

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

7
2
3
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1955

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την Ύψηλην Προστασίαν τῆς Α. Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 11ον

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1955

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβηττού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΦΑΡΟΣ» — Ἱερὰ Ὁδὸς 61

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔσωτ. Δρχ. 12 (νέαι), ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ἀπὸ ὅπου ἂν ᾖ

«Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 3, Ἀθήνας

Ἡ Συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφαινέται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα
δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς
τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἐκπαιδευτικοὺς καὶ Ἐρυθροσταυρίτας β) Τὸ Νόημα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, Ε. Φωτιάδης ..	1	The Minister of Education to the Greek E- ducators and Juniors b) The meaning of Octo- ber 28th by E. Photiades ..	1
Ἀπὸ τὴν ἐποποιίαν τοῦ 1940—41, Ἀχ. Κύρου	3—7	From the Epopée of 1940—41 by Ach. Kyrou ..	2
Ἡ 127ῃ ἐπέτειος τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἑρρ. Ντυνὰν Πλούσιοι καὶ πτωχοὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, Γ. Ι. Κουρμούλης ..	8	The 127th Anniversary of Henry Dunant's Birthday ..	3-7
Ἡ Λογοτεχνία καὶ τὸ παιδί, Μ. Νικολαΐδης ..	9	Poor and rich in ancient times by G. Kourmoulis ..	8
Ἐρωτηματολόγιον ὑγείας, Σπ. Δοξιάδης ..	10	Literature and the child by M. Nicolaides ..	9
Θεὸς τοῦ Δημητρίου βοήθει μοι, Κ. Παπαπανα- γιώτου ..	11	Questionnaire on Health by Sp. Doxiades ..	10
Φωτογραφίαι δράσεως ..	12—13	God of Demetrius help me by K. Papapanagiotou ..	11
Οἱ ἡλιακὲς κηλίδες, Φ. Καραπιτέρης ..	13	Activity in pictures ..	12-13
β) Ἥλιος καὶ παιδί, Σ. Κωτσαρίδης ..	15	The sunspots by Ph. Karapiperis b) Sun and child by S. Kotsaridis ..	14
Τὸ χρυσὸ βραχιόλι, Β. ..	16	The golden bracelet by B. ..	15
Αἱ Ἀντίλλαι Νήσοι, Ν. Δημητροκάλλη ..	17	The islands of Antillas by N. Demetrcallis ..	16
Ἡ Βροχή, Γλ. Πρωτοπαπᾶ ..	18	The rain by Gl. Protopapas ..	17
Ἡ Ὑγιεινὴ τοῦ στόματος ..	19	Monthhygiene ..	18
Ὁ Ἀψυχὸς Κόσμος ..	20	The inorganic world ..	19
Τὸ Νερὸ ..	21	Water b) Malaria ..	20
γ) Ἡ πρὸς διαδεδομένη ἀρρώστεια τοῦ κόσμου Πρώτες Βοήθειες ..	22—23	First - Aid Sprains ..	21
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν. ..	24	G. J. R. C. Movement ..	22 23
Μαθητικὴ συνεργασία ..	25	Pupils' oantribution ..	24
Ἀρχίζει τὸ σχολεῖο, ΑΝΒΩ. ..	25	School begins By AN VO ..	25
Ἐσωτερικὴ ἐξωφύλλου: 28ῃ Ὀκτωβρίου, Στ. Σπεράντσα ..		Inside front cover The 28th of October by St. Speranza	
Ὁπισθόφυλλο: Γιὰ τὴν Λευτερίαν. Στίχοι Α. Παπαδήμα Μουσικὴ Α. Παναγιωτ οπούλου		Backcover, For liberty: verses by L. Papadimas Music by A. Panagiotopoulos	

Στ. Σπεράντσα

28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Σὰν νᾶταν ἡ κραυγὴ σου ἀστροπελέκι
τὴν ἔρριξες, Ἑλλάδα μὴν ἡμέρα:
«Ἀπάνω ἀπὸ τὴ μάννα, ἀπ' τὸν ποτέρα,
τιμιώτερη ἢ Πατρίδα πάντα στέκει».

Μεθοῦσε αὐγὴ τῶν κανονιῶν ὁ κρότος
στὰ σύνορά μας. Ζε ὥρμησαν σιμά σου,
οἱ γυιοὶ σου, φερωτοὶ στὸ σάλπισμά σου,
πρὸς γὰ τὴ λευτερίαν νὰ πέσῃ πρῶτος.

Κι ἀνοιξε δρόμο ἡ λόγχη. Σὰν Παλλάδα
ἡ Μεγαλόχαρη ἀπλώσε τὸ χέρι.
Κι ἡ Νίκη ὡς πνεῦμα πέταξε νὰ φέρῃ
παντοῦ τὸ μέγα μήνυμα, ὦ Ἑλλάδα.

Γέμισε δόξα ἡ Πινδος. Καὶ τὰ ἐλάτια
γεῖραν εὐλαβικά στὸ θεῖο σου μένος.
Κι ἐμπρὸς σου ὁ κόσμος ὅλος ξαφνιασμένος
ἐστάθηκε μ' ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας
κ. ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μὲ ἐξαιρετικὴν μου εὐχαρίστησιν διεπίστωσα, ἐπὶ τῇ βάσει στατι-
στικῶν δεδομένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, τὰ λαμ-
πρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐσημειώσατε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς
τὰ σχολεῖά σας διὰ τῆς ἀναπτυχθείσης Ἐρυθροσταυρικῆς δραστηριό-
τητος.

Εἶμαι εὐτυχὴς, διότι τὸ ἐπιτευχθὲν ἔργον, διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν
εὐγενῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, μοῦ παρέχει τὴν εὐ-
καιρίαν νὰ ἐπαινέσω δημοσίᾳ τοὺς Ἕλληνας Ἐκπαιδευτικοὺς καὶ Ἐ-
ρυθροσταυρίτας, οἱ ὅποιοι οὕτω ἀπέδειξαν ἐμπράκτως τὴν βαθεῖαν κα-
τανόησιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς των.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1955)56 θὰ συνε-
χισθῇ μετὰ ὁλονὲν αὐξανόμενου ζήλου ἡ γόνιμος συνεργασία σας μετὰ
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ἀπευθύνω τὴν εὐαρέσκειάν
μου πρὸς τοὺς συντελεστάς τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁραίου τούτου ἔργου καὶ
τὴν εὐχὴν, ὅπως πραγματοποιηθῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἰκανοποιητικώ-
τερα ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα νὰ λαμπρύνουν περισσότερον τὴν, ἤν κα-
τέχει, ἐξέχουσαν θέσιν ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος, με-
ταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὁ Ὑπουργὸς

Κ. Α. Γερόκωστοπούλου

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία εἶναι ἡ με-
γάλη ἱστορία τῶν θριάμβων καὶ τῶν
συμφορῶν. Εἶναι ἡ ἱστορία τῆς με-
γαλυτέρας καὶ ὠραιότερας πατρί-
δος, ποὺ σήμερα θὰ πέσῃ καὶ αὐριον
θὰ ἀναστήθῃ, — μὲ πτώσιν καὶ ἀνά-
στασιν πάντοτε ἑνδοξον.

Ὁ παλαιὸς χρησμός τῆς Πυθίας
διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν — «πέ-
φτει στὸ νερὸ ὁ ἄσκος, ἀλλὰ ὁ θεὸς
δὲν θὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ βουλιάξῃ» —
ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος
ὁλόκληρον. Θὰ ριφθῇ πολλὰς φορὰς
εἰς τὴν θάλασσαν τὸ ἔθνος αὐτὸ μὲ
τὴν μεγάλην μοῖραν. Ὅμως δὲν θὰ
βυθισθῇ ποτέ. Θὰ ἀναδύεται μὲ κό-
πον καὶ μόχθον, ἀλλὰ θὰ ἀναδύεται
πάντοτε. Διότι στηρίζει τὴν Ἑλλά-
δα ἡ ἑνδοξὸς ἀφετηρία τῆς Μεγά-
λης Ἰδέας τῆς: Τὰ Μηδικά, ποὺ ἔ-
χουν καθαγιασθῇ τὴν Ἐλευθερίαν, τὸ
δῶρον αὐτὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν
κόσμον.

Ἐνῶ εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς κάθε
βῆμα, θὰ συναντήσωμεν τὴν δεσπο-
τεῖαν καὶ τὸν δεσπότην, τοῦ ὁποῖου
ἡ θέλησις κυβερνᾷ αὐθαίρετως τοὺς
ἀνθρώπους, — ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα,

ἰς τοὺς μακρινοὺς χρόνους τῆς Ἀρ-
αϊότητος, θὰ ἐδρωμεν παντοῦ τὴν
Ἐλευθερίαν. Καὶ τῆς Ἐλευθερίας αὐ-
τῆς ἕνα οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν πα-
ραστάτην καὶ σωτήρα: Τὸν Νόμον.

Δὲ χάθηκες, μὰ κι οὐτὲ θὰ χαθεῖς,
κι ἂς ἔρθουν πάλι οἱ Πέρσες
καὶ οἱ Λατίνοι.
Κάστρο δὲν εἶσαι γιὰ νὰ πατη-
θεῖς·
εἶσαι τὸ φῶς Ἑλλάδα ποὺ δὲ
σβήνει.

Καὶ ὑποτάσσονται εἰς τοῦ νόμου
τὴν ἐντολὴν ὅχι διότι καταναγκάζον-
ται. Ὑποτάσσονται ἐλευθέρως. Ὑ-
ποτάσσονται, διότι θέλουν νὰ ὑποτά-
χθῶν. Ὑπακούουν διότι ἡξεύρουν,
ὅτι ἔξω τοῦ νόμου ὑπάρχει ἡ ἀγριό-
της καὶ ἡ καταστροφὴ τῆς ἀνθρωπί-
νης κοινωνίας.

Ἰδοὺ λοιπὸν διαπὶ οἱ Ἕλληνες
εἶναι ἀρχηγέται ἥρωες τοῦ πολιτι-
σμοῦ καὶ ὅχι οἱ πολὺ παλαιότεροί
των εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν
λαοὶ τῆς Ἀσίας. Ἐκεῖ ἡ δουλεία.
Ἐδῶ ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ νόμος.

πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἱδανικοῦ τούτου
θὰ ἔρχονται οἱ ὀλίγοι ἄνδρες, οἱ ὀ-
λίγοι ἀλλὰ ἐλεύθεροι ἄνδρες τῆς ἐλ-
ληνικῆς γῆς, νὰ ἀγωνίζωνται ἐναν-
τίον τῶν πολυαριθμῶν καὶ μὲ λαμ-
πρὰν στρατιωτικὴν συγκρότησιν ἀλ-
λὰ ἀνελευθέρων ἐχθρῶν τῆς Ἀσίας.

Καὶ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ αὐτὴ
θὰ ἐπαναλαμβάνεται ἱστορία: Ἡ
ὀλιγάριθμος φυλὴ τῶν Ἑλλήνων θὰ
μάχεται ἐναντίον τῆς Ἀσιατικῆς
δεσποτείας μὲ τὰ διάφορα ὀνόματα,
— ἐναντίον τῶν Περσῶν, ἐναντίον
τοῦ Ἰσλαμ, ἐναντίον τῶν Βουλγά-
ρων, ἐναντίον τῶν Σλάβων, ἐναν-
τίον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐξεκίνησαν
ἀπὸ τὴν Ἀσίαν καὶ ἐζήτησαν νὰ ὑ-
ποδουλώσουν τὴν ἐλευθερίαν μας χώ-
ραν. Αἱ ὀλίγοι Εὐμενίδες — αἱ θεό-
τητες τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἀγαθοῦ —
θὰ πολεμοῦν κατὰ τῶν Ἐρινύων —
τῶν θεατήτων αὐτῶν τοῦ σκότους
καὶ τοῦ κακοῦ — καὶ τελικῶς θὰ
νικοῦν.

Ἀπὸ τότε, ἀπὸ τὰ Μηδικά, πολ-
λοὺς κινδύνους ἐγνώρισεν ἡ Ἑλλάς.
Ἐνθαυμάσιον ἦν τὸ πᾶν ὅτι κατὰ
ἐξαιρετικὴν ἰσχύα καὶ ἀντοχήν ἡ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΑΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τμήμα
16-8-85
ΗΜΕΡΟΜ. 36199
ΑΡΙΘ.

... Όταν ήλθεν η στιγμή, κατά την οποίαν η 'Ελλάς υποστάσα πλέον την επίθεσιν της 'Ιταλίας, ως όργανου και εκτελεστοῦ τῶν θελήσεων τοῦ 'Αξονος, μετέβαλεν εἰς πραγματικότητα τὰς προθέσεις της καὶ τὴν πολιτικὴν της, δταν ήλθεν τὸ ἱστορικὸν «ὄχι» τῆς 28ης 'Οκτωβρίου 1940, δταν ἡ 'Ελλάς ὄχι μόνον ἀντέτασσε τὴν υπερέφανον θέλησιν της εἰς τὴν ἀπόπειραν τοῦ ἐκδισμοῦ, ὄχι μόνον ἀπέκρουε τὴν 'Ιταλικὴν ἐπίθεσιν, ἀλλὰ καὶ κατάρθωνε νὰ συντρίψῃ τὴν ἀντίστασιν, ἕνα κύμα ἀπεριγράπτου συγκινήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐσημειοῦτο εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Τὸ θέαμα ἐνὸς μικροῦ 'Εθνους, τὸ ὁποῖον, ἀνέτρεπεν ὅλην τὴν τραγικὴν φήμην, ἡ ὁποία εἶχε δημιουργηθῇ προηγουμένως διὰ τὸ ἀκατάδμητον τῶν 'Αξονικῶν Δυνάμεων, τὸ ὁποῖον προσέφερεν εἰς τὸν Συμμαχικὸν ἀγῶνα, τὸν γνωρίσαντα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης μόνον τὴν ἀποκαριατικὴν συνέχειαν τῶν ἀποτυχιῶν, τῶν υποχωρήσεων καὶ τῶν ἐκκενώσεων, τὸ πρῶτον μερίδιμα τῆς νίκης, ἦτο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἄξιον νὰ προκαλέσῃ τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν συγκίνησιν, νὰ ἀναπτέρωσῃ τὰς ἀπολεσθεῖ-

σας ἐλπίδας, νὰ ἀποδώσῃ τὸ θάρρος εἰς τοὺς ἀποθαρρημένους λαοὺς. 'Αλλὰ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ κατόρθωμα αὐτὸ ὠφείλετο ὄχι εἰς οἰονδήποτε 'Εθνος, ἀλλὰ ἀκριβῶς εἰς τὴν 'Ελλάδα, τὴν αἰώνιον 'Ελλάδα τῶν Σαλαμίνων καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, εἶχε διὰ τοὺς πραγματικά πολιτισμένους ἀνθρώπους πολὺ μεγαλύτεραν σημασίαν. 'Απεδείκνυνε ὅτι αἱ μεγάλοι καὶ αἰῶνιοὶ ἐκείναι ἀνθρώποινοι ἔννοιαι, μετὰ τὰς ὁποίας τὸσον ἀρρήκτως συνδέετο τὸ ὄνομα 'Ελλάς δὲν εἶχον καταδικασθῇ ὀριστικῶς καὶ ἀνευ ἐλπίδος σωτηρίας, ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ τὸ δίκαιον καὶ ὁ πολιτισμός, δὲν ἦσαν προωρισμένα νὰ ἐκλείψουν, ἀφοῦ ἡ μικρὰ αὐτὴ χώρα, ποὺ ἔφερε πάντοτε τὸ ὄνομα καὶ διετήρει ὄχι μόνον τὸ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ τὰ πανανθρώπινα ἰδανικά καὶ τὰς αἰώνιους ἀξίας, ποὺ ἐπήγασαν πρὸς αἰῶνων ἀπὸ τὸ ἔδαφός της, ἦτο εἰς θέσιν νὰ ὑψώσῃ τὸ ἀνάστημά της ἐναντὶ τῶν πανισχυρῶν δυνάμεων, ποὺ ἤρουντο τὰς ἀξίας καὶ τὰ ἰδανικά αὐτά, νὰ ἀνακόπῃ τὸν δρόμον των καὶ νὰ ἀποδεικνύῃ ὅτι ἦτο δυνατόν καὶ νὰ ἡττηθῶν ὁκμή.

Ἦτο αὕτη ἡ περίοδος τοῦ 'Ελληνικοῦ ἀγῶνος, κατὰ τὴν ὁποίαν

ὑπῆρξεν ἀληθῶς παγκόσμιος ἡ ἀπήχησις του. Καὶ εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας προσοχῆς δι' ἡμᾶς τοὺς 'Ελληνας τὸ γεγονός, ὅτι ὁ θαυτέρως ἀνὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον σεβασμὸς πρὸς τὸν 'Ελληνικὸν Λαὸν καὶ τὸν ἀγῶνα του, ἡ πληρεστέρα ἀναγνώρισις τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἀγὼν αὐτὸς θὰ εἶχε διὰ τὴν ἑκβάσιν τοῦ πολέμου τῶν δυνάμεων τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου, αἱ σοβαρώτεροι ἐκδηλώσεις τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν μεγάλων συμμάχων ἡγετῶν καὶ τῶν ὁργάνων τῆς Κοινῆς τῶν Γνώμης ἐσημειώθησαν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μικρὰ 'Ελλάς ἐκάμπτετο προσκαίρως ὑπὸ τὴν τρομερὰν ὀρμὴν μιᾶς ἐπιθέσεως, ποὺ εἶχεν ὀπίσω τῆς ὁλόκληρον τὸ βάρος τῆς υποδουλωθείσης Εὐρώπης, κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἤρχιζεν ἡ μακρὰ περίοδος τοῦ μαρτυρίου ἀλλὰ καὶ τῆς νέας ἐποποιίας τῆς υποδουλωθείσης μικρᾶς 'Ελλάδος. 'Απεδεικνύετο οὕτω διὰ μίαν φορὰν ἄκομῃ ὅτι τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς 'Ελλάδος ἦτο εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ ἀναγέννησις τοῦ αἰωνίου φοίνικος τῆς 'Ελληνικῆς ζωῆς.

... (Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον 'Αχ. Κύρου εἰς Ὁ Νικητὴς Βασιλέως).

στροφῆς, ἀλλ' ἐσώθη. Τρεῖς ὅμως ὑπῆρξαν οἱ μέγιστοι κίνδυνοι καὶ τρεῖς αἱ ἀναστάσεις της: Ἡ ὁλῳσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ Εἰκοσιέναι καὶ ἡ 28η 'Οκτωβρίου τοῦ 1940 μετὰ τὰς δύο μεγάλας συνεχείας, — τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς γερμανικῆς ἐπιδρομῆς, καὶ ἔπειτα τὸν ἄλλον, κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ Πανσλαβισμοῦ, ποὺ ἐτερμολίσθη μετὰ τὴν νίκην τοῦ 1949.

Τὸ 1453 θάπτει ἐνδόξως τὰ τελευταῖα σχεδὸν λείψανα τῆς μεγάλης 'Ελληνικῆς Μεσαιωνικῆς Αὐτοκρατορίας, ποὺ ἠγωνίσθη, ἔνδεκα αἰῶνας, χωρὶς κἀν ἕνα μικρὸν διάλειμμα, ἐναντίον τῶν βαρβάρων τῆς 'Ανατολῆς, τῆς Δύσεως καὶ τοῦ Βορρᾶ καὶ ἐκράτησεν ὑψηλὰ τὸν πυρσὸν τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἡμέρου 'Ελληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μας. 'Αν ὅμως τὸ ἔτος αὐτὸ θάπτη τὰ λείψανα τοῦ μεσαιωνικοῦ μας κράτους, ὅμως γίνεται καὶ ἡ χαρὰ τῆς τοῦ νέου ἱστορικοῦ δίου τῶν 'Ελλήνων: Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιός

λόγος εἶναι ἐξ ἴσου ὁ τελευταῖος Βυζαντινὸς καὶ ὁ πρῶτος Νεὸς 'Ελλην. Καὶ γίνεται τὸ 1453 ἡ ἀφῆτηρία τοῦ μακροῦ, περιπετειώδους καὶ ἐπιπόνου τοκετοῦ τοῦ 1821. Καὶ γινώμεθα ἐλεύθεροι εἰς μίαν μικρὰν γωνίαν κατ' ἀρχάς. Καὶ σιγὰ - σιγὰ μετὰ μακροῦς καὶ αἱματηροῦς ἀγῶνας ἀπελευθερώνομεν τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς δούλους ἀδελφοὺς μας. 'Αλλ' αἴφνης, τὸ πρωτὶ τῆς 28ης 'Οκτωβρίου τοῦ 1940, προβάλει ὁ νέος ἐπιδρομεύς. Χωρὶς νὰ προκληθῇ, μέγας αὐτός, ἐπιτίθεται κατὰ τῆς μικρᾶς ἐλευθέρας γῆς. Καὶ τὸ 'Εθνος, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ μεγάλου Βασιλέως καὶ τοῦ μεγάλου Πρωθυπουργοῦ, ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως περὶ τίνος πρόκειται. Συλλαμβάνει τὸ πολὺπαινον ὅσον καὶ μαρτυρικὸν Γένος τῶν 'Ελλήνων, ὅτι δὲν θὰ γίνῃ πόλεμος συνήθης. Δὲν κατέχεται ἀπὸ παραισθήσεις. Γνωρίζει ὅτι πρέπει νὰ περιμένῃ πλήρη ἐξουθένωσιν, τελείαν ἐξόντωσιν, — μάλιστα μετὰ σημερινὰ μέσα ἐξοντώσεως. Διότι

αὐτὸ ἦτο τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπιδρομῶν: Πρέπει νὰ λείψῃ ὁ «μικρὸς» καὶ «αὐθάδης» αὐτὸς ἑλληνικὸς λαός, ποὺ πιστεύει εἰς τὴν μακράν του ἱστορίαν τῶν πέντε χιλιάδων ἐτῶν (ἀπὸ τοῦ Μίνωος!). ποὺ θέλει νὰ ζῇ ἐλεύθερος καὶ νὰ μὴ τὸν ἐνοχλοῦν, ὅπως αὐτὸς δὲν ἐνοχλεῖ κανένα ποὺ δὲν φοβεῖται τὸν ἄφθονον σίδηρον τοῦ συγχρόνου πολέμου.

Καὶ δταν ἐπανέλαβεν ὁ Πρωθυπουργὸς τὸ πρωτὶ τῆς 28ης 'Οκτωβρίου τοῦ 1940, εἰς τὸ τέλος τοῦ διαγγέλματός του, τὸν τελευταῖον στίχον τοῦ παιᾶνος τῆς Σαλαμίνος — «νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγῶν» — τὸ 'Εθνος, ψυχικῶς ἑτοιμον, ἠκούσθησε τοὺς ἡγήτορας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Χρέους. Καὶ ἐνίκησε τὴν δουλείαν τοῦ χάλυβος ἡ ψυχὴ τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀλαζονεία — ὅπως ἐδίδαξεν ὁ μέγας μας τραγικός, ὁ Αἰσχύλος — ἐθέρισε τοῦ ὁλέθρου τὸν σπάχν.

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Η 127^η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΓΕ ΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΣΑΝΤΟΣ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ

Τὴν 8ην Μαΐου ἐκάστου ἔτους ἡ Διεθνὴς 'Ερυθροσταυρικὴ Οἰκογένεια ἐορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως 'Εκείνου, ὅστις ἔσχε τὴν ὑπέροχον ἐμπνευσιν νὰ συλλάβῃ καὶ ἐπιβάλῃ, διὰ μέθων καὶ ἀγῶνων ἀνεκτιμήτων, τὴν 'Ιδέαν τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ.

Ἐφέτος, τὸσον τὸ Comité International de la Croix Rouge ὅσον καὶ ἡ Ligue des Sociétés de la Croix Rouge συνέστησαν τὸν, μετὰ πάσης δυνατῆς μεγαλοπρεπείας, ἐορτασμόν τῆς μεγάλης διὰ τὸν Ε. Σ. ἐπετείου καὶ ἐκάλεσαν τοὺς 'Εθνικοὺς 'Ερυθροὺς Σταυροὺς ὅπως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τονίσουν τὴν σημασίαν τῆς ἐθελοντικῆς ἐργασίας τῶν 'Ερυθροσταυριτῶν.

Ὁ Ε.Ε.Σ. μετέχει πάντοτε τοῦ ἐορτασμοῦ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν 'Ελλάδα, ὅπου λειτουργοῦν Τμήματά του, ὁργανοῦνται τελεταὶ ἀντάξια τοῦ σκοποῦ. Εἰς τὰς 'Αθήνας, ὅπου ἐδρεύει ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τοῦ Ε.Ε.Σ., εἶχεν ὁργανωθῇ μία ἐπίδειξις τῶν μέσων βοηθείας αὐτοῦ ἐν 'Εκστρατείᾳ ἢ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις μετὰ μιᾶς παρελάσεως χιλιάδος περίπου Διπλωματούχων καὶ 'Εθελοντῶν 'Αδελφῶν, Σαμαρειτῶν καὶ μελῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. τῆς Νεότητος. Εἰς τὸν χῶρον, ἐφ' οὗ κείνται τὰ μεγαλοπρεπῆ εἰρήπια τοῦ Ναοῦ τοῦ 'Ολυμπίου Διός, εὐγενῶς παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς 'Εθνικῆς Παιδείας 'Υπουργοῦ κ. 'Αχ. Γεροκωστοπούλου, ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατασταθοῦν ἀπὸ τῆς 7ης Μαΐου ὑπὸ σκηνὰς δύο μεγάλα Κινητὰ Χειρουργεῖα — Νοσοκομεῖα καὶ δύο Σταθμοὶ πρῶτων Βοηθειῶν πλήρως ἐξηρτυμένοι, μετὰ τῶν αἰθουσῶν — σκηνῶν, χειρουργείων, ἀκτινολογικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἐργαστηρίων, θαλάμων ἀσθενῶν καὶ προσωπικοῦ, μαγειρείων, κλπ. καὶ ἐγκαταστάσεις πλήρους ἡλεκτρικοῦ φωτισμοῦ διὰ γεννητριῶν. Τὴν ἐπομένην δέ, ἐνώπιον τῶν Α.Α.Μ.Μ. τῶν Βασιλέων, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ξένων Διπλωματικῶν ἀντιπροσωπειῶν κλπ. 'Αρχῶν θὰ παρήλαυνον Τμήματα τοῦ Σώματος τῶν 'Ελληνίδων 'Αδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. τῶν Σαμαρειτῶν καὶ τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ὡς καὶ τὰ μηχανοκίνητα μέσα πρῶτων βοηθειῶν καὶ κινητῶν νοσοκομείων. 'Ατυχῶς οἱ καταστρεπτικοὶ σεισμοὶ τῆς περιοχῆς Βόλου, ἐπελθόντες τὴν 19 καὶ 21 'Απριλίου, ἐπέβαλον τὴν ἄμεσον ἐπὶ τόπου ἀποστολὴν δύο Νοσοκομείων 'Εκστρατείας εἰς Βόλον καὶ τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων ἐφοδισμοῦ ἐν Λαρίσῃ καὶ Βόλῳ καὶ τὴν μεταίωσιν τοῦ τελείως προπαρασκευασθέντος ἐορτασμοῦ.

Ἀντὶ τοῦτου ἔλαβε χώραν μεγαλοπρεπῆς τελετῆς εἰς τὴν Μεγάλῃν Αἴθυσαν τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης 'Αθηνῶν, προθύμως παραχωρηθείσαν, καθ' ἣν παρέστησαν Μέλη τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, ὁ Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Εὐρίπου κ. 'Αλέξιος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν, Στρατιωτικαὶ καὶ Πολιτικαὶ 'Αρχαί, τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ αἱ 'Εφορεῖαι τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ 600 'Αδελφαί, 100 Σαμαρεῖται καὶ ὁμάδες μικρῶν 'Ερυθροσταυριτῶν τῆς Νεότητος ἐν στολή.

Τὸ θέαμα τῆς αἰθούσης ἦτο μεγαλοπρεπές καὶ τὰ παράσημα καὶ τὰ μετάλλια, τὰ ὁποῖα ἔφεραν ἐπὶ τοῦ στήθους των αἱ 'Αδελφαὶ καὶ οἱ Σαμαρεῖται ὑπερί-

μνησκον τὰς πολυτίμους πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Κοινωνίαν ὑπηρεσίας των.

Πρῶτος ἀνέπεμφεν δέησιν πρὸς τὸν 'Υψιστον ὁ Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Εὐρίπου ἀπευθύνας βαθυστοχάστον καὶ ἐμπνευσμένην ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν προσλαλίαν πρὸς τοὺς 'Ερυθροσταυρίτας. 'Εν συνεχείᾳ ἡ Α.Ε. ὁ Πρόεδρος τῆς 'Ελβετίας κ. 'Εδ. Φέερ, εὐγενὲς τέκνον τῆς ὁποίας ἦτο ὁ 'Ερρίκος Ντυνάν, ὠμίλησε περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔργου του, χαιρετίσας ἅμα τὸν Ε.Ε.Σ. ἐκ μέρους τοῦ 'Ελβετικοῦ 'Εθνους καὶ μετ' αὐτὸν ἡ Α.Ε. ὁ 'Υφυπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς 'Αμύνης κ. Δημ. Βουρδουμπᾶς ἐχαίρετίσε τὸν Ε.Ε.Σ. ἐκ μέρους τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων ἐξάρας τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἐν Πολέμῳ καὶ τοὺς εὐγενεῖς ἀνθρωπιστικοὺς σκοποὺς, οὓς οὗτος ἐπιτελεῖ.

Μετὰ τὸν κ. 'Υπουργὸν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὅστις ἐξεφώνησε τὸν κατωτέρω, ἐκ τῶν τηρηθέντων ἐστενογραφημένων πρακτικῶν, παρατιθέμενον λόγον:

Θεοφιλέστατε,
'Εξοχώτατε Κύριε 'Υπουργέ,
'Εξοχώτατοι κ. κ. Πρόεδροι,
Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Σήμερον, τὴν 8ην Μαΐου, εἰς ὅλον τὸν Κόσμον 100 ἑκατομμύρια 'Ερυθροσταυριτῶν ἐορτάζουν τὴν μνήμην 'Εκείνου, ὁ ὁποῖος μέσα εἰς τὸν καπνὸν καὶ τὰ αἵματα μιᾶς τραγικωτάτης μάχης, τῆς μάχης τοῦ Solferino συνέλαβε τὴν ὑπέροχον 'Ιδέαν τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ καὶ κατόπιν προσπάθειῶν καὶ ἀγῶνων ὑπερανθρώπων, κατὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐδειλίασε ποτέ, ἔχων ὡς μόνον δρᾶμα καὶ ὡς μόνον σκοπὸν τῆς ζωῆς του τὴν πραγματοποίησιν τῆς θελήσεώς του αὐτῆς, κατάρθωσεν ὥστε ἡ 'Ιδέα ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀνεπήδησε κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνην στιγμὴν, ν' ἀποβῇ μία 'Ιδέα, τὴν ὁποῖαν ὅλος ὁ κόσμος σήμερον σεβεται καὶ τῆς ὁποίας 100 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων εἶναι οἱ πιστοὶ ὑπῆρ-

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἀεὶ δὲν κατὰ τὸν ἐορτασμόν τῆς ἐπετείου γεννήσεως τοῦ 'Ερ. Ντυνάν.

The President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos delivering a speech on May 8th.

Ο Πρόεδρος ΕΕΣ κ. Κ. Γεωργακόπουλος ομιλών κατά τα εγκαίνια του Νοσοκομείου Κονίτσας επί Βασιλίσσης Φρειδερίκης ἀνεγερθέντος δαπάναις του Έρλανου Βορείου Έπαρχιων Έλλάδος και του ΕΕΣ. Είς την φωτογραφίαν ή Α. Μ. ή Βασιλίσσα Φρειδερίκη (3η εξ αριστερών) εν μέσω των Κυριών του Συμβουλίου του Έρλανου, ο Πρόεδρος ΕΕΣ ομιλών (δεύτερος εκ δεξιών) παρ' αυτών ο κ. Αρ. Βαλαωρίτης και εις το μέσον ο Γεν. Γραμματέας ΕΕΣ κ. Γ. Μίνδλερ.

The President GRC Mr. C. Georgacopoulos speaking during the ceremony of inauguration of the Hospital «Queen Friderica» in Konitsa, Epirus erected at the expenses of the Queen's Fund and the Greek Red Cross. In the photo H. M. the Queen (3rd from left), Mr. Georgacopoulos speaking, Mr. Valaorites and Mr. G. Mindler, (in the middle).

ται. Όφείλομεν επομένως αυτήν την ημέραν, καθ' ήν συμπληρούνται 127 έτη από τότε, που εις την εύγενή χώραν της Έλβετίας εγεννήθη ο Έρρίκος Ντυνάν, να στρέψωμεν πρὸς την μνήμην αὐτοῦ με εὐλάβειαν την σκέψιν μας καὶ νὰ αἰσθανθώμεν την συγκίνησιν, την οποίαν εις κάθε εύγενή ψυχὴν ἐμπνέει ἔργον τόσον ὠραίον, τόσον χριστιανικὸν καὶ τόσον ἀνθρωπιστικόν, ὅπως τὸ ἔργον τοῦ Έρρίκου Ντυνάν.

Η φωτογραφία αὐτὴ σὰς ἐμφανίζει τὸν Έρρίκον Ντυνάν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ἐπιγείου ζωῆς του διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν αἰωνιότητα. Εὐρίσκεται εἰς ἓν ἄσυλον, ἐγκαταλειμμένος, ἡ σκέψις του ὅμως, πάντοτε ζωηρά, στρέφεται πρὸς τὸ ἔργον του καὶ ὅταν ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος χεῖροκρότησε τὴν ἀπονομὴν εἰς αὐτὸν τοῦ Βραβείου Nobel, τοῦ Βραβείου Εἰρήνης, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει εἰς τὸν βραβευόμενον ἓνα μεγάλο ποσόν, ὁ Έρρίκος Ντυνάν, φιλοξενούμενος ὡς ἄπορος εἰς τὸ ἄσυλον, ἐξεχώρησεν ἀμέσως τὸ μεγάλο αὐτὸ ποσὸν εἰς τὴν Ἰδέαν τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ καὶ μετ' ὀλίγον ἐξεμέτρησε τὸ ζήν, ὑπὸ τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ τὰ δάκρυα ὧλων τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων.

Ο Έλληνικὸς Έρυθρὸς Σταυρὸς κατέθεσε σήμερον εὐλαβῶς στέφανον δάφνης εἰς τὸν ἀθλητὴν αὐτὸν τῆς Ἰδέας, εἰς τὸν ἐκπρόσωπον μιᾶς ὠραιότητος καὶ χριστιανικωτάτης ἀποστολῆς.

Πέραν τοῦ καθήκοντος τούτου καὶ συστάσει τῆς Διεθνούς Επιτροπῆς Ε.Σ. καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Έθνικῶν Έρυθρῶν Σταυρῶν ἀπεφασίσθη ὅπως ἐορτασθῇ καὶ ἐξαρθῇ ἡ Ἰδέα τῆς ἐθελοντικῆς ἐργασίας. Τούτο ἀπέβη ἀπαράιτητον, διότι, κατὰ τὸ 1952, εἰς τὴν ἐν Καναδᾷ Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ, ἀποτυπώθη μία προσπάθεια ὅπως προσ-

βληθῇ τὸ κύρος τοῦ Διεθνούς Έρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ὅπως ὁ Ὄργανισμός αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐξασφαλίζει τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσπλαχνίαν ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἀποβῇ ὄργανον πολιτικῶν ἐπιδιώξεων. Οἱ ἐκπρωσπούντες τὸν Διεθνή Έρ. Σταυρὸν δὲν ἦτο δυνατόν, περιαιτολοῦντες, νὰ ἀπαντήσουν καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀπαντήσεως, τῆς ἀπαντήσεως ἡ ὁποία κατερράκωσε τὴν συκοφαντικὴν προσπάθειαν, τὸ ἀνέλαβεν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Έλληνικοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος παρίστατο εἰς τὸ Συνέδριον αὐτό, ὁ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου.

Ίσως πολλοὶ ἐξ ὑμῶν, ἐδιδάσκατε τὸν ἐμπνευσμένον ἐκείνον λόγον, διὰ τοῦ ὁποῖου κατηρειπώθη τὸ οἰκοδόμημα τῆς συκοφαντίας.

Η Έλλάς εἶναι υπερήφανος, διότι εἰς τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἔχει προσφέρει εἰς ὠραίους ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ἰδέας, προσέφερε καὶ αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν, πολῦτιμον ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου ἰδεολογικοῦ.

Υπελογίσθη ἀπὸ τὸν Διεθνή Έρυθρὸν Σταυρὸν ὅτι, κατ' ἔτος, διατίθενται 30.000.000 ὥρων ἐθελοντικῆς ἐργασίας. Ἐὰν ἡ ἐργασία ἡμέρα ὑπολογισθῇ ὡς ὀκτώωρος, τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν Έθελοντῶν τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ ὅλου τοῦ Κόσμου, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μεταφρασθῇ εἰς ἔργον ἑνὸς ἀνθρώπου ἐκτελούμενον εἰς 11.000 χρόνια. Ἐὰν συλλάβῃ κανεὶς τὴν ἔκτασιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἐὰν ἐκτιμήσῃ τὴν ποιότητα τῆς προσφοράς, τότε θὰ εἶναι εἰς θεόν, μόνον ἐκ τοῦ μαθηματικοῦ αὐτοῦ ὑπολογισμοῦ, ν' ἀντιληφθῇ ποῖαν τεραστίαν σημασίαν ἔχει τὸ ἔργον τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς. Προκειμένου ὅμως νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορίας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως, τὸ ἔργον αὐτό, σπανίως ἄλλη χώρα ἐκτὸς τῆς Έλλάδος, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προσαγάγῃ ὑπερφηάνους τίτλους συνεισφορᾶς ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τὸ σῆμα αὐτὸ καὶ ὑπὸ τὴν Ἰδέαν αὐτήν.

Σήμερον τιμῶμεν Ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἱδρυσεν τὸν Έρυθρὸν Σταυρὸν καὶ τὸν τιμῶμεν ἀκόμη περισσότερο, διότι ὡς Ἰδέαν τὸν κατέστησε παγκόσμιον. Ἡμεῖς ὁμῶς οἱ Έλληνες ἔχομεν τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερηφανευώμεθα, διότι ὁ Έρυθρὸς Σταυρὸς, ὡς Ἰδέα, προτοῦ ὑπάρξῃ τὸ σῆμα καὶ προτοῦ ὑπάρξῃ ἡ διεθνὴς ἀντίληψις αὐτοῦ, ἐγεννήθη εἰς τὴν ὠραίαν Πατρίδα μας, εἰς τὰ παλαιὰ χρόνια. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰ χρόνια ἐκείνα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἱστορία ἀγκαλιάζει τὴν παράδοσιν καὶ ὁ θρύλος συμπλέκεται μετὰ τὸν μῦθον, ἔχομεν τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις τῆς βασικῆς ἠθικῆς ἀρχῆς, ἡ ὁποία ἐμπνέει τὸν Έρυθρὸν Σταυρὸν. Μία Έλληνίς, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πρώτη συνάδελφός σας, ἀγαπηταί μου Ἀδελφαί, ἡ Ἀντιγόνη, ἡ Ἀντιγόνη ἡ ὁποία διέθεσε τὸν χρόνον τῆς ὁλόκληρον διὰ νὰ περιβάλῃ τὸν τυφλὸν πατέρα τῆς καὶ τὴν ζωὴν τῆς διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς ὠρισμένας ἀνθρωπιστικὰς ἀρχάς, ὑπῆρξεν ἡ πρώτη Ἀδελφὴ καὶ εἰς ὀλίγα λόγια, τὰ ὁποῖα βέτερι εἰς τὸ στόμα τῆς Ὁ Τραγικός, δίδει ὅλον τὸν συμβολισμὸν καὶ ὅλην τὴν ἔννοιαν τῆς Ἰδέας, τὴν ὁποῖαν ὅλοι ἐδῶ ἐξυπηρετοῦμεν.

«Οὗτοι συνέχουν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν». (Δὲν ἐγεννήθη διὰ νὰ μισῶ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀγαπῶ).

Εἰ, αὐτὸ τὸ δόγμα, αὐτὴν τὴν πίστιν ἤλθεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῆς Καινῆς ἐντολῆς Του «ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους», νὰ καταστήσῃ δόγμα ὧλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπηρετῇ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δόγματος αὐτοῦ ν' ἀποδοῦν ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὴν Έρυθροσταυρικὴν Ἰδέαν. Ἀλλὰ πέραν τοῦ δόγματος, πέραν τῆς συμβολῆς τοῦ

Ἱπποκράτους, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἐθελοντὴς εἰς τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν ἀνθρώπων, πέραν μιᾶς ὠραίας παραδόσεως, τὴν ὁποῖαν ἡ προχριστιανικὴ Έλλάς μᾶς ἐγκατέλειπε, ὑπάρχει ἡ παράδοσις ἡ Βυζαντινὴ, εἰς τὴν ὁποῖαν ὀφείλεται ἡ δημιουργία τοῦ ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ὁποῖου εἰργάσθη τὸ Έλληνικὸν πνεῦμα μαζί μετὰ τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ἡ Έλλάς ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ νομίζῃ ὅτι μπορεῖ νὰ τοῦ διαμφισβητήσῃ τὴν, ἄλλωστε γενικῶς ἀναγνωριζομένην, πατρότητα. Αὐτῆς λοιπὸν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἰδεολογικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς, αὐτῆς τῆς φιλοσοφικῆς ἐνατενίσεως τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, τέκνον εἶναι ὁ Έρυθρὸς Σταυρὸς. Ἐὰν παντοῦ ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὸ ἱερὸν σῆμα τοῦ ἑκατομῦρια ἀνθρώπων, εἰς τὴν Έλλάδα, ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν, δὲν κάμουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συνεχίσουν τὴν παράδοσιν τῶν αἰῶνων καὶ νὰ προσθέτουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφεραν οἱ πρόγονοί μας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ νέας ὑπηρεσίας καὶ νὰ ἐξασφαλίζουν καὶ νὰ διδάγματα, τὰ ὁποῖα φωτίζουν πραγματικῶς τὴν Κοινωνίαν. Θὰ ἡθελα αὐτὴν τὴν στιγμήν νὰ σκεφθῆτε τὰ τελευταῖα χρόνια ὅλοι καί, μέσα εἰς τὰς τραγικὰς ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας ἐπὶ 15ετίαν ἀποκομίζομεν ἀπὸ τὰ γεγονότα, ποὺ πλήττουν τὴν Πατρίδα μας, νὰ διακρίνετε τὸ σῆμα τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοὺς ἐργάτας του.

Ἀπὸ τὸν Πόλεμον τοῦ 1897 ἕως προχθές, εἰς ὅλας τὰς περιπετείας τῆς Πατρίδος, εἰς τοὺς πολέμους, εἰς τὰς θεομηνίας, εἰς τὰς ἐπιδημίας εἰς τὰ ὁμαδικὰ ἀτυχήματα καὶ εἰς τὴν ἐπιδρομὴν ξενοκινήτων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, ὁ Έλληνικὸς Έρυθρὸς Σταυρὸς, κάτω ἀπὸ τὴν τιμημένην σημαίαν του, προσέφερεν ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἠέλησεν ὁ τιμὴν διὰ τῆς παρουσίας του τὴν τελετὴν μας, ἀξιότιμος Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς πολυτίμους. Εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτὰς ἔχουν δικαίωμα ὑπερτάτης ἀναγνωρίσεως τὰ Σώματα, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦν τὸν Έλληνικὸν Έρυθρὸν Σταυρὸν καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἀναφέρω ἐκ τῶν νεωτέρων πρὸς τὸ παλαιότερον.

Τὸ νεώτερον κατὰ σειρὰν εἶναι τὸ Σῶμα τῶν Έθελοντῶν Αἱμοδοτῶν, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν τὸ αἷμα τῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν πασχόντων καὶ τὴν διάσωσιν τῆς ζωῆς τῶν τραυματιῶν.

Ἐπεται ὁ Έλληνικὸς Έρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος, τὰ ἀγαπητὰ μας παιδιὰ τοῦ Σχολείου, τὰ ὁποῖα συγκεκροτημένα εἰς 10.000 ὁμάδας καὶ ἀποτελοῦντα ἓνα πειθαρχοῦν σύνολον 400.000 Έλληνοπαίδων, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐκλεκτῶν ἀρχηγῶν, τῶν ἐμπνευσμένων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἐκτελοῦν τὴν Έρυθροσταυρικὴν ἀποστολὴν τῶν κατὰ τρόπον, διὰ τὸν ὁποῖον δικαιούμεθα νὰ εἴμεθα υπερήφανοι, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ἐθαυμάσθη εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις καὶ ἐβραβεύθη ὑπὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νὰ ἐκτιμήσουν τὰς ὑπηρεσίας τὰς ἐρυθροσταυρικὰς, κατὰ τρόπον τὸν ὁποῖον οἱ τραυματῆται μας ὅσοι ἦσαν εἰς τὰ Νοσοκομεία θὰ ἐνθυμοῦνται, διότι εἰς τὰς στιγμὰς τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀπελπισίας, μία ὁμάς ἀπὸ ἀγαπημένα παιδιὰ τοὺς μετέφερε τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸν χαιρετισμὸν τῆς νέας γενεᾶς καὶ τὴν ἐλπίδα δι' ἓν μέλλον ὠραῖον, τὸ ὁποῖον μία τέτοια προετοιμασμένη γενεὰ δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Πατρίδα.

Τὸ τρίτον Σῶμα εἶναι οἱ Έλληνες Έθελονταί Σαμαρείται. Τὰ παιδιὰ μας αὐτά, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ

πλεῖστον προέρχονται ἀπὸ τὰς ἐργαζομένας τάξεις καὶ ἀντὶ νὰ περάσουν τὴν ὥραν τῶν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς ἀσχολίας μὴ δημιουργικὰς, ἔρχονται εἰς τὸ Τμήμα βοηθείας τοῦ Έλληνικοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ, ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν παροχὴν πρώτων βοηθειῶν, ἀποβαίνουν οἱ πολῦτιμοι τραυματιοφορεῖς, οἱ πολῦτιμοι μεταφορεῖς τοῦ αἵματος εἰς τὸ μέτωπον καὶ κατορθώνουν νὰ προσφέρουν ἐθελοντικῶς ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία διευκολύνει κατὰ τρόπον ἐξαιρετικὸν καὶ εὐεργετικὸν εἰς πᾶσαν δυσμενῆ περίπτωσιν, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν τὴν περίπτωσιν ταύτην. Εἰς τὸ Σῶμα αὐτὸ ἔχουν σημειωθῇ ἡρώισμοί, ἐπισφραγισθέντες ἀπὸ τὸν θάνατον παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἔπεσαν διὰ τὴν Πατρίδα ὑπὸ τὸ σῆμα τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἀπὸ τραυματισμὸν περισσοτέρων ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Ἐρχομαι τέλος εἰς τὸ Σῶμα τῶν Έλληνίδων Ἀδελφῶν τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ. Τὸ τιμημένον τοῦτο Σῶμα, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει 7.000 Έλληνίδας, τὸ ὁποῖον ἔχει μίαν ὠραίαν ἱστορίαν, ἱστορίαν δόξης καὶ τιμῆς, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν «σὰν παπαροῦνες τοῦ Μαγιοῦ» ὅπως ἀκούσατε ἀπὸ τὸν πρῶτον Ὕμνον, εἶναι γραμμένες σελίδες μετὰ τὸ αἷμα 10 Έλληνίδων, αἱ ὁποῖαι ἔπεσαν ἡρωικῶς ὑπὲρ Πατρίδος, μετὰ τὸ αἷμα ἀρκετῶν Ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἐτραυματίσθησαν. Καὶ ἡ ἱστορία αὐτὴ καὶ ἡ παράδοσις, ἐμπνέει, χάρις εἰς ἀνώτερον πνεῦμα, τὴν ἀνωτέρω ἠθικὴν ἀντίληψιν, χάρις εἰς τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὸν ζήλον, ὁ ὁποῖος ἐμπυχώνει ὅλας τὰς Έλληνίδας Ἀδελφάς.

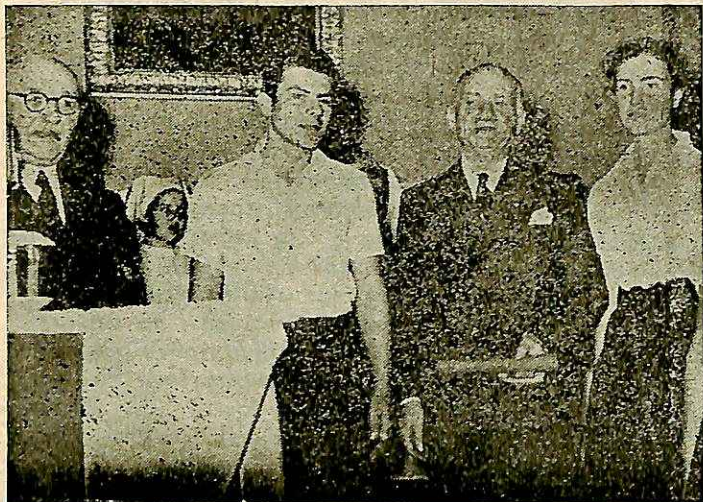
Εἰς τὸ Σῶμα τῶν Έλληνίδων Ἀδελφῶν ἀνήκουν αἱ Λιπλωματοῦχοι καὶ αἱ Έθελονταί· εἶναι γυναῖκες Έλληνίδες, αἱ ὁποῖαι εἰς μίαν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Πατρίς νομοθετικῶς ἀνεγνώρισε τὴν ἰσότητά τῶν δύο φύλων, συνεισέφεραν διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῆς ἓν ἔργον, πρὸ τοῦ ὁποῖου ὅλοι μετ' εὐλαβείας ἀποκαλυπτόμεθα. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις, ὅτι ἡ Έλληνὶς γυναῖκα εἶναι ὠρῖμος, κατόπιν τοιαύτης προσφορᾶς, νὰ ταχθῇ εἰς τὸ πλευρὸν καὶ

Ο Πρόεδρος ΕΕΣ κ. Κ. Γεωργακόπουλος ομιλῶν κατὰ τὰ εγκαίνια τοῦ Πρεσβυτερίου Κηφισίας τοῦ ΕΕΣ, τὰς δαπάνας συντηρήσεως τοῦ ὁποῖου ἀνέλαβε ὁ Έλβετικὸς Έρυθρὸς Σταυρὸς. Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν δεξιὰ διακρίνονται ὁ Πρεσβυτὴς τῆς Έλβετίας καὶ ἡ κ. de Beer.

The President GRC Mr. Georgacopoulos speaking on the inauguration ceremony of GRC prevantorium in Kifissia maintained by the Swiss R. C. In the first row are seen the Swiss Ambassador and Mrs. de Beer.

Απονομή μεταλλίου ΕΕΣ εις ΕΕΣΝ. Εις την φωτογραφίαν ο Πρόεδρος ΕΕΣ κ. Κ. Γεωργακόπουλος (ἀριστερά) καὶ ὁ τότε Πρόεδρος ΕΕΣΝ καὶ Σύμβουλος ΕΕΣ Ναύαρχος κ. Δ. Φωκάς κρατῶν τὸ μετάλλιον ἐν μέσῳ 2 ἐρυθροσταυριτῶν.

Award of RC medal to the GJRC. In the photo the GRC President Mr Georgacopoulos (left) and Admiral Phocas (ex-President GJRC between two 'juniors').

εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μετὰ τὸν ἄνδρα καὶ νὰ ἀξιῶσιν καὶ αὐτὴ τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἡ Πολιτεία παρέχει εἰς ἀξιόους πολίτας.

Θὰ ἠθέλατε ἀγαπηταὶ μου νέαι ἀδελφαί, αἱ ὁποῖαι τῶρα τιμᾶσθε μετὰ τὴν εἰσοδὸν σας εἰς τὸ Σῶμα αὐτό, νὰ μάθετε τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἑλληνίδα Ἀδελφὴν; Πρῶτὴ Ἀδελφὴ καὶ δημιουργὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι ἡ Ἀγία Βασίλισσα Ὀλγα.

Χάρις εἰς Αὐτὴν καὶ τὴν ἐπιμονὴν Τῆς ἡ Ἑλλάς ἀπέκτησε τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Εἰς τὰς προσπάθειάς Τῆς αὐτὰς Τὴν διεδέχθη ἡ αἰμνῆστος Βασίλισσα Σοφία, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καὶ τακτικὴ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Συνεχίζουσι τὸ ἔργον τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς αἱ Α. Μ. οἱ Βασιλεῖς μας, ὁ Βασιλεὺς Παῦλος καὶ ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Καὶ πόσες φορὲς ἡ παρουσία των μᾶς ἐνεψύχωσεν εἰς τὰς προσπάθειάς μας καὶ πόσες φορὲς, ὅλαι σεῖς ἀγαπηταὶ Ἀδελφαί, ἀγαπητοὶ Σαμαρεῖται, ὅταν ἐπηγαίνατε εἰς τοὺς τόπους τοὺς ὁποῖους κατέστρεψεν ὁ Ἑγκέλαδος ἢ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν διὰ νὰ προσφέρετε τὰς ὑπηρεσίας σας, δὲν συνηντήσατε ἑκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ἔθνους προσπαθοῦν νὰ τὸ ἐξοπλίσουν ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς διὰ τοῦ παραδείγματος, καὶ δὲν τοὺς εἶδατε νὰ «δημιουργοῦν» συνεχῶς ὅχι μόνον μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ἑρανὸν τῶν Β. Ἐπαρχιῶν καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα. Ὑστερα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μεγάλους Ἐθελοντὰς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀναμνησθῶ ἐνὸς φωτεινοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον καθωδήγησεν ἐπὶ 25 ἔτη τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, τὸν Ἰωάννην Ἀθανασάκη. Ὅπως ἐπίσης δὲν μπορεῖ ν' ἀγνοηθῇ ἡ προσφορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Μαρίνου Γερουλάνου. Πρὸς ὅλους αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι σὰς ὠδήγησαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος, στρέψατε αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν σκέψιν σας καὶ παραδειγματισθῆτε διὰ τὰς μελλοντικὰς προσπάθειάς σας.

Τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτὰς διὰ

τῆς ἐπονιμῆς διακρίσεως. Προτοῦ δὲ καλέσω τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὰ Σώματα τὰ συγκροτοῦντα τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν νὰ λάβουν τὰς διακρίσεις αὐτάς, θ' ἀναφέρω μίαν πρόσφατον περίπτωσιν ἐθελοντικῆς ἐργασίας, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι. Τὴν 19ην καὶ 21ην Ἀπριλίου εἰς τὸν Βόλον καὶ τὴν περιοχὴν του, ἐπῆλθεν ἕνας καταστροφικὸς σεισμός, ὁ ὁποῖος κατέστρεψε τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία καὶ μόχθον αἰῶνων τὸν μετέβαλεν εἰς ἑρείπια. Δύο ὥρας μετὰ τὴν καταστροφὴν τὸ Τμήμα Ε.Ε.Σ. Βόλου, ἄστεγον, κοντὰ στὰ ἑρείπιά του, εὐρέθη ἔτοιμον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος. 220 Ἀδελφούλες προσῆλθον εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Τμήματος. Ἀσημονήσασαι τὰ σπίτια των, τοὺς γονεῖς των, τὰ παιδιὰ των, τοὺς ἀδελφούς των, τὰς ἀδελφὰς των, ἦλθαν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς ἄλλους πάσχοντας καὶ νὰ δείξουν ποῖα αὐταπαρνησις ἐμπνέει τὰς Ἀδελφὰς καὶ τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας καὶ ποῖα αὐτοθυσία διακρίνει τὸ ἔργον των.

Αἱ Ἀδελφαί καὶ οἱ Ἐρυθροσταυρίται τοῦ Βόλου καὶ κατ' αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν ὑπῆρξαν ἀντάξιοι τῆς εὐγενοῦς ἀποστολῆς των.

Τὸ Κ. Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τὴν πρότασιν μου ὅπως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀπονεμηθοῦν τιμητικαὶ διακρίσεις εἰς τὰ Σώματα ταῦτα. Πρὶν ὅμως προῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ὑποκλίνομαι μετ' ὤμων, μετὰ σεβασμοῦ καὶ συγκινήσεως πρὸ τῆς Μνήμης τοῦ Ἐρρίκου Ντυνὰν καὶ ἀπευθύνω ἕκ μέρους τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν, ἕκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας ὅλου τοῦ Κόσμου. Ἰδιαιτέρως ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ε.Ε.Σ. πρὸς τὰς δύο Μεγάλας Διεθνεῖς Ἐρυθροσταυρικὰς Ὀργανώσεις καὶ πρὸς ἐκείνους τοὺς Ἐθνικοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς, οἱ ὅποιοι μετὰ συγκινοῦσας προθυμίας καὶ εὐρείας κατανόησεως μᾶς ἐβοήθησαν πολυτίμως κατὰ τὰς τραγικὰς περιστάσεις, ἃς ἡ Πατρίς μας ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι σήμερον ἀντιμετώπισε καὶ ἀντιμετωπίζει.

Ἐπιφωλευμαι δὲ τῆς τιμώσεως τὴν συγκέντρωσιν μας παρουσίας τῆς Α.Ε. τοῦ Πρέσβους τῆς Ἑλβετίας κ. Ἑδ. Φέερ, ἵνα τὸν παρακαλέσω ὅπως διαδιδῇ εἰς τὸν εὐγενῆ Ἑλβετικὸν Λαὸν καὶ τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν τῆς πατρίδος του τὰ αἰσθήματα φιλίας καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τὸν θαυμασμὸν μας διὰ τὸ Μέγα Ἔργον τοῦ Μεγάλου συμπολίτου τοῦ Ἐρρίκου Ντυνὰν.

Καὶ τώρα, προσκαλῶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐφορείας οὐ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ὅπως λάβῃ τὴν ἀπονεμθεῖσαν εἰς τοὺς μικροὺς Ἐρυθροσταυρίτας μας τιμητικὴν ἰακρίσιν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγώνος μετὰ ὅσων ἀστέρων χρυσῶν καὶ διπλώματος.

Προσκαλῶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐφορείας τοῦ Τμήματος Βοηθείας τοῦ Ε.Ε.Σ. ἵνα λάβῃ τὴν ἀπονεμθεῖσαν εἰς τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Ἐθελοντῶν Σαμαρειτῶν τιμητικὴν διάκρισιν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγώνος μετὰ τριῶν ἀστέρων χρυσῶν καὶ διπλώματος εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Κοινωνίαν, πολυτίμων καὶ ἐνδόξων ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Παρακαλῶ τὴν Εὐγενεστάτην Μεγάλην ἐπὶ τῶν Τιμῶν τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Κυρίας Ἑλένης Τρικούπη, Πρόεδρον τῆς Ἐφορείας τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Ε.Σ. ὅπως λάβῃ τὴν ἀπονεμθεῖσαν εἰς τὸ Σῶμα τιμητικὴν διάκρισιν ἥτοι ψήφισμα τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ε.Σ., κεχαγμένον ἐπὶ ἀργυρᾷ πλακῶς καὶ ἔχον οὕτω:

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΕΛΘΕΕ ΤΩ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΕΛΟΥΝΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ ΟΓΔΩΝ ΕΤΟΥΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΑΛΛΗ ΗΜΕΡΑ ΕΟΡΤΙΩ ΕΠΙ ΤΗ ΡΚΖ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ ΘΕΜΕΛΙΩΤΟΥ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΗΣ ΙΔΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΞ ΕΠΤΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝ ΝΥΝ ΜΕΛΩΝ ΑΠΑΡΤΙΖΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙ ΟΚΤΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΗΔΗ ΕΝΙΑΥΤΟΥΣ ΕΝΘΕΩ ΖΗΛΩ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ ΤΗ ΚΑΙΝΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΝΤΟΛΗ ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΦΑΝΤΟΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΗΜΑΣΙ ΣΤΟΙΧΟΥΝ ΕΡΓΩ ΤΗΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΙΔΕΑΝ ΗΣΚΗΣΕ ΜΕΤ ΑΥΤΟΥΣ ΣΙΑΣ ΜΕΝ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΗΡΩΪΚΟΥ ΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΣ ΔΡΩΝ ΜΕΤ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΙΣ ΕΝ ΕΠΙΔΗΜΙΑΙΣ ΘΕΟΜΗΝΙΑΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΚΡΙΣΙΜΟΙΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΣΙ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΟΙΣ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΠΑΡΕΧΟΝ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ Δ ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΚΟΡΥΦΑΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΕΑΥΤΟ ΑΠΕΔΕΙΞΕ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΑΙΓΛΗΣ ΜΕΣΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΚΑΘΑΠΙΑΣΘΕΙΣΑΝ ΔΕ ΔΑΨΙΛΕΙ ΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΠΟΝΔΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΑΥΤΟΥ ΜΗ ΦΕΙΣΑΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΑΥΤΩΝ ΩΣ ΠΑΤΡΙΟΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ.

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΩ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΓΑΘΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΗΝ ΕΧΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΕΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΗΝ ΙΔΕΑΝ ΑΝΑΓΡΑΦΑΙ ΔΕ ΤΟΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΝ ΠΙΝΑΚΙΔΙ ΑΡΓΥΡΑ ΕΙΣ ΒΡΑΒΕΥΣΙΝ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΜΙΜΗΣΙΝ ΤΟΙΣ ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΙΣ.

Υπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν παρισταμένων οἱ κληθέντες ἔλαβον τὰς ἀπονεμθεῖσας διακρίσεις. Μετ' ὃ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. συνεχίζων εἶπε:

«Καλῶ τὴν Γενικὴν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Ε.Ε.Σ. Δίδα Μεσολωρὰ ὅπως προσέλθῃ καὶ λάβῃ τὴν ἀνωτάτην διάκρισιν τοῦ Ε.Ε.Σ. διὰ τὸν Ἐθνικὸν Ἀγῶνα 1946—1950, τὸν Σταυρὸν μετὰ τριῶν Ἀστέρων Χρυσῶν.

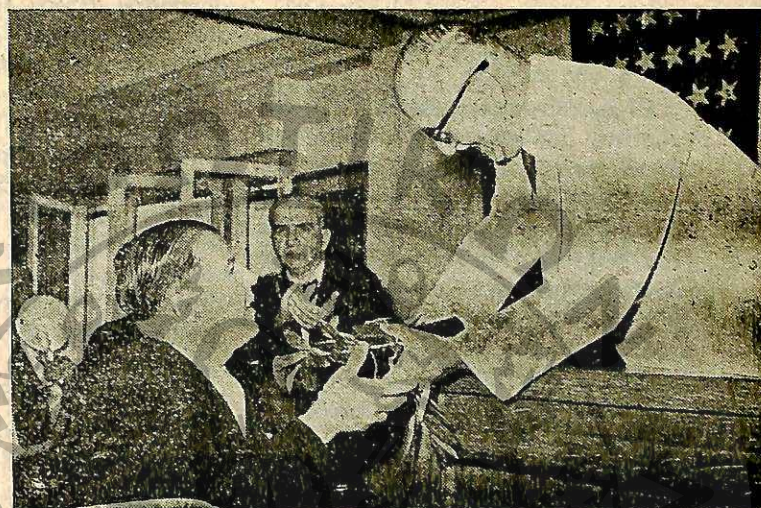
Ὅταν τὸ Σῶμα τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν τιμᾶται διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του εἶναι αὐτονόητον ὅτι καθήκον τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Ε.Σ. εἶναι ν' ἀναμνησθῇ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ὑπερηφανείας τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκείνης ἥτις ἐπὶ 40 καὶ πλέον ἔτη ὑπῆρξεν ἡ Ψυχὴ καὶ ἡ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος τούτου, τῆς Δίδος Ἀθηνᾶς Μεσολωρὰ. Θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐσσεῖ φωτεινὸν παράδειγμα καθοδηγούν τὰς Ἑλληνίδας Ἀδελφὰς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ Ἐρυθροσταυρικοῦ καθήκοντος αὐτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ παρεκλήθη ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Εὐρίπου ὅπως λάβῃ τὴν ἀπονεμθεῖσαν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κύριον Σπυρίδωνα, διάκρισιν ἥτοι τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγώνος μετὰ τριῶν Ἀστέρων Χρυσῶν καὶ διπλώματος τιμῆς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὁ Ἐθνικὸς οὐτος ἱεράρχης, ὅστις μετέσχε ἡρωϊκῶς ὡς Ἐθνικὸν Σύμβολον ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1905 καὶ ἐντεῦθεν Ἐθνικῶν Ἀγώνων, ὑπῆρξε καὶ εἶναι συνάμα Ἐρυθροσταυρίτης τιμῶν τῶν Ε.Ε.Σ. μετὰ τὴν πολυτίμον Συνεργασίαν του καὶ ἐμπνέων αὐτὸν μετὰ τὸ φωτεινὸν παράδειγμά Του. Ὅτε Μητροπολίτης τῆς Θεοφρουρήτου Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, ἥς τὸν Θρόνον ἐκράτησεν ἐπὶ 40 ἔτη περίπου, ὑπῆρξεν Πρόεδρος τοῦ τμήματος Ε.Ε.Σ. Ἡπεῖρου εὐεργετήσας τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς ἐπαρχίας Του παντοιοτρόπως καὶ ἀνακουφίσας τὴν δυστυχίαν του εἰς στιγμὰς τραγικὰς. Ὁ Ε.Ε.Σ. εἶναι ὑπερήφανος, διότι ἡ Α. Μακαριότης εἶναι Ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος του.

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἀνωτέρω διακρίσεων χορῶδία Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ Μελῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεό-

τητος ἔφαλε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ ἡ ὠραία τελετὴ ἐτελείωσε μετὰ τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν τῶν παρισταμένων, οἵτινες ἐζητωκραύγασαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς 8ης Ἰουλίου ἐ. ε. εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ ΕΕΣ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ ΕΕΣ κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἀφ' οὗ ἔδωκε τὴν πολυτίμον δωρεάν τῆς χημ. Βιομηχανίας Pfizer ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Ἰονίων Νήσων καὶ Βόλου ἐπέδωκε τὸ Ἀργυρὸν Μετάλλιον τοῦ ΕΕΣ πρὸς τὸν κ. J. MacKeen Πρόεδρον τῆς χημ. Βιομηχανίας Pfizer καὶ τὸν περιφερ. Δ)τὴν αὐτῆς κ. Ν. Castlejohn. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐπιδίδωκε τὸ μετάλλιον εἰς τὸν κ. MacKeen. Εἰς τὸ μέσον ὁ Σύμβουλος ΕΕΣ στρατηγὸς κ. Γυαλιώτρας.

From the ceremony of July 8th at the RC Hall during which the President GRC Mr. C. Georgacopoulos after having praised the generous donation of Pfizer Industry for the earthquake stricken in the Ionian Islands and Volos awards the GRC medal to Mr. MacKeen and Mr. N. Castlejohn, the president and the Director of the Pfizer Industry. In the photo Mr. Georgacopoulos handing the medal to Mr. MacKeen. Between is seen the GRC councillor Gen. Yialistras.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ, Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Κατά τους λαμπρούς χρόνους της ακμής των 'Αθηνών το κοινωνικόν πρόβλημα των σχέσεων πλουσίων και πτωχών είχε λυθή κατά τὸν καλύτερον δυνατόν τρόπον.

Οἱ ἄνθρωποι εἶχαν φθάσει εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο σημεῖον τοῦ πολιτισμοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ πτωχοὶ ὄχι μόνον δὲν ἐφθόνον τοὺς πλουσίους, ἀλλὰ ἐσέβοντο τὴν περιουσίαν των ὅπως καὶ τὴν ἰδικήν των. Τοῦτο δέ, διότι εἶχαν σχηματίσει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ εὐδαιμονία των πλουσίων, ἦτο πηγὴ εὐπορίας δι' αὐτοὺς.

'Αλλὰ καὶ οἱ πλούσιοι μετήρχοντο καθε μέσον πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως των ἀπόρων γάμων. 'Η ἀπορία των πολιτῶν ἐθεωρεῖτο κοινωνικὴ καὶ σκῆνις, ἐλαμβάνοντο δὲ ὅλα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς παραμερισμὸν τῆς. Εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐδίδοντο γαῖαι πρὸς καλλιέργειαν «ἐπὶ μετρίαις μισθώσεσι», δηλαδὴ μὲ μικρὸν ἐνοίκιον ἢ πιστώσεις μὲ μικρὸν τόκον πρὸς ἄσκησιν ἐμπορικῶν ἐπαγγελμάτων ἢ γενικῶς παρείχτο μὲ κάθε τρόπον ἀφορμὴ πρὸς ἐργασίαν καὶ ἀποτροπὴ τῆς ἀργίας.

Εἶχον ἀντιληφθῇ καλῶς ὅτι ἡ ἀργία ἦτο πρόξενος τῆς ἀπορίας καὶ ὅτι ἡ ἀπορία ἦτο ἡ αἰτία των κακουργιών, δηλαδὴ των κακῶν πράξεων. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας των πολιτῶν εἶχε λυθῇ διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας, τοιοῦτοτρόπως δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀνέργους παρείχτο θετική ὠφέλεια καὶ ἡ περιουσία των πλουσιωτέρων ἐκινετο καὶ ἀπέδιδεν εἰσοδήματα. Τοῦτο εἶχεν ἀποδειχθῇ «κεφάλαιον τοῦ καλῶς ἀλλήλοισ ὀμιλεῖν», δηλαδὴ θεμελιώδης προϋπόθεσις διὰ τὴν ὑπαρξίν ὁμαλῶν σχέσεων μεταξὺ των κοινωνικῶν τάξεων.

Πρέπει δὲ νὰ κάνωμεν διάκρισιν μεταξὺ πτωχῶν καὶ πενήτων. Διότι «πτωχὸς» ἦτο ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐστερεῖτο οἰασδήποτε περιουσίας, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἐπαιτός καὶ ἀλήτης καὶ ἐθεωρεῖτο ἄπατρις, ἐγκαταλειμμένος εἰς τὴν τύχην του καὶ τὴν προστασίαν των θεῶν καὶ τὴν εὐσπλαχνίαν των ἀνθρώπων. Πτωχοὶ λοιπὸν ἦσαν κυρίως οἱ φυγάδες ἢ ἐξόριστοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐκδιωχθῇ ἐκ των πατρίδων των καὶ ἐπλανῶντο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐπαιτοῦντες. Πρὸς τοὺς

ἀνθρώπους αὐτοὺς ἐπεδεικνύετο ὑπὸ των ἐλευθέρων 'Ελλήνων των διαφόρων πόλεων συμπάθεια, διότι διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ τὴν ἀτυχίαν των ἐνομιζέτο ὅτι ἐπροστατεύοντο ἀμέσως ὑπὸ των θεῶν. Κάθε τοιοῦτον ἄνθρωπον προσφεύγοντα εἰς τὴν προστασίαν των πολιτῶν των διαφόρων πόλεων ἐπροστάτευον οἱ 'Ελληνες μὲ κάποιαν θρησκευτικὴν εὐλάβειαν καὶ ἠρνοῦντο νὰ τὸν ἀποδώσουν εἰς τοὺς καταδιώκοντας αὐτόν.

'Αντιθέτως πένες ὠνομάζετο ὁ πολίτης ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶχε πολὺ μικρὰν περιουσίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μόνον μὲ μεγάλῃν στενοχώριαν καὶ φειδῶ ἠδύνατο νὰ ἀποζήσῃ. Εἰς τοὺς πένοντας αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐλεύθεροι πολῖται παρείχτο ὑποστήριξις καὶ προστασία ὑπὸ των πλουσίων. Οἱ πένες εἶχον ἀπαραίτητως τὴν οἰκίαν των καὶ κάποιαν μικρὰν ἰδιοκτησίαν. Δὲν ἦσαν δηλαδὴ ἀνέστιοι ἢ ἄοικοι, ὅπως λ. χ. ἦσαν ὅλοι οἱ δόμοι δὲν εἶχαν τὸν ζηλευτὸν τίτλον τοῦ 'Αθηναίου πολίτου. Κατὰ τὴν 'Αθηναϊκὴν νομοθεσίαν δὲν εἶχον δικαιώματα ἀποκτήσεως ἰδιοκτητοῦ οἰκίας εἰς τὰς 'Αθήνας ὅλοι οἱ δόμοι δὲν ἦσαν γνήσιοι πολῖται. Τοιοῦτοτρόπως οἱ μέτοικοι, οἱ ὁποῖοι ἀνῆρχοντο εἰς τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας περίπου καὶ εἰς τὴν πόλιν τὰς χεῖρας εὐρίσκετο τὸ μέγιστον μέρος τῆς 'Αθηναϊκῆς βιομηχανίας δὲν εἶχον δικαιώματα νὰ ἔχουν εἰς τὴν πόλιν ἰδιοκτητοῦ οἰκίας. Οἱ πένες λοιπὸν εὐρίσκοντο εἰς ἡθικὴν ὑπεροχὴν ἀπέναντι των μετοίκων, οἱ ὁποῖοι πολλὰκις ἦσαν πλουσιώτατοι ἄνθρωποι.

Τὴν βάσιν τῆς περιουσίας τοῦ πολίτου ἀπετέλουν τὰ κτήματα καὶ αἱ οἰκίαι. Τὰ κτήματα εἴτε ἐκαλλιεργεῖ ὁ ἴδιος διὰ των δούλων του εἴτε ἐξεμίσθωνε εἰς τοὺς πενεστέρους. Ζηλευτὰ εἰσοδήματα διὰ των πλουσίων ἀπετέλουν τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὴν ἐνοικίαν των οἰκίων του. Τὰ ἀστικά ἀκίνητα, ὅπως λέγομεν σήμερον, ἀπετέλουν ἔνεκα εἰδικῶν λόγων σημαντικὴν πηγὴν πλουτισμοῦ.

Εἰς τὰς 'Αθήνας δηλαδὴ ἔζη μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον δικαιώματα ἀποκτήσεως ἰδιοκτητοῦ οἰκίας. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ παν-

τὸς εἶδους ξένοι, ἔμποροι, σπουδασταί, μέτοικοι κλπ. Διὰ τὴν κάλυψιν των στεγαστικῶν ἀναγκῶν των ἀνθρώπων αὐτῶν οἱ πλούσιοι 'Αθηναῖοι ἔκτιζαν σὺνοικίαις, δηλαδὴ ἓνα εἶδος πολυκατοικιών, τὰς ὁποίας ἐξεμίσθωναν. 'Ενῶ δηλαδὴ οἱ κίκα ἐκαλεῖτο τὸ κτίσμα, εἰς τὸ ὁποῖον κατῴκει μίᾳ μόνον οἰκογένεια, σὺνοικία ὠνομάζετο τὸ ἀκίνητον, τὸ ὁποῖον ἀπετελεῖτο ἀπὸ πολλὰ διαμερίσματα ἢ καὶ πατώματα, ὅπου κατῴκουν μαζὶ πολλὰ οἰκογένεια.

Πλὴν των κτημάτων καὶ των οἰκίων οἱ πλούσιοι 'Αθηναῖοι ἦσαν πολλὰκις καὶ ἰδιοκτῆται μεταλλείων, τὰ ὁποῖα ἐκαλοῦντο μέταλλα, τὰ ὁποῖα κυρίως ἀνήκον εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐξεμίσθοντο πρὸς ἐκμετάλλευσιν διὰ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν καὶ μετεβιβάζοντο κληρονομικῶς τὰ δικαιώματα τῆς ἐκμεταλλεύσεώς των.

Οἱ ΕΣΝ τῆς Ε' τάξεως τῆς Καπλανείου Σχολῆς 'Ιωαννίνων προσέφεραν ἐνδύματα καὶ ὑπόδησιν εἰς τὸν εἰς τὸ μέσον ἱστώμενον πτωχὸν μαθητὴν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 8ης Μαΐου ἐπετείου γενήσεως τοῦ 'Ερ. Ντυνάν.

Juniors of 5th grade of Kaplaneion Elem. School Janina offered garments to a poor schoolmate on the occasion of May 8th.

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Κάθε προσφορά στὸ παιδί εἶναι πάντοτε πολὺτιμη καὶ χρήσιμη, ἀπὸ τὸ πιὸ ἀπλό παιχνίδι ἕως τὴν ἀνώτερη πνευματικὴ ψυχαγωγία. Ἀπὸ τῆς μικρῆς δεξαμενῆς στὴς πλατεῖες, ὅπου τὰ παιδιὰ παίρνουν τὸ μπάνιο τους, ἕως τῆς εἰδικῆς θεατρικῆς παραστάσεως.

Ὅλα αὐτὰ, πού ἀποβλέπουν ἄλλα στὴν ὑγείαν καὶ στὴν σωματικὴ ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ, ἄλλα στὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ του καλλιέργεια, εἶναι προσφορὲς ὄχι μόνον στο ἴδιο τὸ Παιδί, ἀλλὰ καὶ στὴν Κοινωνία καὶ στὸ 'Εθνος. Διότι τὸ Παιδί ἀνταποδίδει πολλαπλάσια τῆς προσφορῆς αὐτῆς. Καὶ κάθε προστασία, κάθε φροντίδα κάθε χάδι, πού τοῦ δίνεται, τὸ ἐπιστρέφει μὲ τὰ πιὸ ἀνεκτίμητα δῶρα καὶ τῆς πιὸ μεγάλης καὶ πλατεῖας ὑπηρεσίας.

Ὅταν εἶναι μικρό, φτάνει καὶ ἓνα μόνο χαμόγελό του, μίᾳ χαριτωμένη φωνούλα του, ἓνα τρυφερό του λογάκι, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀπόλυτα κάθε προσπάθεια καὶ κάθε μόχθο, πού καταβάλλει γι' αὐτὸ ὁ γονεὺς, ὁ δάσκαλος, ἡ κοινωνία. Καὶ ὅταν μεγαλώσῃ, θὰ εἶναι ὁ ἐπιστήμων, ὁ καλλιτέχνης ἢ ὁ ἐργάτης, ὁ οἰκογενειάρχης καὶ ὁ πολίτης, πού θὰ ἔχῃ συνείδησιν των ὑποχρεώσεων καὶ των καθηκόντων του καὶ θὰ προσπαθῇ καὶ αὐτὸς μὲ τὴν σειρά του νὰ προσφέρῃ τῆς κοινωνικῆς καὶ πατριωτικῆς ὑπηρεσίας του καὶ νὰ συνεχίσῃ ὁ ἴδιος τώρα, τὸ πρῶτον Παιδί, τὴν ὠραία παράδοσιν τῆς προστασίας καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ τωρινοῦ, τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ αἰωνίου Παιδιοῦ.

Ἔτσι ἡ μεγάλῃ καὶ ὑψηλῇ πορείᾳ, πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ παιδί καὶ καταλήγει στὸν ἄνθρωπον καὶ πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ λίκνο, γιὰ νὰ φθάσῃ στοὺς πιὸ πλατιοὺς κοινωνικοὺς ἐθνικοὺς καὶ ἀνθρώπινους ὀρίζοντες, θὰ συνεχίζεται καὶ θὰ προχωρῇ πάντοτε πρὸς νέα ὁλοένα ἀνθρωπιστικά, πνευματικά καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα.

***

Σ' αὐτὴ τὴν ὠραία καὶ γόνιμη προσπάθειαν καὶ ξεχωριστὰ στὸν τομέα τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς καλλιέργειας τοῦ Παιδιοῦ, ἡ Λογοτεχνία εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ

χρήσιμους καὶ πιὸ ἀναγκαίους παράγοντας.

Μὲ τὸ μέγα χάρισμα τῆς ἐλκυστικῆς ἀφηγήσεως, μὲ τὴν χάριν καὶ τὴν παραστατικότητά τῆς ἐκφράσεως, μὲ τὴν ζωντάνειαν τῆς περιγραφῆς, μὲ τὴν ἰδιαίτη ἀναπλαστικὴ δύναμιν γιὰ τὴν ἀπόδοσιν των προσώπων, των πραγμάτων καὶ τῆς ζωῆς ἐν γένει, μὲ τὴν εὐγενικὴ καὶ ἀνώτερη πνοή, πού ἀναδίδει ἡ ὑψηλὴ πνευματικὴ ἀποστολὴ τῆς, ἡ Λογοτεχνία εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδιαν τὴ φύσιν τῆς καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν προορισμὸν τῆς ἐνδεδειγμένη, γιὰ νὰ χαρίσῃ στὸ Παιδί τὴν καλύτερη καὶ γνησιώτερη πνευματικὴ χαρὰ καὶ ἀνάτασιν.

Προκαλώντας τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τὴν συγκίνησιν τοῦ Παιδιοῦ, ἀλλὰ καὶ κινώντας συγχρόνως τὴν παρατηρητικότητά του, τὴν δεισδυτικότητά τῆς κρίσεως του καὶ τὴν στοχαστικότητά του γενικώτερα, ἐξευγενίζει τὰ αἰσθήματά του καὶ ἀνυψώνει καὶ πλατύνει τὴν σκέψιν του, τὸ καλλιτεχνεῖ ἐπομένως ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ.

Ἡ γνήσια Λογοτεχνία — καὶ ὅταν λέμε γνήσια, ἐννοοῦμε τὴ λο-

γοτεχνία, πού, μαζὶ μὲ τὸ θεῖο δῶρο τοῦ ταλέντου, διαθέτει καὶ τὴ φωτεινὴ γνῶσιν, συνδυάζει δὲ καὶ τὰ δύο μὲ τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ περιεχομένου — ἔχει ἀσφαλῶς μεγάλες καὶ γόνιμες παιδαγωγικὰς ἀρετὰς καὶ δυνατότητες. Ἡ λογοτεχνία αὕτη — καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν τὸ ἐπιδιώκει ἐκ των προτέρων — γίνεται, αὐθόρμητα καὶ αὐτόματα, διδακτικὴ καὶ ἡθοπλαστικὴ. Διότι εἰσχωρεῖ εὐκολώτερα καὶ βαθύτερα στὴν ψυχὴ καὶ στὴ σκέψιν τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς δονεῖ καὶ τῆς κινεῖ δημιουργικώτερα.

Πολλὲς φορές ἓνα καὶ μόνο ποίημα, ὅταν μπορέσῃ νὰ ἀπηχῇ ἀβίαστα καὶ φυσιολογικὰ στὸν ἐσωτερικὸ κόσμον τοῦ παιδιοῦ, ἰσοδυναμεῖ μὲ ὁλόκληρη σειρὰ μαθημάτων. Καὶ ἓνα διήγημα ἢ μίᾳ περιγραφή, πού ἔχουν ὁμορφίαν καὶ ζωντάνειαν, δύναμιν καὶ παλμό, μποροῦν ν' ἀνοίξουν στὴ σκέψιν τοῦ παιδιοῦ ἀπέραντους ὀρίζοντες καὶ νὰ δώσουν στὴν ψυχὴ του γερά καὶ στερεὰ φτερὰ γιὰ ἀνώτερες πτήσεις, πού δὲν μπορεῖ νὰ τὰ δώσῃ οὔτε ἡ πιὸ μεθοδικὴ διδασχὴ.

(Συνέχεια εἰς σελ. 10)

Ἀπὸ τὰ ἐν Πύλῳ ἐγκαίνια τοῦ Νοσοκομείου τοῦ ΕΕΣ ἀνεγερθέντος δωπάναις των ἐν Ἀμερικῇ Μεσσηνίων καὶ τοῦ ΕΕΣ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ἡ Δ)σα 'Αδελφὴ τῆς Σχολῆς Διπλωματούχων Νοσοκόμων Κα 'Ελευθερίου. Ἡ 'Αδελφὴ κ. 'Αναστασίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ἡ Κα Βλαῖγεν καὶ ὁ καθηγητὴς 'Αρχαιολόγος κ. Βλαῖγεν (ἀνασκάπτων τὸ παρὰ τὴν Πύλον ἀνάκτορον τοῦ Νέστορος). Ὁ κ. Γεωργακόπουλος, ἡ Κα Γεωργακοπούλου, ἡ Κα Μασσπίνια καὶ ὁ κ. Γ. Μίνδλερ.

From the inauguration of the GRC hospital in Pylos whose erection was financed by the Messinians living in America and the GRC. In the photo from left to right GRC nurse Mrs Eleftheriou, Director of RC School for Nurses, Mrs. Anastasiadou, RC nurse, H.E. the Bishop of Messinia Mr. Chrysostomos, Mrs. Blagien, Mr. Blagien, prof. of Archeology excavating the Palace of Nestor in Pylos. Mr. Georgacopoulos, Mrs. Georgacopoulou, Mrs. Malaspina RC nurse and Mr. Mindler Gen. Secretary GRC.

Ἀρχίζουμε καὶ πάλι φέτος τὸ ἴδιο παιχνίδι, ποὺ παίζαμε καὶ πέρυσι. Σὲ κάθε δηλαδὴ τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ σὰς ὑποβάλλω μερικὲς ἐρωτήσεις πάνω σὲ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν υγεία μας ἢ μὲ τίς γνώσεις, ποὺ πρέπει νὰ ἔχωμε γιὰ τὴν κατὰσκευὴ καὶ λειτουργία τοῦ σώματός μας. Μετὰ ἀπὸ κάθε ἐρώτησι θὰ ἀκολουθοῦν τρεῖς ἀπαντήσεις, ἀπὸ τίς ὁποῖες ὅμως μόνον ἡ μία εἶναι ἡ σωστή. Ἐσεῖς πρέπει νὰ προσπαθήσετε νὰ βρῆτε ποιά εἶναι ἡ σωστὴ ἀπάντησις κι ἔπειτα θὰ γυρίζετε σὲ μιὰ ἄλλη σελίδα ὅπου θὰ βλέπετε, ἂν βρήκατε σωστὰ καὶ θὰ βρίσκετε μερικὲς συμπληρωματικὲς γνώσεις πάνω στὴν ἀπάντησι.

Στὶς σημερινὲς ἐρωτήσεις οἱ ἀπαντήσεις βρίσκονται στὴ σελ. 20.

1. Θέλομε νὰ ἀπολυμάνωμε καλὰ τὰ χέρια μας. Ποιά εἶναι ἡ καλύτερα μέθοδος;

- α) Νὰ τὰ σκουπίσωμε μὲ ἓνα βαμβάκι βουτηγμένο στὸ οἶνό-πνευμα;
  - β) Νὰ τὰ πλύνωμε μὲ νερὸ καὶ σαποῦνι;
  - γ) Νὰ τὰ βουτήξωμε σὲ μιὰ λεκάνη μὲ διάλυμα 'φαινικοῦ ὀξέος;
2. Τί εἶναι τὸ διάφραγμα;
- α) Νεύρο;
  - β) Κόκκαλο;
  - γ) Μῦς (κρέας);
3. Πῶς παθαίνωμε συνάχι;
- α) Ὄταν μολυνθοῦμε ἀπὸ εἰδικὸ μικρὸ βίρι;
  - β) Ὄταν θραχτοῦν τὰ πόδια μας καὶ μείνουν βρεγμένα;
  - γ) Ὄταν ἐκτεθοῦμε σὲ ρεύμα;
4. Τί εἶναι πρὶν θρεπτικὸ, δηλαδὴ μᾶς δίδει περισσότερες θερμίδες;
- α) 50 δράμια μακαρόνια;
  - β) 50 δράμια λάδι;
  - γ) 50 δράμια κρέας;

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 9)

Ἀλλὰ ὑπάρχει τάχα τέτοια Λογοτεχνία; Καὶ ἂν ὑπάρχη, εἶναι ὅσο γε ποιοτικὰ καὶ ποσοτικὰ ἐπαρκής, γιὰ ν' ἀνταποκριθῇ ὅπως καὶ ὅσο πρέπει στὶς πνευματικὲς καὶ ψυχικὲς ἀνάγκες τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν παιδαγωγικὸ καὶ ἀναμορφωτικὸ τοῦ σκοπὸ;

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἀρκετοὶ Ἕλληνες λογοτέχνες — γιὰ νὰ ἐντοπί-

σοῦμε στὸν δικὸ μας τόπο τὴν μικρή μας ἔρευνα — ἀσχολήθηκαν καὶ εἰδικώτερα μὲ τὴν παιδικὴ λογοτεχνία. Καὶ ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὸ γενικὸ λογοτεχνικὸ τοῦς ἔργο, ἔγραψαν καὶ χωριστὰ βιβλία, σχολικὰ ἢ ὄχι, μὲ ποιήματα, πεζογραφήματα ἢ θεατρικὰ ἔργα προσωρισμένα εἰδικώτερα γιὰ τὰ παιδιά. Τέτοιοι συγγραφεῖς ἦσαν ὁ Ἀνδρέας Καρκαβίτσας, ὁ Ἀλέξανδρος Πάλλης, ὁ Ζαχαρίας Παπαντωνίου, ὁ Γιάννης Περικαλιτῆς, ὁ Γρηγόριος Ξενόπουλος, ὁ Ἡλίας Βουτιερῖδης καὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους ἡ Θεὼν Δρακοπούλου (Μυρτιώτισσα), ὁ Δημοσθένης Βουτυράς, ὁ Στράτης Μυριβήλης, ὁ Στέλιος Σπεράντζας καὶ ἄλλοι.

Ὑπάρχουν ἐπίσης —περισσότεροι αὐτοὶ— συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι, χωρὶς νὰ γράφουν εἰδικώτερα γιὰ τὰ παιδιά, ἔδωσαν ἔργα, ποὺ καὶ στὴ μορφή καὶ στὸ περιεχόμενο εἶναι κατὰλληλα καὶ ταιριαστὰ γιὰ τὴν παιδικὴ ψυχὴ σὺνθεσι. Γι' αὐτὸ καὶ ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἔργα τοὺς — ποιήματα καὶ πεζογραφήματα — χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὰ «Νεοελληνικὰ Ἀναγνώσματα» μὲ μεγάλην ἐπιτυχία καὶ ἀποδοτικότητα. Ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς αὐτοὺς σημειώνω-με τὸν ἐθνικὸ μας ποιητὴ Διονύσιο Σολωμό, τὸν Κάλβο, τὸν Βαλαωρίτη, τὸν Παλαμά, τὸν Μαβίλη, τὸν Πορφύρα, τὸν Μαλακάση τὸν Ἄγρα καὶ ἄλλους ποιητὰς. Καὶ ἀπὸ τοὺς πεζογράφους τὸν Παπαδιαμάντη, τὸν Πασαγιάννη, τὸν Τραυλάντη, τὸν Νιρβάνα, τὸν Βλαχογιάννη καὶ ἄλλους.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶναι σποραδικὰ, κομματιαστά, συμπτωματικά. Καὶ ἂν θὰ δοκίμαζε κανεὶς ν' ἀναζητήσῃ μέσα στὸν πλατὺ κύκλο τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν ἓνα συγγραφέα, ποὺ νὰ ἔχη ἀφιερωθῇ συστηματικὰ καὶ ὁλοκληρωτικὰ στὴ δημιουργία ἔργων προσωρισμένων ἀποκλειστικὰ γιὰ τὰ παιδιά, θὰ ἔπρεπε νὰ σταθῇ, μὲ συγκίνησι καὶ μὲ ἐκτίμησι, μπροστὰ σὲ μιὰ μοναδική ἴσως μορφή, τὴν εὐγενική καὶ φωτεινὴ μορφή τῆς Πηνελόπης Δέλτα.

Ὅσο καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ κενὰ καὶ τίς ἀνεπάρκειες, ἡ Ἑλληνικὴ λογοτεχνία προσέφερε καὶ προσφέρει σημαντικὴ συμβολὴ στὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ καλλιέργεια τοῦ Ἑλληνόπουλου. Καὶ μὲ τὴν αἰσθητὴ στροφή, ποὺ παρουσιάζει τὸν τελευ-

ταῖο καιρὸ, πρὸς ἀνώτερες πνευματικὲς ἐπιδιώξεις, συμφωνεῖ μὲ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴ τῆς καὶ μὲ τὸ ζω-ογόνο πνεῦμα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ὑπάρχουν βάσιμες ἐλπίδες ὅτι θ' ἀνταποκρίνεται ὁλοένα καὶ πληρέστερα στὸν ὠραῖο καὶ μεγάλον αὐτὸ σκοπὸ.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ

Τοῦ Μιλτιάδη δὲν εἶν' ὁ στρατὸς, οἱ Τριακόσιοι δὲν εἶν' τοῦ Λεωνίδα, ποὺ ὀρθωθῆκαν γιὰ σένα, Πατρίδα, σὰν ἐφάνηκε σμῆνος ὁ ἐχθρὸς.

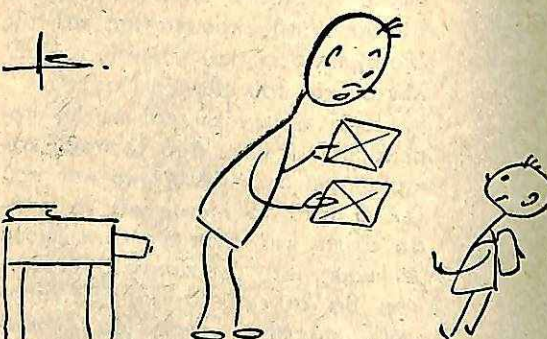
Σαλαμίνας δὲν εἶν' τὰ νερά, κι οὔτε ὁ κάμπος ἐδὼ Μαραθώνα, σὲ θεῖο ποὺ μετριόνταν ἀγῶνα χίλιους μ' ἓνα παιδιὰ ἥρωϊκά.

Τοῦ Εἰκοσίνεα δὲν εἶν' κλεφτουριά, ποὺ διαβαίνει βουνὰ καὶ λαγκαθία καὶ σκορπὰ τῶν ἐχθρῶν τὰ κοπάδια ὡς ἂν τ' ἄχυρα ἐμπρὸς στὸ βοριά.

Εἶν' τῆς Πίνδου αὐτὰ τὰ βουνά, Ἀργυρόκαστρο, Ἅγιους Σαράντα, Κορυτσά, τὰ παιδιὰ τοῦ Σαράντα στὰ χαρίζουν πετράδια τρανά.

Πολεμαὶ ἡ καινούργια γενιά, κι ὡ Ἑλλάδα, γιὰ ἰδέες, ὄλ' ἡ πλάση τόσες δόξες σου πᾶει νὰ ξεχάσει στοῦ Σαράντα τὸ θάμα μπροστά.

Ὡ Μητέρα, Πατρίδα γλυκιά, τόση δόξα παλιά πιά σοῦ φτάνει. Νὰ, τ' ὁλόδροσο δέξου στεφάνι, ποὺ σοῦ πλέκει ἡ καινούργια ἡ γενιά.

— Τὸ πρῶτ' οὐδῶσα δυὸ γράμματα νὰ ρίξης στὸ ταχυδρομεῖο καὶ σὺ τὰ φύλαξες στὸ συρταράκι σου. Γιατί, καλὲ Γιωργάκη;

— Μὰ... γιατί τ' ἀγαπᾶ, μπαμπά μου. Δὲ μοῦπες πῶς τὰ καλὰ παιδιὰ πρέπει ν' ἀγαποῦν τὰ γράμματα;...

«ΘΕΕ Τὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΒΟΗΘΕΙ ΜΟΙ»

Στὴ Θεσσαλονίκη ὁ ρωμαϊκὸς στρατὸς βρίσκεται εἰς πυρετώδη κίνησιν. Ἡ νύμφη αὐτῆς τοῦ Θερμαϊκοῦ φιλοξενεῖ τὸν ρωμαῖον αὐτοκράτορα Μαξιμιανὸν Αὐρήλιο Βαλέριο. Ὁ σιδερόφραχτος αὐτὸς πολεμιστῆς, ποὺ τὸν ἀποκαλοῦσαν οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες ΗΡΑΚΛΗ, ἦταν στὴν ἀκμὴ τῆς ἀποδοτικῆς ἡλικίας του. Ἦταν λαμπρὸς στρατιωτικὸς, ἀλλὰ καὶ θηριώδης.

Ἐκεῖνες ἀκριβῶς τίς ἡμέρες ἔφθασε εἰς τὴ Θεσσαλονικὴ καὶ ἓνας γιγαντώσωνος παλαιστῆς ὀνομαζόμενος Λυαῖος. Ὁ ρωμαλέος αὐτὸς Ἑθνικὸς Γολιάθ ἐπροκαλοῦσε μέρα καὶ νύχτα τοὺς χριστιανούς σὲ ἀγῶνα ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐθεωρεῖτο τὸ καύχημα τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ ἐκολάκευε τὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν τῶν Ρωμαίων. Οἱ Θεσσαλονικεῖς δὲν εἶχαν νὰ ἀντιτάξουν εἰς τὸν γίγαντα αὐτὸν τὸν ὁμοῖόν του.

Ὁ Λυαῖος ὡς ἂν νὰ τὸ ἐνοιῶθεν τοὺς ἐχλεύαζε καὶ ἐπλήγωνε κυρίως τὴν χριστιανικὴν ὁμάδα τῶν νέων μὲ τὸ ὑβρεολόγιον καὶ τὰ ἐμπαικτικὰ βέλη του πρὸς τὴν νέαν Ὀρθοκρίαν.

Τότε παρουσιάσθη, ὁ Νέστωρ. Δὲν εἶχε τὴν ὀγκώδη σωματικὴν διάπλασιν τοῦ Ρωμαίου μονομάχου καὶ οὔτε τὴν ὀρμητικότητά του. Ἦταν ἓνας εὐγενικὸς νέος συνεσταλμένος, μὲ ἀγνὸν ἐνθουσιασμόν καὶ σταθερὰν ἀποφασιστικότητα. Ἀδύνατος καὶ μικρόσωμος. Ὅποιος ὅμως τὸν ἤξερε κατὰ βάθος τὸν ὑπελόγιζε πολὺ, γιατί ἦταν ἀπτόητος. Ὁ λαμπρὸς αὐτὸς νέος ἀνῆκεν εἰς τὴν μυστικὴν ὁμάδα τῶν χριστιανῶν, τὴν ὁποῖαν διηύθυνεν ὁ πασίγνωστος ἀξιωματικὸς Δημήτριος.

Ὁ Δημήτριος ἦταν ἀπὸ τοὺς πλεόν σημαίνοντας ἀξιωματικούς τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ἐμοιαζε μὲ ἀρχαῖον Θεόν. Ἀπόλλωνά τὸν ἔκραζαν οἱ στρατιῶται του. Ἐρμὴ οἱ συνάδελφοί του ἀξιωματικοί. Κατ'ἔργο ἀπὸ πλουσίαν ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν. Οἱ δύο αὐτοκράτορες Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τὸν ἐξετίμων ἰδιαίτερος καὶ τὸν προέβαλον ὡς ὑπόδειγμα στρατιωτικοῦ καὶ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ ὅταν ἔγινε ὁπαδὸς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας τὸν ἔβριξαν εἰς τὰ ἀνήλια μπουντροῦμια τῶν φυλακῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Μὰ ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Δημήτριος ὡς ἄλλος Παῦλος ἐξηκολοῦθε νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς τακτικούς ἐπι-

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΠΙΩΤΟΥ, Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ

σκέπτας του τὸ φῶς τῆς διδασκαλίας τῆς ἀγάπης. Ἐκεῖ λοιπὸν τοῦ ἐξομολογήθηκε ὁ Νέστωρ τὴν ἀπόφασίν του νὰ παλαίσῃ ἐναντίον τοῦ καυχησιολόγου ἐκπροσώπου τῶν εἰδωλολατρῶν.

— Γνωρίζω τὴν ἀπόφασίν σου καὶ ὅτι ἐκινήθης εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν εὐγενὴ πόθον νὰ σταματήσης τοὺς ἐμπαιγμούς ἐναντίον τῶν ὁμοτίστων καὶ συμπατριωτῶν μας καὶ νὰ ἀναπτέρωσῃς τὸ θάρρος τῶν Χριστιανῶν. Μὴ φοβείσαι. Θὰ προσευχηθῶ θερμὰ εἰς τὸν Κύριόν μας καὶ Θεόν μας νὰ σοῦ πολλαπλασιάσῃ τὰς δυνάμεις καὶ νὰ σὲ στεφανώσῃ μὲ τὸν στέφανον τῆς νίκης. Ἡ ψυχικὴ τόλμη θὰ νικήσῃ τὴν σωματικὴν ρώμην. Τὸ πνεῦμα τὴν ὕλην. Ἡ πίστις τὴν ἀπιστίαν. Ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια τὸ εἰδωλολατρικὸν ψεῦδος.

Ὁ Νέστωρ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴν φυλακὴν γεμάτος θάρρος.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὸ περικαλλέστατον στάδιον τῆς Θεσσαλονίκης ἦταν γεμάτο ἀπὸ κόσμον. Εἰς τὸ κέντρον, εἰς ἓνα μαρμάρινον θρόνον, ἐφάνταζεν ὁ Μαξιμιανός, περιστοιχισμένος ἀπὸ τὴν χρυσοστόλιστη φρουράν του μὲ τὰ μακρὰ ξίφη καὶ τὰ μακρότερα δόρατα. Ἡ ὥρα διὰ τὸν ἀγῶνα ἐπλησίαζε. Ἐξαφνα ἤχησαν σάλπιγγες. Ἐνας πελώριος ὄγκος μὲ μίαν σιδηρὰν πανοπλίαν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἤμπορουσαν νὰ σηκώσουν οὔτε 10 ἄνδρες μαζί, ὤρμησε πρῶτος εἰς τὴν παλαιστραν τοῦ σταδίου. Τὰ πλήθη τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ ἰαχάς. Ὁ ρωμαῖος Γολιάθ ὑπεκλίθη καὶ λαμπροκοπὸν ἀπὸ χαρὰν ἐπηγαίνοντο περιμένοντας τὴν λείαν του. Εἰς μίαν στιγμὴν ξανασημάναν αἱ σάλπιγγες. Ἐπρόχωρος τότε εἰς τὴν παλαιστραν ὁ μικρόσωμος Θεσσαλονικεὺς Νέστωρ. Ὁραῖος, εὐθυπνής, σοδαρὸς καὶ ἤρεμος.

Ὁ Λυαῖος ἀτενίζων τὸν μικροσκοπικὸν ἀντίπαλόν του, ποὺ ἐπρόσμενε σὰν ντροπαλὸ παιδί τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος, ἄρχισε νὰ γελᾶ δυνατὰ. Ἀπὸ τοὺς ἡχηροὺς γελώ-τάς του ἐτραντάζετο τὸ πελώριον σῶμα του καὶ ἐκουδούνιζαν τὰ φοβερά ὄπλα του. Μὰ καὶ οἱ ρωμαῖοι στρατιῶται εἶχαν ξεκαρδιοθῇ ἀπὸ τὰ γέλια. Ὁ Μαξιμιανὸς ἀπὸ τὸν θρόνον του παρακολουθοῦσεν μὲ ὑπεροπτικὸν ὕφος. Ἐβλεπε τὸν νεα-

ρὸν Νέστορα ὡς ἂν κῶνωπα εἰς τὸ στόμα λέοντος.

Ἡ τρελλὸς, ἐφώναζεν εἰς τὸν ὑπασιπστὴν του ἢ ἀνόητος εἶναι αὐτὸς ὁ σπιθαμιαίος Μακεδὼν. Πῶς ἐτόλμησε νὰ δεχθῇ νὰ μονομαχήσῃ μὲ αὐτὸν τὸν τιμημένον γίγαντά μας;

— Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, κραταῖε Καῖσαρ, ἔχουν τέτοια πίστι, ποὺ δὲν λυγίζουν ἐμπρὸς σὲ τίποτε, ἀπήντησε ὁ ὑπασιπστής.

— Θὰ τοὺς μάθω ἐγὼ, ἐδρυχήθη-κεν ἑξῆς ὁ Μαξιμιανός, νὰ λυγίζουν καὶ μὲ ἄγριο ὕφος διέταξε νὰ χτυπήσουν τὰ τύμπανα. Ἦταν τὸ σύνθημα γιὰ τὴν ἐναρξιν τῆς πάλης...

Πρῶτος ὤρμησε ὁ ὀγκώδης Λυαῖος. Σύννεφο ἡ σκόνη, ποὺ σήκωσε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του.

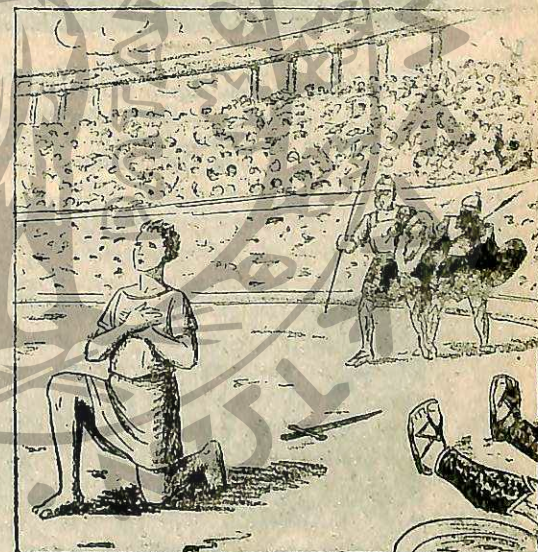
Ὁ Νέστωρ εἰς τὸ μεταξύ δέχθηκε τὰ τρομερὰ κτυπήματα ἀπτόητος. Κάτι σὰν φωτοστέφανος διακρινόταν γύρω ἀπὸ τὸ μέτωπό του. Ἦταν τὸ μέρος ποὺ τὸν ἔψαυσαν τὰ δάχτυλα τοῦ Δημητρίου, ὅταν ἐχάραξεν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ. Σὰν κινούμενον βουνὸ ἐπετέθη πάλι ὁ Λυαῖος. Μὰ καὶ πάλιν ἀμύνθηκε ἀτάραχος ὁ Νέστωρ. Ἐξωργισμένος καὶ ἀσυγκράτητος τότε ὁ Λυαῖος τράβηξε ἀπὸ τὴ χρυσὴ θήκη του τὸ τεράστιον σπαθί του. Θὰ σὲ σφάξω σὰν κατσίκι, ἄπιστε, οὐρλιαξεν ὀρμώντας ἐπάνω του.

Νεκρικὴ σιγὴ ἀπλώθηκε στὸ στάδιο.

Μὰ κι αὐτὴ τὴ φορά ὁ Νέστωρ ἀντιμετώπησε τὸν Λυαῖο μὲ ψυχραιμία. Ἀπέκρουσε τὸ χτύπημα μὲ τέχνη. Τότε ὁ Λυαῖος σὰν μαινόμενος ταύρος ξαναχύθηκε ἐναντίον τοῦ Νέστορος. Τὸν χτύπησε μάλιστα μὲ

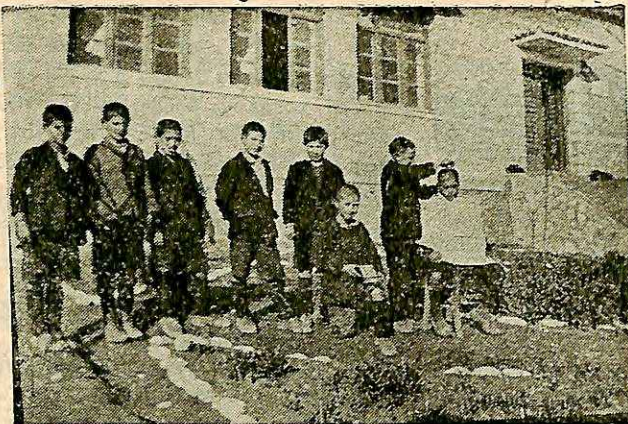
(Συνέχεια εἰς σελ. 18)

Πέταξε τὸ σπαθί του μακριὰ καὶ προσευχήθηκε.

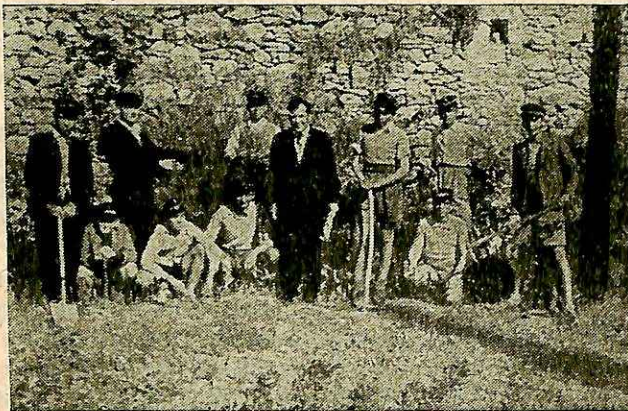

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΕΣΝ

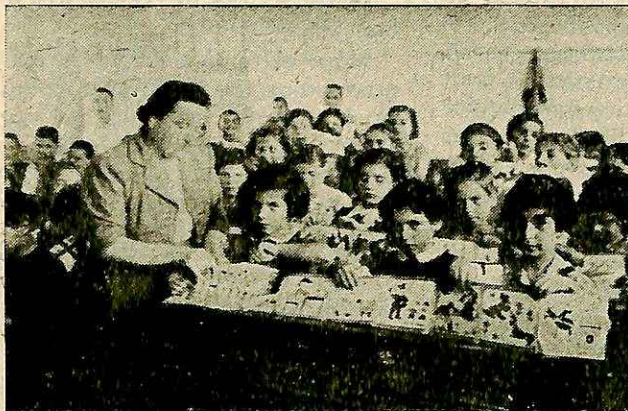

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σαρανταπόρου Έλασσόνος κουρεύουν τους συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Sarantaporon cutting the hair of their school mates.

Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Πανορμητείου Γυμν. Σύμης εἰς τὸν Σχολ. κήπον.

Juniors of Pannormiteion high School Symis in their school garden.

Ε.Σ.Ν. τῆς Δ' τάξεως οὗ Δημ. Σχολ. Λουτρακίου ἐτοιμάζουν λεύκωμα.

Juniors of 4th grade of Elem. School Loutraki preparing a portfolio

Οἱ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κομνηνοῦ - Ἑορδαίας εἰς τὸν Σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Komnion Macedonia in their School garden.

Οἱ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δραγασιάς - Βοῦτου εἰς τὸν σχολ. κήπον, ἐμπροσθεν τοῦ σχολ. κτιρίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὁποῖου ἐργάσθησαν καὶ οἱ ἴδιοι.

Juniors of Elem. School Dragassia in their school garden before the school building for the reconstruction of which they worked both teachers and pupils.

Ε.Σ.Ν. τῆς 7ης τάξεως Γυμν. θηλέων Ἀργοστολίου ἀνέδυσαν ἓνα πτωχὸ παιδάκι καὶ ἐβοήθησαν πτωχὴν οἰκογένειαν.

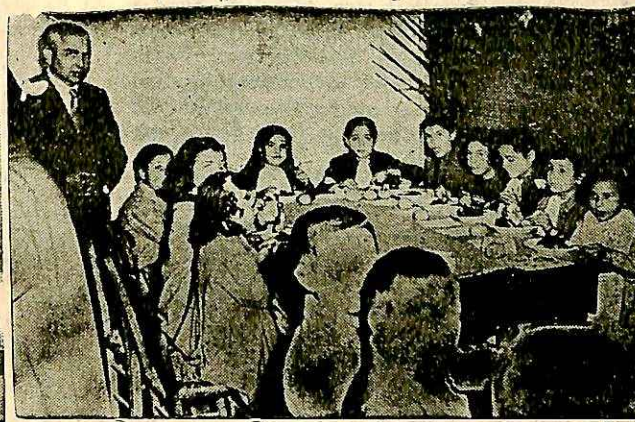
Juniors of 7th grade of High School Argostoli offered garments to a poor child and provisions to a poor family.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πέτρας Ζαγορίου φυτεύουν δένδρα εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Κοινότητος.
Juniors of Elem. School Petra Zagorion planting trees in the village square.

Ε.Σ.Ν. μαθηταί τοῦ Δημ. Σχλ. Ὁδοῦς Καρπάθου ψυχαγωγῶν τυφλόν, τὸν ὁποῖον καὶ ὀδηγοῦν ἐκ περιτροπῆς.

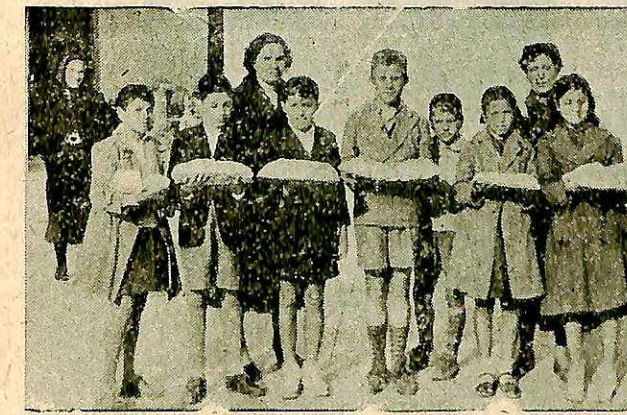
Juniors of Elem. School Othos Karpathos recreating a blind man whom they help by turns.

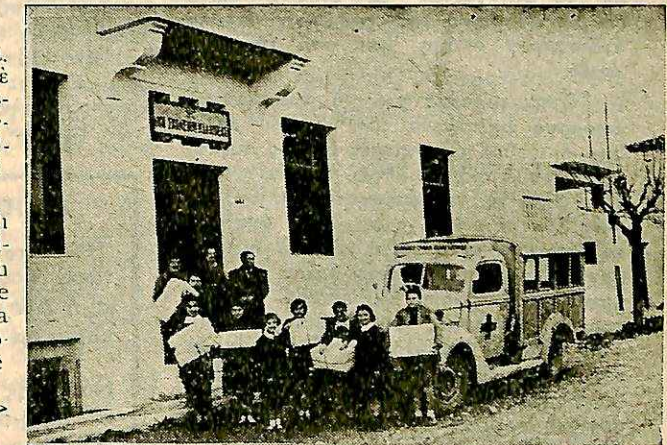
Ε.Σ.Ν. τοῦ 8ου Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου Κρήτης προσφέρουν γεῖμα εἰς τοὺς ἀπόρους συμμαθητάς των, τὸ ὅποιον εὐλόγησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κρήτης, δώρησας εἰς τοὺς μαθητάς ἀπὸ μίαν εἰκόνα καὶ ἓνα παιχνίδι.

The Juniors of 8th Elem. School Heraclion Crete offered meal to poor schoolmates.

Οἱ Ε.Σ.Ν. τοῦ 4ου Δημ. Σχολ. Κερατσινίου Πειραιῶς με γλυκίσματα διὰ τοὺς τροφίμους τοῦ γηροκομείου.
Juniors of the 4th Elem. School Keratsini Piraeus with sweets for the Home of the Aged.

Ὁμάς Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καβύλης ἀποστέλλει δῶρα εἰς τοὺς Ἀκρίτας.
JRC group of Elem. School Kavyli sending gifts to the soldiers at the frontiers.

Ε.Σ.Ν. τοῦ 9ου Δημ. Σχολ. Καλλιθέας με δέματα διὰ τὰ Δημοτικά Σχολ. Ν. Σάντας καὶ Λιμνοχωρίου τὰ ὁποῖα υἱοθέτησαν.

Juniors of the 9th Elem. School Kallithea Athens with parcels for the Elem. Schools Nea Santa and Limnohorion they have adopted.

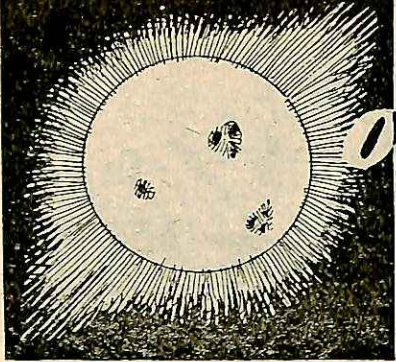
Οἱ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Γαλατίστης ἐτοιμάζουν δέματα διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητάς.

Juniors of Elem. School Galarista packing gifts for their poor schoolmates.

Οἱ Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Βεύης Ἀμυνταίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 2nd Elem. School Vevi Amintion planting trees.

ΟΙ ΗΛΙΑΚΕΣ ΚΗΛΙΔΕΣ

Φ. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, Υφηγητού του Πανεπ. Ἀθηνών

σ' ἓνα λευκὸ παραπέτασμα ἐπιτρέπει ἀνενόχλητα τὴν παρατήρησι τῶν κηλίδων καὶ εἶναι αὐτὸς ἓνας ἀπλὸς καὶ πολὺ συνηθισμένος τρόπος παρατηρήσεως τῶν κηλίδων. Ὅταν ὑπάρχουν μεγάλες κηλίδες ἢ ὁμάδες κηλίδων, μπορεῖ αὐτὲς νὰ παρατηρηθοῦν καὶ μὲ γυμνὸ ὀφθαλμὸ κατὰ τὴ διάρκεια ὁμίχλης ἢ ὅταν ὁ ἥλιος εἶναι χαμηλὰ στὸν ὀρίζοντα, κατὰ τὴν ἀνατολὴ δηλ. καὶ τὴ δύσι αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὶς γενόμενες συστηματικὲς παρατηρήσεις ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι οἱ κηλίδες παρουσιάζονται μόνον σὲ δυὸ μεγάλες ζώνες, τὶς βασικικὲς, ποὺ ἐκτείνονται ἐπάνω καὶ κάτω ἀπὸ τὸν κεντρικὸ κύκλον τοῦ Ἡλίου, τὸν Ἰσημερινὸ καὶ σὲ πλάτος ἀπὸ 5 μέχρι 40 μοιρῶν. Ἐπίσης ἔχει ὁρισθῇ ὁ νόμος, ποὺ κανονίζει τὴν ἐμφάνισι καὶ ἐξαφάνισι τῶν κηλίδων ἐν σχέσει μὲ τὸ χρόνο:

ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙ

Ἡλιε ποὺ γέρνεις στὰ δουνὰ
τώρα ποὺ σουρουπώνει
κι ἡ Δύσι πέρα ἀλαργινὰ
κλίνη μὲ ρόδα στρώνει

Νά ῥθῃς καὶ πάλι τὴν αὐγὴ
νὰ μὴ μᾶς λησμονήσεις!
Στείλε μιὰ ἀκτίνα σου γοργή
μ' αὐτὴ νὰ μὲ ξυπνήσης.
Ὅλα στὴ γῆ θὰ καρτεροῦν

τὴν ὥρια ἀνατολὴ σου.
Σὰν θὰ φανῇς, πὼς θὰ χα-
(ροῦν!
μὲ τὴ λαμπρὴ στολὴ σου.
Σ. Γ. Κωτσαρίδης

Μερικὰ ἔτη δὲν ὑπάρχουν σχεδὸν καθόλου κηλίδες στὸν ἡλιακὸ δίσκον· ἔπειτα ἐπὶ 3—4 ἔτη ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ ἐμβαδὸν τῶν κηλίδων μεγαλύνει, ἐπὶ ἓνα ἢ δύο ἔτη μένει στάσιμο καὶ ἔπειτα ἐπὶ 6 ἔτη ἐλαττώνεται γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ καὶ πάλιν ἡ γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα 11ετῆς περιόδου τῶν ἡλιακῶν κηλίδων. Ἡ περίοδος αὕτη δὲν παρουσιάζεται πάντοτε· πολλές φορές παρατηροῦνται περίοδοι, ποὺ διαφέρουν κατὰ ὀλόκληρα ἔτη ἀπ' τὸ μέσο ὄρον τῶν 11 ἐτῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ βασικὴ αὕτη περίοδος βρέθηκαν ἀργότερα καὶ ἄλλαι περίοδοι μικρότερας καὶ μεγαλύτερας διάρκειας καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ περίοδος τῶν 33 ἐτῶν, ποὺ πλησιάζει τὸν λεγόμενον 35ετῆ κύκλον τοῦ Μπρούκνερ.

Οἱ κηλίδες παρουσιάζουν ἐξ ἁλλου μεταβολὰς καὶ ὡς πρὸς τὴ θέσι αὐτῶν στὰ διάφορα πλάτη τοῦ ἡλίου : Στὸ

τέλος ἐκάστου ἐλαχίστου τῆς περιόδου τῶν 11 ἐτῶν, οἱ κηλίδες τοῦ νέου κύκλου ἐμφανίζονται στὴν ἀρχὴ σὲ μεγάλα πλάτη καὶ πλησιάζουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὸν ἰσημερινὸν τοῦ ἡλίου.

Γιὰ τὴν ἐξήγησι τῆς περιοδικότητος τῶν κηλίδων ὅπως καὶ γιὰ τὸ σχηματισμὸ καὶ γενικὰ γιὰ τὴ φύσι αὐτῶν, πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἔχουν ἀσχοληθῇ, πᾶμπολλα ἔχουν εἰπωθῇ, μεγάλος ἀριθμὸς ἀπὸ θεωρίες καὶ ὑποθέσεις ἔχει διατυπωθῇ χωρὶς ὅμως μέχρι σήμερα νὰ δοθῇ λύσις, ποὺ νὰ ἱκανοποιῇ ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ πραγματικῶν περιπλοκῶν αὐτοῦ προβλήματος. Ἄλλοι ἀπέδωσαν τὶς κηλίδες σὲ ἡλιακὲς ἐκρήξεις παρόμοιες μὲ ἐκείνες τῶν ἡφαιστειῶν, ἄλλοι σὲ πτώσι μετεωριτῶν μέσα στὴ μάζα τοῦ ἡλίου ἐνῶ ἀπὸ ἄλλων τὸ φαινόμενον τῶν κηλίδων ἀποδίδεται στὴν ἐπίδρασι τῶν πλανητῶν, σὲ ἀνωμαλίες τῆς περιστροφῆς τοῦ ἡλίου. Περισσότερον ἀληθοφανὴς φαίνεται νὰ εἶναι ἡ θεωρία ἐκείνη, ποὺ διατυπώθηκε ἀπὸ τὸν Νορβηγὸ μετεωρολόγο Μπγιέρκνες, ὁ ὁποῖος παραδέχτηκε τὴν ὑπαρξὴ ἑνὸς εἴδους ἀτμοσφαιρικῆς κυκλοφορίας, ποὺ συμβαίνει μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ του.

Ὅπως δὴποτε, τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει δημιουργηθῇ ἡ πεποίθησις μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων ὅτι ἡ κύρια αἰτία τῶν κηλίδων εὐρίσκεται μέσα στὴν ἰδίᾳ μάζᾳ τοῦ ἡλίου. Τὸ γεγονός αὐτό, ἂν τὸ συνδυάσῃ κανεὶς μὲ τὴν περιοδικότητα τῶν κηλίδων, ποὺ ὑπάρχει, χωρὶς καμμιὰ ἀμφιβολία, εἶναι ἀρκετὸ νὰ τὸν φέρῃ στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι μεταβλητὸς ἀστὴρ, ποὺ δὲν ἐκπέμπει πάντοτε τὸ ἴδιο ποσὸν φωτεινῆς καὶ θερμικῆς ἐνεργείας.

Παρατηρήσις ἡλιακῶν κηλίδων

Τὸ παρὰ μύθι μας

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΒΡΑΧΙΟΛΙ

Χορτάτος, τετράπαχος καὶ κορδωμένος προχωροῦσε σιγὰ—σιγὰ στὸ δρόμο ὁ μπαρπα—Σκληρόκαρδος, ὅπως τὸν ἔλεγαν οἱ συγχωριανοὶ τοῦ, ψιθυρίζοντας μὲ τὸ στασιὰ μιὰ «καλημέρα» σ' ἐκείνους ποὺ τὸν καλημέριζαν, καὶ μόλις ἀποφασίζοντας νὰ σηκώσῃ μιὰ στασιὰ τὸ χέρι του, ὅταν κανεὶς τὸν χαιρετοῦσε βιάζοντας τὸ καπέλλο.

Κι ὅσο γιὰ τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἀρρώστους, τοὺς ζητιάνους, ἔ... αὐτοὺς πιά οὔτε γύριζε νὰ τοὺς κοιτάξῃ.

—Ἐλέησέ με, ἄρχοντα, τοῦ ἔλεγε ὁ ἓνας, κι ὁ Θεὸς νὰ στὸ ἀνταποδώσῃ.

—Ἄσε με ἤσυχο νὰ κάνω τὸν περίπατό μου, ἀποκρινόταν ὁ Σκληρόκαρδος μεσ' ἀπ' τὰ δόντια του.

—Δώσε μου κάτι, πεινῶ, τοῦ ἔλεγε κανένας τρεμουλιάρης γέρος.

—Δὲν πᾶς νὰ δουλέψῃς, λέω γώ, μόνο ζητιανεύεις; Μούγκριζε ὁ Σκληρόκαρδος κι ἐγύριζε τὰ μάτια του ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά.

Κι ἄσε πιά τί ἔκανε σ' ἐκείνους ποὺ πήγαιναν στὸ μαγαζί του, γιὰ νὰ τοῦ πουλήσουν πάνω σὲ μιὰ μεγάλη ἀνάγκη ἓνα τους ἐπιπλο, ἓνα τους ρούχο, ἢ ἓνα τους χρυσαφικό.

Ἔτσι μιὰ μέρα πῆγε κι ἓνας δύστυχος, κρατώντας ἓνα χρυσὸ βραχιόλι στολισμένο μὲ κάμποσα πολύτιμα πετράδια. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια τὸ ἀκούμπησε πάνω στὸ τραπέζι τοῦ μπαρμπα—Σκληρόκαρδου, κι ἄρχισε νὰ τοῦ δίνῃ εὐχές.

—Καλὰ, καλὰ, ἄσε τώρα τὶς κουβέντες, τοῦ ἀπαντᾷ ἐκείνος. Τὸ βραχιόλι σου εἶναι φτηνὸ, οἱ πέτρες ψεύτικες. Ἄλλὰ ἔτσι ἀπὸ καλὴ σὺνη μου, ἐπειδὴ σὲ λυπᾶμαι, θὰ σοῦ δώσω... πέντε λίρες.

—Τί λές, ἀφεντικό;! Πέντε μόνο μοῦ δίνεις γι' αὐτὸ τὸ στολίδι, πού...

—Ἄς εἶναι, πάρε ἔξῃ, γιὰτὶ μὲ συγκίνησες.

—Ὅχι μόνο ἔξῃ, νὰ χαρῇς τὰ μάτια σου, ἀφέντη...

Καὶ τέλος πάντων, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ, ἀποφάσισε ὁ μπαρμπα—Σκληρόκαρδος νὰ τοῦ δώσῃ ὀχτὼ λίρες.

—Ζημιώνομαι, τοῦ λέει, ἀλλὰ ἐπειδὴ καταλαβαίνω πὼς ἔχεις ἀνάγκη, καὶ μένε μου, πάρτες γιὰ νὰ συχωρῶς τὴν ψυχούλα μου.

Κι ὁ δύστυχος φτωχοῦλης τί νὰ κάνῃ, πλούσιος ἄλλος δὲν ἦταν στὸ χωριὸ γιὰ ν' ἀγοράσῃ τὸ βραχιόλι του, ἢ ἀνάγκη του ἦταν μεγάλῃ καὶ πολὺ βιαστικὴ, κι ἔτσι πήρε τὶς ὀχτὼ λίρες κι ἔφυγε...

Χαχαχά!... ἔκανε μόλις ἔμεινε μόνος τοῦ ὁ Σκληρόκαρδος. Τόσο καλὴ ἀγορὰ ποτὲ δὲν εἶχε κάνει.

—Θησαυρὸς ὀλόκληρος μόνο γιὰ ὀχτὼ λίρεςτες!..

Ποιὸς τὴ χάρι μου!... Ἔλεγε καὶ ξανάλεγε τρίβοντας τὰ χέρια του πάνω στὴν κοιλιὰ του.

Μὰ ξάφνου... ἔγινε κάτι ἀπίστευτο. Τὸ πολὺτιμο βραχιόλι ἔπεσε ἀπ' τὸ τραπέζι κι ἄρχισε νὰ κυλᾷ στὸ πάτωμα. Σκύβει ὁ φίλος μας νὰ τὸ πιάσῃ, μὰ κείνο τοῦ ξεφεύγει, πρᾶβὰ κατὰ τὴν πόρτα, βγαίνει στὸ δρόμο κι ἀπομακρύνεται γρήγορα κυλώντας στὶ πεζοδρομιο!

Τρέχει πίσω τοῦ ἀγομαχώντας ὁ Σκληρόκαρδος, ἀλλ' ὅσο γρηγορότερα τρέχει αὐτὸς, τόσο γρηγορότερα κυλᾷ καὶ τὸ βραχιόλι!

—Ἀρχοντά μου, τοῦ φωνάζει ἓνας παράλυτος, ποὺ καθόταν σὲ μιὰ γωνιά. Δώσε μου ὅ,τι ποθεῖς καὶ νὰ συχωρεθοῦν τὰ πεθαμένα σου.

Καὶ τέντωσε τὸ χέρι τοῦ ἀνοιχτὸ μπροστὰ στὸν ὀλοφασμένο Σκληρόκαρδο.

—Ἄ, μὴ μοῦ κόβεις τὸ δρόμο μὲ τὸ χέρι σου, γιὰτὶ στὸ κόβω, μουγκρίζει ἐκεῖνος καὶ μὲ μιὰ σπρωξιὰ τὸν ξαπλώνει κάτω.

Καὶ τρέχει καὶ τρέχει πίσω ἀπ' τὸ βραχιόλι, ὥσπου ἐκεῖνο βγαίνει ἀπ' τὸ χωριὸ καὶ τρέχει κατὰ τὴ δάσος. Ξάφνου τὸ βλέπει νὰ χάνεται σὲ μιὰ σπηλιά. Χάνεται κι αὐτὸς πίσω του καὶ τώρα τὸ βλέπει νὰ κατεβαίνει σὲ μιὰ δευτέρη ὑπόγεια σπηλιά, ποὺ μέσα κατὶ ἔλαμπε.

Κατεβαίνει κι ὁ Σκληρόκαρδος καὶ τί νὰ δῇ!..... Διαμάντια καὶ τοπάζια κ' εἰδὼν - εἰδὼν πολὺτιμα πετράδια ἦταν στρωμένα κάτω σ' ὅλη τὴ σπηλιά, κι ἀστραφταν γυαλίζοντας μέσα στὸ μισοσκόταδο!!!

Ἄλλο ποὺ δὲν ἤθελε ὁ ἀχόρταγος μπαρμπα—Σκληρόκαρδος. Ἔσκυψε καὶ μάζευε καὶ μάζευε καὶ γέμιζε τὶς τσέπες του ὅσο πιὸ γρήγορα μπορούσε. Μὰ πᾶνω στὴν τρέλλα του δὲν κατάλαβε, πὼς ὅσο μάζευε τόσο βοῦλιαζε μέσα στὰ πετράδια. Κάτι ἀπ' αὐτὰ ἦταν λάσπη πηχτὴ, ποὺ ὅλο καὶ τὸν ρουφούσε.

Μονάχα ὅταν βουτήχτηκε ὡς τὸ λαιμὸ ἔνοιωσε τὸν κίνδυνον. Χτυπᾷ δεξιὰ κι ἀριστερά, τινάζεται μ' ὅλα του τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὸ ἀλύπητο ἐκεῖνο ρούφηγμα, μὰ τίποτα. Ἦταν πολὺ ἀργὰ πιά...

—Βοήθεια, βοήθεια, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ. Σώστε με, καλοὶ ἄνθρωποι καὶ νὰ σᾶς δώσω τὴν μου τὴν περιουσία. Βοήθεια... αἰῶνα...

Μὰ ποιὸς νὰ τὸν ἀκούσῃ ἐκεῖ μέσα... Μόνος του, ὀλομόναχος, μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅλους, ὅπως πέρασε ὅλη του τὴ ζωὴ, ἔτσι ἦταν καὶ τώρα...

Μεσ' στὴν ἀπελπισία του, ἄρχισε νὰ πετᾷ ἀπὸ τὶς τσέπες του τὰ πετράδια ποῦχε μαζέψῃ ἀπὸ κεί μέσα λίγο πιὸ πρὶν, μήπως καὶ ξελαφρύνοντας ἀπὸ τὸ (Συνέχεια εἰς σελ. 20)

... ἔσκυψε καὶ μάζευε...

ΑΙ ΑΝΤΙΛΛΑΙ ΝΗΣΟΙ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Στις 2 Αυγούστου 1492 ο Χριστόφορος Κολόμβος ξεκίνησε με 3 πλοία από την Ισπανία, πλέοντας όλο πρὸς τὰ δυτικά, με σκοπὸ νὰ ἀνακαλύψῃ νέον δρόμον πρὸς τὰς Ἰνδίας. Πράγματι δέ, μετὰ 70 ἡμέρες, στὶς 12 Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους, ἔφθασε σὲ ἓνα μικρὸ νησί, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε Σάν - Σαλβαντόρ — ὡς γινὼν Σωτήρα — βέβαιος ὅτι εἶχε φθάσει στὰς Ἰνδίας. Καὶ ὁ μέγας θαλασσοπόρος, ἂν καὶ ἔκαμε τρία ἀκόμη ταξίδια, ὅμως ἀπέθανε μετὰ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ χώρα ποὺ ἀνεκάλυψε ἦταν μέρος τῶν Ἰνδιῶν. Τὴν ἴδια γνώμην εἶχαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐξερευνηταὶ ὕστερα ἀπὸ αὐτόν, ὅσπου ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ξηρά, ποὺ ἀνεκάλυψε ὁ Κολόμβος καὶ οἱ διάδοχοί του ἦταν μιὰ καινούργια ἡπειρος — ἡ Ἀμερική.

Τὸ μικρὸ νησάκι ποὺ ἀνεκάλυψε πρῶτον - πρῶτον ὁ Κολόμβος, ἀνήκει σὲ ἓνα μεγάλο σύμπλεγμα νησιῶν, τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν χερσόνησον τῆς Φλωρίδος τῆς Β. Ἀμερικής, ἀκολουθοῦν διεύθυνσιν σχεδὸν παράλληλῃ πρὸς τὴν στενὴν λωρίδα τῆς ξηρᾶς, ποὺ ἐνώνει τὴ Β. μετὰ τὴ Ν. Ἀμερική καὶ φθάνουν μέχρι τῆς Βενεζουέλας.

Τὰ νησιά αὐτὰ εἶναι πολλὰ — πολλὰς χιλιάδες — καὶ οἱ γεωγράφοι τὰ ἔχουν κατατάξει σὲ διάφορα συμπλέγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σπουδαιότερα καὶ γνωστότερα εἶναι τὰ ἀθροίσματα τῶν μεγάλων Ἀντιλλῶν, τῶν μικρῶν Ἀντιλλῶν καὶ τῶν Βαχαμῶν. Τὸ τόξον ποὺ σχηματίζουν τὰ νησιά αὐτὰ μεταξὺ Β. καὶ Ν. Ἀμερικής ἔχει μᾶκρος περὶ τὶς 2.500 χιλιόμετρα. Ἀξίζει μάλιστα νὰ ἀναφέρωμε ἐδῶ, ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ νησιά Βαχαμέες ἔχει τὸ ὄνομα ἐνὸς ἑλληνικοῦ νησιοῦ — λέγεται Ἀνδρος.

Ὅπως μᾶς λέν οἱ γεωλόγοι, τὰ νησιά αὐτὰ εἶναι τὰ ὑπολείμματα ξηρᾶς, ἡ ὁποία σὲ ἐποχὴ μεγάλων γεωλογικῶν ἀναταραχῶν ἐβυθίστηκε στὰ νερά τοῦ ὠκεανοῦ, ἔμειναν δὲ μόνο τὰ ὑψηλότερα σημεῖα τῆς ἔξω ἀπὸ τὰ κύματα καὶ ἀπετέλεσαν τὰ νησιωτικὰ αὐτὰ συμπλέγματα. Ἐπειδὴ ἐξηγεῖται καὶ ἡ ὑπαρξὶς τῶν πολλῶν ἡφαιστειῶν, ποὺ θρῖσκονται

στὴν περιοχὴ αὐτῇ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄλλα εἶναι ἐσθεσμένα καὶ ἄλλα ἐνεργά. Πολλὰς φορές μάλιστα τὰ ἡφαιστεια αὐτὰ μετὰ τὶς ἐκρήξεις τῶν ἐπυρρύνθησαν φοβερὰς καταστροφές.

Ἡ φοβερώτερη καταστροφὴ ἦταν ἐκείνη, ποὺ ἐγίνετο στὴ Μαρτινίκα, ἓνα νησὶ τῶν μικρῶν Ἀντιλλῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι γαλλικὴ ἀποικία. Στις 8 Μαΐου 1902 τὸ ἡφαιστειο Πελὲ τοῦ νησιοῦ αὐτοῦ ἐπυρρύνθη καὶ ἡ λάβα, ποὺ ἐκχύθηκε ἀπὸ τὸν κρατήρα τοῦ καὶ τὰ δηλητηριώδη ἀέρια, ποὺ ἐσκέπασαν σὰν πυκνὰ σύννεφα ὅλο τὸ νησὶ, κατέστρεψαν τελείως τὴν πόλιν τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ποὺ ἦταν χτισμένη στοὺς πρόποδες τοῦ ἡφαιστείου καὶ ἐπυρρύνθη τὸ θάνατον στὶς 30.000 κατοικοὺς τοῦ νησιοῦ. Οὔτε ἓνας δὲν ἐσώθηκε — ἢ μάλλον ἓνας καὶ μόνο ἀπὸ τοὺς κατοικοὺς τῆς Μαρτινίκας ἐγλύτωσε καὶ αὐτὸς ἦταν ἓνας κατὰδικος, ὁ ὁποῖος ἦταν κλεισμένος σὲ ἓνα ὑπόγειον σπήλαιον, ποὺ ἐχρησίμευε ὡς φυλακή.

Ὅταν οἱ Ἰσπανοὶ κατέλαβαν τὰ νησιά αὐτὰ εὗρηκαν σκληροτάτη ἀντίστασιν ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς, τοὺς ὁποῖους ὠνόμαζαν Καραϊβάς (ἀπὸ τὸ ὄνομα τῶν ἡ θαλάσσης τῶν Ἀντιλλῶν λέγεται Καραϊβική). Οἱ Καραϊβες ἦσαν μὲν μικρόσωμοι, ἀλλὰ γενναῖοι καὶ ἀνθρωποφάγοι. Σήμερα βέβαια ἡ φυλὴ αὐτὴ ἔχει ἐξημερωθῇ καὶ ἐκπολιτισθῇ. Ἀλλωστὲ οἱ κατακτηταὶ τῶν νησιῶν μετέφεραν ἐκεῖ μαύρους ἀπὸ τὴν Ἀφρική καὶ ὁ πληθυσμὸς δὲν εἶναι πιά καθαρὸς, ὁ ἰθαγενής, ποὺ θρῖσκον ἐκεῖ οἱ Ἰσπανοί.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ νησιά αὐτὰ, καὶ ἰδίως τὰ μεγαλύτερα, ἀποικίεζαν παλαιότερα, ἀποτελοῦν σήμερα ἀνεξάρτητα κράτη, ὅπως εἶναι ἡ Κούβα, ἡ Αἰτή, ὁ Ἅγιος Δομίγκος. Τὰ περισσότερα ὅμως, καὶ ἰδίως τὰ μικρότερα, ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερα νὰ εἶναι ἀποικίαι διαφόρων κρατῶν, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικής.

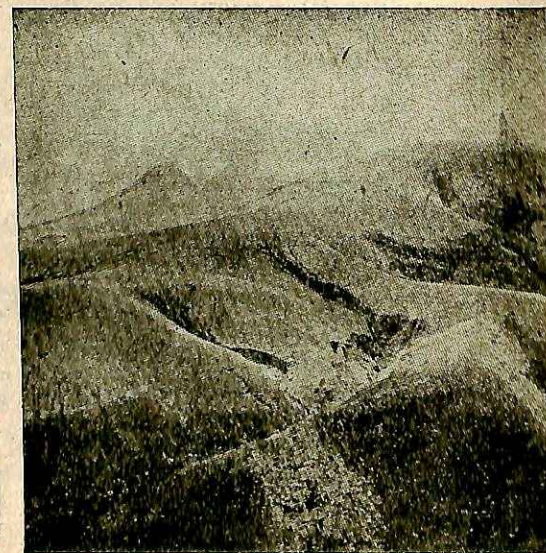
Τὸ ἔδαφος ὅλων τῶν νησιῶν εἶναι ἐξαιρετικὰ ὀρεινὸν, ἀλλὰ εὐφορῶτατο. Οἱ ἀφθονεῖς βροχές, ποὺ πέφτουν συχνὰ ἐκεῖ καὶ ἡ θερμότητα

αὐτῶν, εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φυτῶν καὶ διευκολύνουν τὴν ἀφθονὴ παραγωγὴ καπνοῦ, ζαχαροκαλάμου, κακάου, μπαμπακιοῦ, τροπικῶν καρπῶν κλπ. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ καὶ ὁ πληθυσμὸς στὰ περισσότερα νησιά εἶναι πυκνότερος.

Ἡ Δημοκρατία τῆς Αἰτῆς ἀξίζει νὰ ἀναφερθῇ ἐδῶ ἰδιαιτέρως καὶ γιὰ ἓνα ἄλλο λόγο. Ὅταν τὸ ἔθνος μᾶς ἐπανεστάτησε τὸ 1821 γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, ἡ ἔθνικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδαύρου ἐστειλε τὴ διακήρυξιν τῆς Ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων σὲ ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου καὶ ἐζητοῦσε τὴν ὑποστήριξιν των.

Ἡ πρώτη, ποὺ ἀπήντησε στὴν αἴτησιν τῶν προγόνων μᾶς, ἦταν ἡ Κυβέρνησις τῆς Αἰτῆς, ὁ Κυβερνήτης τῆς ὁποίας ἔγραφε ὅτι δὲν μποροῦσε μὲν νὰ στείλῃ βοήθειαν, ἵσχυτο ὅμως τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἀργότερα ἡ Κυβέρνησις τῆς Αἰτῆς ἐστειλε γιὰ βοήθειαν 25.000 λίτρες καφέ, ὁ ὁποῖος ἐπουλήθηκε στὸ Παρίσι καὶ τὰ χρήματα ἐδόθησαν στοὺς ἑράνους, ποὺ ἐγένοντο τότε στὴν Εὐρώπῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ κάτοικοι τῆς Αἰτῆς, ποὺ ἀγωνίζονταν τότε καὶ αὐτοὶ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τους, ἐδοήθησαν ὅσο μπορούσαν καὶ τὸ δικό μας ἔθνος, ποὺ ἐπολεμοῦσε γιὰ τὸ ἴδιο ἰδιανικόν.

Τὸ ἡφαιστειο Πελὲ τῆς Μαρτινίκας. Ἀπό κρημνοῦ καὶ γυμνὸ ἀπὸ κάθε βλάστησι. Ἐλαφρὸς καπνὸς θγαίνει ἀπὸ τὸν κρατήρα του.

Η ΒΡΟΧΗ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ὁκτώβριος!.. Πέρασε πιά τὸ καλοκαίρι. Πᾶν οἱ τρέλλες στὴ θάλασσα καὶ στὴν ἀμμουδιά, τὸ ξεφάντωμα στὸ βουνὸ καὶ τὸν κάμπο, τὰ παιχνίδια κάτω ἀπ' τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ποὺ ἔκανε σὰν μπρούντζιν ἀγάλματα τὰ κορμιά μᾶς καὶ τὸ ξάπλωμα μέσα στὴ σιγαλιὰ τῶν δασῶν. Οἱ ὁμορφες μέρες τῶν διακοπῶν μᾶς πέρασαν. Ἦλθε τὸ φθινόπωρο. Ὁ ἥλιος ἔχασε τὴ θερμότητά του καὶ σκούρηνε τὸ γαλάζιο χρῶμα τ' οὐρανοῦ. Τὸ βλέπετε καὶ σεῖς μὲς ἀπ' τὰ παράθυρά σας; Ναί... ναί... συννέφιασε! "Ε... πλο σκοτεινὸ ἀπλώνεται πάνω ἀπ' τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐξοχὴ. Σὲ λίγο θὰ βαρύνῃ — θὰ βαρύνῃ καὶ μικρὲς σταγόνες νεροῦ θ' ἀρχίσουν νὰ πέφτουν κάτω στὴ γῆ. Ἀρχισε κιόλας νὰ βρέχῃ. Τί!... Τά!... Τί!... Τά!... κάνει ἡ βροχὴ ἔξω ἀπ' τὰ παράθυρά μας. Τ' ἀκούτε καὶ σεῖς; Μήπως νομίζετε ὅτι εἶναι οἱ ὕδατοι τῆς ἀτμοσφαίρας, ποὺ γίνονται μικρὰ σταγονίδια καὶ πέφτουν σὲ στάλες νεροῦ», ὅπως μαθαίνετε στὴ φυσικὴ σας; Ἐγὼ σὰς λέω νὰ κοιτάξουμε καλύτερα τί λέει ἡ μυθολογία μᾶς πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἐλάτε λοιπὸν νὰ ἐξετάσωμε μαζὺ τί πίστευαν γιὰ τὴ βροχὴ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες.

Ἀπὸ τοὺς πολλοὺς παλιούς χρόνους ἡ γένεσις τῆς βροχῆς ἀποδιδόταν σὲ κάποια θεϊκὴ ἐνέργεια, σὲ κάποιον θεόν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πίστευαν δὲτι ὁ δημιουργὸς τῶν βροχῶν ἦταν ὁ Δίας, ὁ πατέρας τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἄ!... Ἦταν ἓνας προμερὸς θεὸς αὐτὸς ὁ Δίας. Ἦταν ὁ γιὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας καὶ προτοῦ ἀκόμα νὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ ἐπάνω στὸν Ὀλύμπο, ὠπλισμένοι μετὰ τὴν ἀστραπή, τὴ βροντὴ καὶ τὸν κεραυνόν, ἐνίκησε τοὺς Τιτᾶνες, τοὺς θεοὺς τῶν κακῶν δυνάμεων τῆς φύσεως. Κατοικοῦσε στὴν κορυφὴ τοῦ Ὀλύμπου, στὸ πῶς μεγαλόπρεπον ἀνάκτορον τῶν θεῶν. Ἡ ὄψις του ἦταν ἐπιβλητικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ ὅταν καθόταν στὸ θρόνον του, ἔμοιαζε μετὰ βασιλέα ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὰ μακρὰ καὶ ἄφθονα μαλλιά

του σκέπαζαν τοὺς γερούς ὤμους του σὰν χαίτη λιονταριοῦ καὶ τὰ φρύδια του ἦσαν τόσο πυκνὰ, ποὺ ἐπεφταν σὰν δυὸ σύννεφα πάνω στὰ δυνατὰ του μάτια, ποῦχαν τὸ βλέμμα τ' ἀετοῦ. Γιὰ νὰ μὴ τὸν βλέπουν οἱ ἄνθρωποι κρυβόταν ἀπὸ τὴν ὄψιν μὲ μιὰ σειρά ἀπὸ σύννεφα, ποὺ οἱ ἀρχαῖοι τὰ ὠνόμαζαν «Νεφέλας». Ὁ μεγαλύτερος παιητὴς τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὁ Ὀμηρος, παριστάνει τὸν Δία σὰν ἄρχοντα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀέρος. Ὅταν ἦταν στὰ κέφια του καὶ γελοῦσε, τότε γελοῦσε μαζί του καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ θάλασσα κι ὁλόκληρὴ ἡ φύσις. Μὰ ὅταν θύμωνε μετὰ τὶς ἀνοησίες τῶν θεῶν, ἡ τῶν ἀνθρώπων, τότε ἄλλοιμονο!... ἔσμιγε τὰ φρύδια του μετὰ ὀργὴ καὶ ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἴδια στιγμὴν τὰ σύννεφα πύκνωναν πάνω στὸν οὐρανόν, γίνονταν σκοτεινὰ κι ἀπειλητικά, κι ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀρχίζαν νὰ πέφτουν χοντρές σταγόνες βροχῆς. Ἔτσι ὁ Δίας ἦταν ὁ δημιουργὸς τῶν βροχῶν, ὁ «εὐετῶδης θεός» ὅπως τὸν ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι. Καὶ δὲν ἦταν αὐτὸ τὸ μοναδικὸ τοῦ ὀνόμα. Ἐπειδὴ ἐμάζευε τὰ σύννεφα λεγόνταν «κελαινεφής» καὶ «νεφεληγερέτης» καὶ ἐπειδὴ προκαλοῦσε τὶς βροχὰς ὠνομαζόταν «εὐετῶς» καὶ «ὄμβριος». Καὶ ὅπως λέμε σήμερα ἐμεῖς «βρέχει ὁ θεός» οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγαν «Ζεὺς ὕει», δηλ. ὁ Δίας κάνει βροχὴν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μονάχα τὰ ὀνόματα τοῦ θεοῦ, ποὺ μᾶς κάνουν νὰ πιστεύωμε δὲτι οἱ ἀρχαῖοι τὸν ἐθεωροῦσαν σὰν δημιουργόν τῆς βροχῆς. Ὑπῆρχε ἀκόμα καὶ κάποιον σχετικὸ ἄγαλμα ἐπάνω στὴν Ἀκρόπολιν, ποὺ μᾶς δείχνει ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν πίστιν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Παρίστανε μιὰ γυναῖκα σὲ στάσιν ἱκετευτικῇ, ποὺ μ' ἐνωμένα τὰ χέρια, παρακαλοῦσε τὸν Δία νὰ τῆς στείλῃ βροχὴ καὶ νὰ ποτίσῃ τὰ ξεραμένα στήθη της. Ἦταν ἡ Γαῖα, δηλ. ἡ προσωποποιημένη Γῆ, ποὺ διψασμένη ζητοῦσε νερό νὰ δροσισθῇ καὶ τὸ νερό αὐτὸ μονάχα ὁ Δίας μπορούσε νὰ τῆς τὸ ρίξῃ ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Γιὰτὶ ὅπως σήμερα, ὅταν ἔχει πολὺν καιρὸ νὰ βρέξῃ, κάνομε λιτανεῖες καὶ παρακαλοῦμε τὸν θεόν νὰ μᾶς στείλῃ βροχὴν, ἔτσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι παρακαλοῦσαν τὸν Δία νὰ ρίξῃ βροχὴν στὴ χώρα καὶ τὶς πεδιάδες τῆς Ἀττικῆς:

«Ὑσον, Ὑσον, ὦ φίλε Ζεῦ, κατὰ τῆς ἀρούρης; καὶ τῶν πεδίων τῆς Ἀττικῆς».

(βρέξε, βρέξε, ἀγαπητὲ Δία στή γῆ καὶ τὶς πεδιάδες τῆς Ἀττικῆς). Ἐπίστευαν δηλ. οἱ ἀρχαῖοι, ὅπως καὶ ὁ λαὸς μᾶς σήμερα, ὅτι ἡ βροχὴ εἶναι εὐνοία καὶ δῶρο τοῦ θεοῦ, ὅπως ἡ ἀνομβρία ἀντιθέτως φανερώνει τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου.

Στὶς παρακλήσεις αὐτὲς τῶν θνητῶν ἀνθρώπων δὲν ἔμεινε ἀσυγκίνητος ὁ Δίας. Καὶ πολλὰς φορές μάλιστα μεταμορφωνόταν ὁ ἴδιος σὲ χρυσὴ βροχὴ καὶ ἔπεφτε ἔτσι πάνω στὴ γῆ γιὰ νὰ τὴν ποτίσῃ. Γι' αὐτὸ ἔχομε καὶ διάφορους ἀρχαίους μύθους καὶ μυθολογικὰς παραστάσεις, ποὺ παριστάνουν τὸν θεόν νὰ κατεβαίνει στὴν γῆ σὰν χρυσὸ σύννεφο, ἢ σὰν χρυσὴ βροχὴ.

Στοὺς Χριστιανικοὺς πάλι χρόνους, ἀλλὰ καὶ σήμερα ἀκόμη σὲ πολλὰ μέρη, ὁ λαὸς πιστεύει δὲτι ἡ βροχὴ κατεβαίνει στὴ γῆ, ἀπὸ τρυππες, ποὺ ὑπάρχουν πάνω στὸν οὐράνιον θόλον.

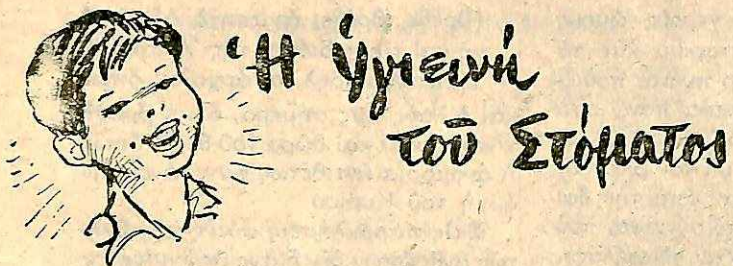
Ἴσως ἡ πίστις αὐτὴ νὰ προῆλθε ἀπὸ τοὺς καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ, ποὺ ἀναφέρονται στὰ ἱερὰ βιβλία. Μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἔλεγαν ὅτι τὸ στερέωμα τὸ κρατᾷ ἓνα στρώμα νεροῦ, ποὺ ἔχει τρυππες καὶ καταπακτές, ἀπ' ὅπου πέφτει σὲ βροχὴ τὸ νερό, ὅταν θέλῃ ὁ θεός. Γι' αὐτὸ κι ἡ ραγδαία βροχὴ λέγεται θεοποντία, ἢ θεοποντὶ καὶ τὸ νερό τῆς βροχῆς θεϊκόν, ἢ θεοτικόν νερό.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰς ὑπῆρχαν καὶ ἄλλες θεωρίαι ἀκόμα σχετικὲς μετὰ τὴν βροχὴν. Ἔτσι ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐπίστευαν δὲτι ἡ βροχὴ πέφτει ἀπὸ τὸν οὐρανόν μέσα ἀπὸ ἓνα κόσκινο. Αὐτὸ μᾶς τὸ ἀναφέρει ὁ περίφημος συγγραφεὺς τῆς ἀρχαιότητος Ἀριστοφάνης (Συνέχεια εἰς σελ. 21)

Ὁ Ζεὺς ὅταν ἐθύμωνε
ἔσπελνε βροχές.

Πώς να διατηρήσω με τὰ δόντια
μας γερά.

Ἄν θέλωμε νὰ ἔχωμε γερά τὰ δόντια πρέπει νὰ
φροντίζωμε νὰ τὰ ἔχωμε πάντοτε καθαρά.

Τὸ καθάρισμα τῶν δοντιῶν γίνεται μετὰ τὴν ὀδοντό-
βουρτσα καὶ μετὰ ὀδοντόπαστα ἢ ἀλατόνερο.

Κάθε πρωτὶ ξεπλύνωμε τὰ δόντια μας μετὰ νερό, ὕ-
στερα τὰ βουρτσίζωμε μετὰ μιὰ καλὴ καὶ καθαρή ὀδον-
τόβουρτσα καὶ τὰ ξεπλύνωμε πάλι μετὰ ἄφθονο νερό ἢ
ἀλατόνερο. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ γίνεται καὶ τὸ βράδυ
πρὶν πλαγιάσωμε.

Πὼς πρέπει νὰ βουρτσίζω μετὰ
δόντια μας.

Γιὰ νὰ ἀφαιρέσωμε ὅλα τὰ ὑπολείμματα τῶν τρο-
φῶν, ποὺ μένουσιν ἀνάμεσα στὰ δόντια τὰ ὁποῖα τὰ
κάνουν νὰ σαπίζουν, κατευθύνωμε τὴν ὀδοντόβουρτσα
ἀπ' ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω (προκειμένου γιὰ τὰ δόντια
τῆς ἐπάνω σιαγόνας) καὶ ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἄνω
(προκειμένου γιὰ τὰ δόντια τῆς κάτω σιαγόνας) καὶ
ἀπὸ τὶς δύο ἐπιφάνειες τῶν δοντιῶν.

Δὲν βουρτσίζωμε ποτὲ τὰ δόντια μας ὀριζοντίως,
δηλ. ἀπὸ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἢ ἀντιστρόφως.

Μετὰ τὸ βούρτσισμα κάνωμε μαλάξεις τῶν οὐλῶν
μετὰ τὸ δάκτυλο μας κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο δηλ. ἀπ' ἐ-
πάνω πρὸς τὰ κάτω (προκειμένου γιὰ τὰ οὐλα τῆς
ἐπάνω σιαγόνας) καὶ ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω (προ-
κειμένου γιὰ τὰ οὐλα τῆς κάτω σιαγόνας) ἔτσι δυνα-
μώνουν τὰ οὐλα καὶ δὲν ξεχώνονται τὰ δόντια.

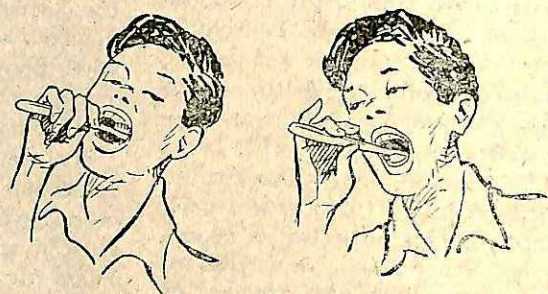
Ἔνα κομμάτι ξηρὸ ψωμί, μήλο ἢ ὠμὸ καρβότο ὕ-
στερα ἀπὸ κάθε γεῦμα καθαρίζουν τὰ δόντια ἀπὸ τὰ
ὑπολείμματα τῶν τροφῶν καὶ διευκολύνουν τὸ ἔργο
τῆς ὀδοντόβουρτσας.

Ἡ ὀδοντόβουρτσα.

1) Οἱ τρίχες τῆς ὀδοντόβουρτσας δὲν πρέπει νὰ
εἶναι οὔτε μαλακὲς οὔτε πυκνές.

2) Ὑστερα ἀπὸ κάθε χρῆσιν ἡ ὀδοντόβουρτσα πρέ-
πει νὰ πλένεται. Ἀφοῦ ξηραθῇ—καὶ αὐτό, προτιμώ-
τερο νὰ γίνῃ στὸν ἥλιο ἀλλὰ μακριὰ ἀπὸ σκόνην—τὴν
τοποθετοῦμε εἰς τὴ θέσιν τῆς μέσα σὲ ποτήρι ἢ θήκη.

Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα ὀδοντόβουρ-
τσα ἄλλου, οὔτε νὰ ἀφήνωμε νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλος
τὴ δική μας.

ΘΕΕ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΟΗΘΕΙ ΜΟΙ·

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 11)

Ἐνα φοβερὸ λάκτισμα εἰς τὸ στήθος
καὶ τὸν ἐξεσφενδόνισε εἰς τὴν ἄκρην
τῆς παλαιστρας. Ἔτσι πεσμένον
ἔτρεξε νὰ τὸν σφάξῃ κραδαίνων τὰ
ἀμφίστομο μαχαίρι του. Θὰ παρα-
δώσω τὶς σάρκες σου στὰ ὄρνια, δι-
λὲ χριστιανέ, ἐφώναξε. Τὴν ἴδια
στιγμὴ, ὅμως πετάχτηκεν ὄρσιος ὁ
Νέστωρ καὶ πληγωμένος ἀπὸ τὴν ὕ-
βρι τοῦ χυδαίου ἀντιπάλου καὶ ἀπὸ
τὸ ἄγριο λάκτισμα ἐστράφη σὰν ἀ-
στραπὴ ἐναντίον τοῦ Λυαίου.

Ἄκρα σιωπὴ ἀπλώθηκε πάλι.
Ὁ Λυαῖος ἐκινήθη σὰν ἐλέ-
φας ἀγριεμένος. Ὁ Νέστωρ ὅμως
δὲν ἐδίστασε. Δὲν ἦταν πλέον ὁ ἀ-
μυνόμενος ἀλλὰ ὁ ἐπιτιθέμενος.
«Θε εἰς τοῦ Δημητρίου βο-
ήθει μοι» ἔκραξε καὶ πέρασε μετὰ
τὸ ξίφος του τὸ στήθος τοῦ αἰμοβό-
ρου γίγαντος. Ὁ ἀνίκητος ὡς τώρα
καὶ προκλητικὸς Λυαῖος ὡς τότε βρά-
χος φαγωμένος ἀπὸ τὰ κύματα σω-
ριαστικῶς αἰματομαμένος εἰς τὸν στί-
βο. Τὸ θέαμα ἦταν φρικτό. Ὁ Νέ-
στωρ πέταξε μακριὰ τὸ ξίφος του,
γονάτισε γεμάτος δάκρυα καὶ, ἀφοῦ

εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν θερμὰ γιὰ τὴ
βοήθειάν του, παρεκάλεσε γιὰ τὴ σω-
τηρίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἡττημένου νε-
κροῦ.

Τὸ στάδιο ἐσεῖετο ἀπὸ ἄγριες
φωνές, βλασφήμιες καὶ κατάρες. Ὁ
Αὐτοκράτωρ σηκώθηκε ὄρθιος. Ἡ-
ταν χλωμὸς καὶ τὰ χεῖλη του ἔτρε-
μαν:

—Τί λέει αὐτὸ τὸ μαινόμενο πλη-
θος, χιλίαρχε;

—Θάνατος, θάνατος στὸν Νέστο-
ρα, οὐρλιάζε τὸ πλήθος. Θάνατος,
θάνατος καὶ στὸ Δημήτριο, φώναζεν
ὁ στρατός.

—Ποῖον Δημήτριον ἐννοοῦν, χιλί-
αρχε;

—Ἐννοοῦν, κραταῖε Καῖσαρ, τὸν
φυλακισμένον ἀνώτατον ἀξιωματικὸν
Δημήτριον, διότι ἡ εὐλογία τοῦ Δη-
μητρίου ἐνεθάρρυνε τὸν Νέστορα καὶ
τοῦ ἐχάρισε τὴν νίκην.

Ἐκεῖ ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τοῦ ἐ-
ξωργισμένου Μαξιμιανοῦ καὶ τοῦ
μαινόμενου πληθους καὶ στρατοῦ ἐ-
γίνεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νεαροῦ νικητοῦ
Νέστορος μετὰ πυκνοὺς ἀγρίους λογ-
χισμούς. Οἱ χριστιανοὶ ἔκλαιον. Οἱ
λυγμοὶ τοὺς ὑψόνονταν σὰν πένθιμη
δέησις εἰς τὸν ἐπουράνιον Πατέρα.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἕνα τμήμα στρα-
τοῦ ἄρπαξε τὸν ἀτάραχον Δημήτρι-
ον ἀπὸ τὴ φυλακή, τὸν ὠδήγησεν
εἰς τὸ ὑπόγειον ἐνὸς λουτρῶνος καὶ
ἔπειτα ἀπὸ φρικτὰ βασανιστήρια
τὸν ἐθανάτωσε.

Ἐκεῖ ποὺ ἐνταφιάσθηκεν ὁ Δη-
μήτριος καὶ ποὺ ἀπὸ τὸν τάφον του
ἀνέβλυζε μύρον —γι' αὐτὸ λέγεται
καὶ μυροβλήτης— ἐκεῖ ὑψώθηκεν
ἀργότερα μεγαλοπρεπὴς καὶ καλλι-
μάρμαρος ναός. Εἰς τὸ ἴδιον μέρος
ὑπάρχει καὶ σήμερα ὁ ναός του, ἐ-
πάνω ἀπὸ τὸν τάφον του.

Δέκα ἑπτὰ αἰῶνες ἀπὸ τότε. Ὁ-
μως ἀπὸ τὰ στόματα ἑκατομμυρί-
ων χριστιανῶν εἰς τὴν μνήμην τοῦ
μεγαλομάρτυρος Δημητρίου κάθε
26ην Ὀκτωβρίου ψάλλεται μετὰ εὐλά-
βειαν καὶ κατάνυξιν τὸ ὠραῖον αὐτὸ
ἀπολυτίκιον:

«Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις,
σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη, ἀθλοφό-
ρα τὰ ἔθνη τροποῦντων. Ὡς οὖν
Λυαίου καθεῖλες τὴν ἑπαρσιν, ἐν τῷ
σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὐ-
τως ἅγιε μεγαλομάρτυς Δημήτριε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος».

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ο ΑΨΥΧΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΑΝΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ

Κατὰ τὰ δυὸ προηγούμενα σχο-
λικά ἔτη, ἐμιλήσαμε γιὰ τὰ ζῶα
καὶ τὰ φυτὰ. Οἱ δυὸ μεγάλες αὐτὲς
κατηγορίες τῶν ὄντων ἐπάνω στὴ
Γῆ ἀποτελοῦν τὸν ὀργανικὸ, λεγό-
μενο, Κόσμο.

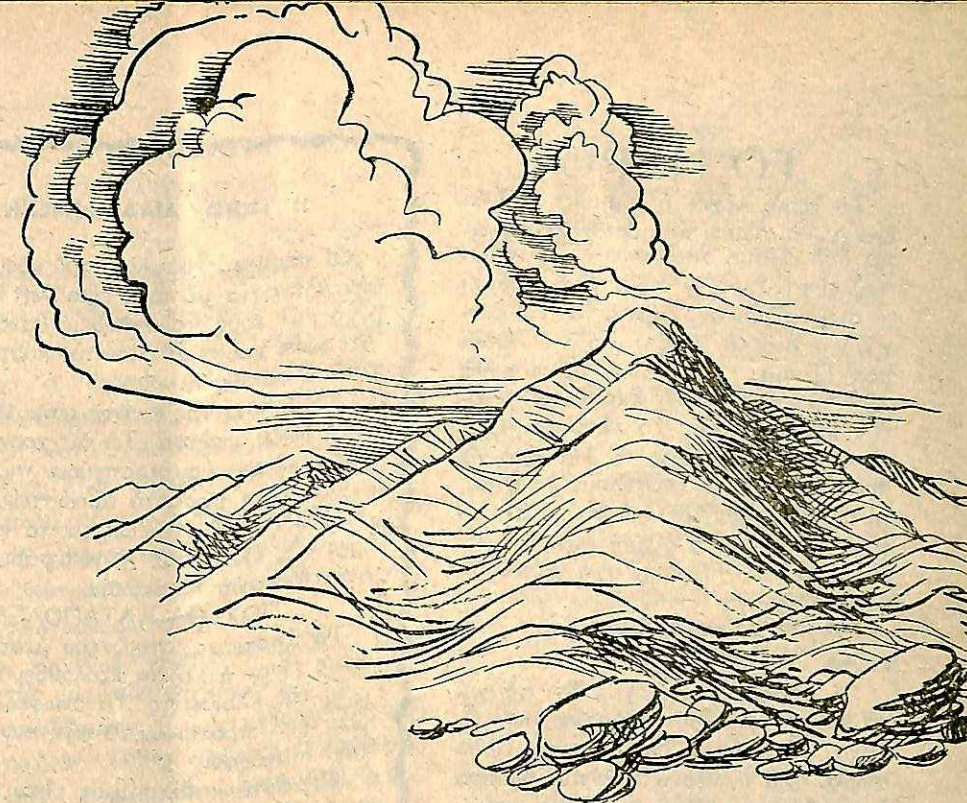
Ἐκτός, ὅμως, ἀπὸ τὸν ὀργανικὸ
κόσμο ὑπάρχει καὶ ὁ ἀ-ὀργανος,
ποὺ στερεῖται ζωῆς καὶ γι' αὐτὸ λέ-
γεται καὶ ἀψυχος. Ποιὸς εἶναι αὐ-
τὸς ὁ ἀνὀργανος ἢ ἀψυχος κόσμος;
Μὲ μιὰ ματιὰ γύρω μας μπορούμε
νὰ τὸν ἀνακαλύψωμε. Τὰ βουνά, τὰ
ποτάμια, οἱ θάλασσες, ὁ ἀέρας, τ'
ἀστέρια καὶ ἄλλα. Μὲ μιὰ λέξιν τὰ
Φυσικὰ σώματα.

Ἡ Ἐπιστήμη διδάσκει ὅτι ὅλος
αὐτὸς ὁ Φυσικὸς κόσμος δὲν ἔχει
ὀργανικὴ συγκρότησιν, ἀνάλογον μετὰ
τὴ συγκρότησιν τῶν ζῶων καὶ τῶν
φυτῶν. Καὶ ὅτι ἀκόμα εἶναι ὅχι μόνον
ἀψυχος ἀλλὰ καὶ ἀβούλος, δηλ.
δὲν εἶναι προικισμένος οὔτε μετὰ ζωϊ-
κὴ δύναμιν, οὔτε μετὰ ἰκανότητα σκέ-
ψεως καὶ εὐθύνης γιὰ τὴν τύχην του.

Καὶ ἐντούτοις ὑπῆρξαν παλαιό-
τερα, ἀλλὰ καὶ σήμερα ὑπάρχουν,
σοφοί, ποὺ πιστεύουν πῶς ὁ ἀνὀρ-
γανος κόσμος δὲν στερεῖται ἐντε-
λῶς ἀπὸ κάποια ζωϊκὴ δύναμιν, ποὺ
μοιάζει λιγάκι μετὰ τὴν δύναμιν τῶν
ἐμψύχων πλασμάτων, οὔτε στερεῖται
ἐντελῶς πνεύματος, ποὺ μοιάζει κά-
πως μετὰ τὴ βούλησιν καὶ παίρνει μέ-
ρος στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ὑπαρξίν,
ποὺ κάνουν καὶ τὰ ἀνὀργανα ἢ ἀψυ-
χα ὄντα.

Κι ἔχουν δίκιον νὰ σκέπτονται
ἔτσι αὐτοὶ οἱ σοφοί, γιὰτὶ καὶ τὰ
ἀνὀργανα ὄντα, ὅπως καὶ τὰ ὀρ-
γανικά, ἀγωνίζονται, μετὰ τὸν δικόν τους
τρόπον, πρὸς τὶς δυνάμεις, ποὺ τὰ
περιβάλλουν καὶ μάλιστα πρὸς τὶς
δυνάμεις τῆς φθορᾶς, ποὺ τὰ ἀπει-
λοῦν καὶ στίς ὁποῖες, τέλος, ὑποκύ-
πτουν. Μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ σκέ-
πτονται αὐτοὶ οἱ σοφοὶ σκέπτεται
καὶ ὁ λαὸς μας γιὰτὶ ὁ λαὸς μετὰ τὴν
συλλογικὴν του σκέψιν καὶ μετὰ τὴν
πεῖραν τοῦ χρόνου, γίνεται κι αὐτὸς
ἕνας σοφός. Βλέπει, λοιπόν, ὁ λαὸς
μας τὰ στοιχεῖα τῆς Φύσεως ὅχι
μόνον σὰν ὄντα μετὰ ζωὴν καὶ μετὰ ψυχὴν,
μὰ καὶ σὰν ὄντα λογικά, προικι-
σμένα μετὰ αἰσθήματα καὶ μετὰ συναι-
σθημάτων, δηλ. μετὰ λύπης, μετὰ χαρῆς,
μετὰ προτιμήσεων, πείσματος καὶ ἄλλα.

Ἔτσι, μὰς λέγει λ.χ. γιὰ τὰ βου-
νά: «Κλαῖνε τὰ μαῦρα τὰ βουνά,
παρηγορεῖται δὲν ἔχουν». Ἡ τὰ βλά-

πει νὰ κουβεντιάζουν μετὰ τὸν
φιλικὰ σὰν δυὸ καλοὶ γείτονες
«Ἡ Γκιῶνα λέει τῆς Λιάκουρας κι
ἡ Λιάκουρα τῆς Γκιῶνας». (Ἡ Γκιῶ-
να καὶ ἡ Λιάκουρα εἶναι οἱ δυὸ ὑ-
ψηλότερες κορυφές τοῦ Παρνασσοῦ).
Ἡ τὰ ἀκούει νὰ μαλλώνουν μετὰ
τους: «Ἀκούω τὸν ἄνεμον ποὺ ἤχᾳ,
μετὰ τὰ βουνὰ μαλλώνει». Καμμιὰ
φορὰ τὰ καλοτυχίζει τὰ ψηλὰ βου-
νά, ποὺ «χάρο δὲν προσμένουν», φο-
νιά δὲν καρτεροῦνε. Τὰ θεωρεῖ δηλ.
ὁ ἄνθρωπος τὰ βουνὰ αἰῶνια καὶ ἀ-
κατάλυτα, μετρώντας τὰ φυσικὰ φαι-
νόμενα, μετὰ τὴ διάρκειαν τῆς δικῆς
του ζωῆς. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι σω-
στὸ καὶ σὲ τοῦτο μοιάζουν τὰ βου-
νά περισσότερο μετὰ τὰ ὀργανικά
ὄντα, γιὰτὶ κι αὐτὰ κάποτε ἐγεν-
ήθησαν στὸ παρελθόν, ζοῦν καὶ
μερῶν σιγὰ σιγὰ καὶ κάποτε θὰ
γεθάνουν καὶ θὰ ἐξαφανισθοῦν. Τὸ
διο συμβαίνει μετὰ ὅλα τὰ ἀνὀρ-
γανὰ ὄντα, γιὰτὶ τίποτε δὲν μπο-
ρεῖ ν' ἀντισταθῇ στίς προσβολὰς
οὗ Χρόνου.

Νὰ λοιπόν, ποὺ δρῆκαμε ἕνα
κοινὸ γινώρισμα ἀνάμεσα στὸν ὀρ-
γανικὸν κόσμον καὶ στὸν ἀνὀργανον.
Ὅλα τὰ ὄντα, χωρὶς ἐξαίρεσιν, γεν-
ιοῦνται, ζοῦν (διαρκοῦν) καὶ πε-
θαίνου (ἐξαφανίζονται).

Μὰ καὶ τὸ ἄλλο γινώρισμα, ποὺ
ὠρίζεται τὰ ὀργανικά ὄντα ἀπὸ τὰ
ἀνὀργανα, δηλ. ἡ ἑλλειψὶς στὰ δεύ-
τερα ἐσωτερικῆς συγκροτήσεως δὲν
εἶναι ἐντελῶς σωστό. Τὰ ἀνὀργανα
νὰ ἔχουν κι αὐτὰ τὸν ἐσωτερικόν
οὐκ ὀργανισμόν, ποὺ εἶναι ἀρκετὰ
περίεργος καὶ θαυμαστός, ὅπως τῶν

ὀργανικῶν ὄντων καὶ γιὰ τὸν ὁποῖον
θὰ ποῦμε πολλὰ στὴ συνέχεια. Μὰ
πρὶν προχωρήσωμε, θὰ σημειώσω-
με κάτι ποὺ ὅλοι μας τὸ ἀντιλαμβα-
όμεθα ἀπὸ μακριὰ. Τὰ ἀνὀργανα
σώματα πιάνουν πάνω στὴ Γῆ, μετὰ
γάλες ἐκτάσεις. Εἶναι αὐτά, ποὺ
σχηματίζουν τὸν στερεὸν φλοιὸν τῆς
καὶ μετὰ λέξιν τὰ ὀνομάζομε Πέ-
τρωματὰ. Ποιὸς δὲν γνωρίζει
τὰ πετρώματα τῆς Γῆς; Ὅλοι βέ-
βαια. Μὰ ἐγὼ θὰ σὰς ἀναφέρω τώ-
να ἕνα, τὸ πιὸ μεγάλο, τὸ πιὸ ἐκ-
τεταμένο, ποὺ ὅλοι τὸ γνωρίζετε καὶ
ὅμως θὰ ἀπορήσετε, ἀκούοντας ὅτι
εἶναι πέτρωμα. Τίς θὰ λ α σ σ ε ς
Τοὺς ἀπέραντους ὠκεανούς.

Ὅταν ἐξετάζωμε ἕνα πέτρωμα,
βλέπομε ὅτι δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕ-
να μονάχα εἶδος, ἀλλὰ ἀπὸ διάφορα
ὕλικά, ποὺ σχηματίζουν ξεχωριστὰ
σώματα καὶ τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ
σώματα, ἔχει τὰ ἰδιαίτερα του χα-
ρακτηριστικά, ποὺ ὅπως θὰ δοῦμε,
εἶναι ἀποτέλεσμα ἰδιαίτερας ἐσωτε-
ρικῆς συγκροτήσεως, ποὺ ἔχει τὸ
καθένα. Τὰ σώματα αὐτὰ τὰ ὀνομά-
ζομε ὀρυκτὰ. Τὰ ὀνομάσαμε
ἔτσι γιὰτὶ τὰ ἐξορύσσομε ἀπὸ τὰ
βάθη τῆς Γῆς γιὰ νὰ ἱκανοποιήσωμε
ἀρισμένες ἀνάγκες μας. Ὅταν ἕνα
ὄρυκτὸ δὲν εἶναι χρησιμοποίησιμον
στὴν κατάστασιν, ποὺ βγαίνει ἀπὸ
τὴ Γῆ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποστῇ κατεργα-
σίαν γιὰ νὰ γίνῃ χρήσιμον καὶ
ὅταν δὲν εἶναι ἀπλῶς χρήσιμον στὸν
κάτοχόν του, ἀλλὰ ἔχει γενικώτερη
οἰκονομικὴ σημασίαν, αὐτὸ τὸ ὄρυκτὸ
τὸ ὀνομάζομε μετὰλλευμα καὶ τὸν
τόπον ἀπὸ ὅπου τὸ βγάξομε τὸν ὀνομά-
ζομε, μετὰλλεῖον.

ΤΟ ΝΕΡΟ

Το νερό, λέγει η Χημεία, είναι ένα υλικό σώμα, που αποτελείται από δυο αέρια. Μάλιστα. Το νερό, που είναι υγρό, για να γίνει πρέπει να συνενωθούν δυο αέρια, το Υδρογόνο και το Οξυγόνο. Όλοι μας ξέρομε, πως όταν θέλωμε να σβύσωμε φωτιά, δεν έχουμε παρά να της ρίξωμε νερό. Το νερό μάχεται τη φωτιά. Και όμως το ένα από τα δυο αέρια, που αποτελούν το νερό, το όξυγόνο, βοηθάει τη φωτιά σε τέτοιο σημείο, που χωρίς αυτό φωτιά δεν γίνεται. Τι περίεργη σύμπτωση, αλήθεια!

Μα ας δούμε το νερό, από πιο κοντά.

Η χημεία μας λέγει, ότι το νερό είναι ένα σώμα ανόργανο και άψυχο. Έγώ όμως δεν γνωρίζω άλλο σώμα, πιο ζωντανό και πιο έξυπνο από το νερό. Όσο βρίσκεται κλεισμένο μέσα στα σπλάχνα της Γης, κάνει ό,τι μπορεί για να τρυπήσει τη φυλακή του και να βγεί έξω. Κι όταν ξεμυτίσει ελεύθερο στην πλαγιά του βουνού, κάνει σαν τρελλό. Χαίρεται την ελευθερία του, παίζει με τα βότσαλα της ρεμματιάς, τραγουδάει, γελάει, μουρμουρίζει, τρέχει έδω και κεί, ψάχνει γύρω, χώνεται κάτω από τα χόρτα και τους θάμνους και παίρνει μαζί του ό,τι τύχει στο διάβα του. Δεν ξεετάζει αν μπορεί να το κουβαλήσει, ούτε αναρρωτιέται τι θα το κάμει. Το παίρνει γιατί το βρήκε κι αν του γίνω περιττό βάρος, το εγκαταλείπει, όπου τύχη, με την ίδια ευκολία, με την όποιαν το πήρε. Κάποτε αυτή του ή μανία ξεπερνάει τα όρια. Κάνει ζημιές και καταστροφές, πολλές φορές σοβαρές. Άλλα τις περισσότερες φορές το νερό ωφελεί και τα ζώα και τα φυτά. Όλοι το περιμένουν με αγάπη και με λαχτάρα. Γιατί το νερό, πού, όπως είπαμε, η χημεία το θεωρεί άψυχο σώμα, χαρίζει ζωή. Δίχως αυτό, ούτε ζώα, ούτε φυτά μπορούν να υπάρξουν. Μπορεί να μην έχω, λοιπόν, ζωή κάτι που δίνει ζωή στους άλλους; Πώς

Η ΠΟΙΟ ΔΙΑΔΕΔΟΜΕΝΗ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οι περισσότεροι λαοί του κόσμου εξακολουθούν να υποφέρουν από την έλνοσσία με τους εξαντλητικούς πυρετούς της, τα βασανιστικά ρίγη και τους πολυπληθείς θανάτους, που προκαλεί. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο σε όλον τον κόσμο ένα άτομο σε κάθε έπτα υποφέρει από έλνοσσιακή κρίση.

Η χρήση της κίνησης στην θεραπεία της έλνοσσίας ήταν γνωστή από πολύ παλαιά. Τα σύγχρονα όμως φάρμακα όπως η πρικοκίνη και η χλωροκίνη θεραπεύουν πιο αποτελεσματικά από την κίνηση ένα μεγαλύτερο ποσοστό αρρώστων. Οι κρίσεις της έλνοσσίας μπορούν να εξαλειφθούν τελείως με τα νέα αυτά φάρμακα. Άλλα στην πρόληψη της έλνοσσίας τα νέα φάρμακα δεν είναι περισσότερο αποτελεσματικά από τα παλαιά.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΩΜΕ ΤΗΝ ΕΛΝΟΣΙΑ

Το αποτελεσματικότερο μέσον για την καταπολέμηση της έλνοσσίας είναι η τελεία εξολοθρευσις των κουνουπιών, που είναι οι φορείς της έλνοσσίας. Τα άνωφελή κουνούπια, που μεταδίδουν την αρρώστεια, προτιμούν να αφήνουν τα αυγά τους στα έλη και τα νερά, που λιμνάζουν.

Γι' αυτό το καθήκον μας είναι να μην αφήνουμε ποιο υνε να νερά να λιμνάζουν.

Στα σπίτια σας, στην αυλή του σχολείου, στην κοινότητά σας μην αφήνετε να σχηματίζονται λάκκοι με νερά. Τα τεπόζιτα των σπιτιών σας να είναι έρμητικά κλεισμένα.

Από τον άγωνα αυτόν εξαρτάται όχι μόνον η υγεία και η ζωή, αλλά και η απόδοσις σε εργασία, γιατί η έλνοσσία ελαττώνει την απόδοσις περισσότερο από κάθε άλλον παράγοντα.

μπορείς να δώσεις κάτι που δεν έχεις;

Μα ας εξακολουθήσωμε να τρέχωμε και μεις δίπλα στο νερό, και να το μελετούμε.

Η περιέργειά του, είναι αλήθεια, κάτι το αφάνταστο. Το νερό, αναζητεί διαρκώς σαν το ανθρώπινο πνεύμα, που δεν παύει ποτέ να έρευνά. Αυτό που είδε κι έπαθε πώς να ξετρυνώσει από τα σπλάχνα της Γης, μόλις βρή μπροστά του καταβόθρα, θα χυθή με θάρρος ασυλλόγιστο μέσα της κα θα εξαφανισθή στο σκοτεινό βάθος της. Και όπως σκύβει το κεφάλι και όρμα προς τα κάτω, έτσι, με την ίδια περιέργειά το σηκώνει ψηλά και κυττάζει προς τα επάνω. Βλέπει τον ούρανό. Τι να συμβαίνει άραγε εκεί ψηλά; Πρέπει να το μάθωμε. Άλλα πώς; Προσ-

παθεί ν' αναστηκωθώ, αναζητεί φτερά, σαν άλλος Ίκαρος, και στο τέλος το κατορθώνει. Έξαερώνεται. Γίνεται ένας ανάλαφρος άτμος και ανεβαίνει. Πηγαίνει ψηλά. Γίνεται σύννεφο. Ταξιδεύει στα ούρανια, αλλά στο τέλος ξαναθυμάται τη μάννα του, τη Γη, κι άποκαμωμένο, ξαναπέφτει στην άγκαλιά της και καταβρέχει τους κάμπους της, η λευκαίνει τις δουνκοκορφές της.

Αυτό είναι το νερό. Σώμα στερεό, υγρό και αέριο. Χιόνι. Πάγος. Βροχή. Δρόσος. Ύδρατμος. Σύννεφο. Να οι διάφορες μεταμφιέσεις του, με τις όποιες προσπαθεί να μάς ξεγελάσει, το πονηρό, το λυγρό, το φλύαρο, το άμυαλο, το ζειδωρο νερό, που ο μεγάλος ποιητής Πίνδαρος, το βαθμολόγησε μ' ένα όνομα: Άριστον. Γ.

κομαχούσε μόλις ανασαίνοντας, του φάνηκε πώς άκουσε από μακριά μιάν άδύνατη φωνή, που έβγαине από άμέτρητα δυστυχισμένα στόματα:

—Βοήθεια, άφεντικό. Δώσε μου ό,τι ποθείς, πεινάω...

Και σε λίγο εξαφανίστηκε όλόκληρος κάτω από τ' άγαπημένα του πολύτιμα πετράδια... Β

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΒΡΑΧΙΟΛΙ

(Συνέχεια από σελ. 15)

βάρος τους μπορέση ν' άνεβή στην έπιφάνεια. Άνώφελα όμως. Οι άμαρτίες του κ' ή σιδερένια του καρδιά τόσο πολύ τον βάριαν, που βούλιαζε κι άκόμα βούλιαζε και σταματημό δεν είχε...

Τώρα είχε βουτηχτή πιά ως τ' αυτιά... Κ' ενώ άγ-

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΔΙΑΣΤΡΕΜΜΑ (Στραμπούλιγμα)

Συνήθως το στραμπούλιγμα είναι άποτέλεσμα μεγάλης πιέσεως, που έχει άσκηθώ γύρω από τους μαλακούς ιστούς εις την περιοχή της άρθρώσεως. Π.χ. εις ένα στραβοπάτημα έχουμε άπότομο τέντωμα των άρθρώσεων του ταρσού με άποτέλεσμα το στραμπούλιγμα. Εις τας περιπτώσεις αυτάς το κόκκαλο δεν βγαίνει από την θέσι του, ούτε σπάζει, αλλά ή σάρκα γύρω από την άρθρωσι, δηλαδή οι μύες, οι τένοντες και οι σύνδεσμοι τεντώνονται υπερβολικά και καμμιά φορά σχίζονται ελαφρά.

Όταν πάθωμε στραμπούλιγμα στην άρχή αίσθανόμεθα πόνο, κάτοπιν παρουσιάζεται πρήξιμο και καμμιά φορά έχουμε και άλλαγή χρώματος. Τα πιο συνηθισμένα στραμπούλιγματα είναι του καρπού (της χειρός) και της ποδοκνημικής χώρας.

Το κτυπημένο μέρος πρέπει να μένη άκίνητο. Όταν το στραμπούλιγμα είναι εις το πόδι, καλύτερο είναι να ξαπλώση ο πάσχων με το στραμπουλιγμένο πόδι ανασηκωμένο λίγο με τη βοήθεια μαξιλαριού και δεν πρέπει να περπατήσει πριν το έπιτρέψη ο γιατρός. Για να δεβαιωθούμε, εάν είναι στραμπούλιγμα, καλόν είναι να καταφεύγωμεν εις τας άτκίνας «Χ» διότι πιθανόν να μην είναι άπλο στραμπούλιγμα, αλλά κάταγμα.

Εάν είμεθα βέβαιοι ότι είναι στραμπούλιγμα βάζωμε άμέσως ψυχρά έπιθέματα (πανιά βρεγμένα με κρύο νερό). Όσο πιο γρήγορα άρχίσωμε τόσο το καλύτερο. Τα ψυχρά έπιθέματα χάνουν μεγάλο μέρος άπο την ωφέλειάν των, αν άργήσουν να τοποθετηθούν έστω και ένα τέταρτο μετά το στραμπούλιγμα. Η χρησιμοποίησις των ήμπορεί να διαρκέση μισή ώρα ή και περισσότερο. Ο γιατρός μπορεί να διατάξη θερμά έπιθέματα άργότερα ή να τυλίξη σφικτά τον στραμπουλιγμένο καρπόν ή ταρσό με έπιδεσμο.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΥΓΕΙΑΣ

1. Η καλύτερη και άσφαλέστερη και άπλούστερη μέθοδος για την άπολύμανσι των χειρών μας είναι να τὰ πλύνωμε με νερό και σαπούνι, κι αν έχουμε ζεστό νερό τόσο το καλύτερο. Βέβαια και το βούτηγμα σε κατάλληλο διάλυμα φαινικού όξος είναι αρκετά αποτελεσματικό αλλά μόνο για τους πρώτους, που το χρησιμοποιούν. Δηλαδή ή άποτελεσματικότης του διαλύματος γρήγορα ελαττώνεται.

2. Το διάφραγμα είναι ένας πλατύς μύς, που χωρίζει την κοιλότητα του θώρακος από την κοιλότητα της κοιλιάς. Πάνω από το διάφραγμα είναι οι πνεύμονες και ή καρδιά και άπο κάτω το στομάχι, το έντερο το ήπαρ (συκώτι) και ο σπλήν. Το διάφραγμα χρησιμεύει για την άναπνοή δηλαδή σε κάθε εισπνοή συσπάται και κατεβαίνει πιο χαμηλά κι έτσι αύξάνει ή χωρητικότης του θώρακος.

3. Το συνάχι είναι μιá λοίμωξις δηλαδή το κολλάμε άπο έλλους. Οφείλεται σε ένα διηθητό ιδό δηλαδή ένα είδος πολυ μικρού μικροβίου.

4. Τις περισσότερες θερμίδες τις περιέχουν τα 50 δράμια λάδι, διότι όπως και όλα τα λίπη έχουν περίπου διπλάσια θρεπτική αξία άπο τους υδατάνθρακες (ψωμί, μακαρόνια, πατάτες) και τα λευκώματα (κρέας, ψάρι, αυγά). Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι μπορούν και ποιοτικά να αντικαταστήσουν τα άλλα τρόφιμα τα όποια είναι και εκείνα άπαραίτητα.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παγωνιανής Ήπειρου παρέχουν ά' βοήθειαν.

Juniors of Elem. School Pogoniani, Epirus rendering first-aid

Η ΒΡΟΧΗ (Συνέχεια από σελ. 17)

νης. Άλλα μήπως και σήμερα άκόμη όταν βρέχη πολύ, δεν λέμε «ότι ρίχνει ο θεός (το νερό) με το κόσκινο;» Η πιο νόστιμη όμως παράδοσις υπάρχει στην Παρνασσίδα, στην έπαρχία Φθιώτιδος και Φωκίδος. Εκεί πιστεύουν ότι ο άνεμος Βορριάς κρατεί ένα χοντρό κόσκινο, με το όποιο κατασκευάζει και ρίχνει με δύναμι το χαλάζι. Ο Νοτιάς πάλι έχει άσκιά, που τα περνάει μέσ' άπ' τα σύννεφα, τα ρίχνει στη θάλασσα, τα γεμίζει με νερό και τα άνεβάζει. Ξανά επάνω στον ούρανό.

ΦΡΟΝΤΙΖΕΤΕ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΘΑΡΟΙ

Άπο εκεί, όταν θυμώση, άδειάζει τα γεμισμένα άσκιά του πάνω στη γη, με διάφορα κόσκινα, άνάλογα με το κέφι του. Άλλοτε μεταχειρίζεται την «σίτα» δηλ. ένα λεπτό κόσκινο άπ' όπου κατεβαίνει ψιλή, ψιλή βροχή. Άλλοτε το κανονικό κόσκινο, άπ' όπου πέφτει ή συνηθισμένη βροχή, που ή κάθε τρύπα του είναι μεγάλη σαν το φουντούκι. Κι όταν πιά θυμώση για καλά με τους ανθρώπους, τότε άρπάζει τα άσκιά του, άφίνει κατά μέρος τα διάφορα κόσκινα, και τα άδειάζει επάνω στη γη δημιουργώντας θύελλες και πλημμύρες. Γι' αυτό δεν λέμε τότε «το ρίχνει ο θεός με το κόσκινο», αλλά «το ρίχνει με τ' άσκι» ή με τ' άσκιά.

Τί άλλο λοιπόν να παρακαλέσωμε τον Νοτιά, παρά να μεταχειρίζεται το πιο ψιλό του κόσκινο, τουλάχιστον για μάς, όταν γυρίζωμε μέσα στην πόλι;

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ἑλληνες Ἐρυθροσταυρίται,

Ἡ δὴ σὺν ὑμῶν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1954-55 ἐπὶ τὴν ἀπόφασιν λαμπρά.
Τὰ ἀποτελέσματά της τιμῶν τῶν Ἑλλήνων Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Ἐρυθροσταυρίται. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔτυχον ἰδιαι-
τέρως ἐκτιμήσεως.

Εἰς τὴν ἐγγενὴ προσπάθειαν, ποὺ καταβάλλουν τὰ παιδιὰ δὸν τοῦ κόσμου, διὰ τὸν μετριάσμον τῆς ἀνθρωπίνης δυσ-
τυχίας καὶ τὴν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέψουν μιὰν καλυτέραν ζωὴν εἰς ὅλους τοὺς ἀν-
θρώπους, οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται κατέχουν ξεχωριστὴν θέσιν καὶ δύνανται νὰ εἶναι ὑπερήφανοι, διότι, χάρις εἰς τὴν
ιδιὰν τῶν προθυμίαν καὶ δραστηριότητα, ἡ πατρίς των δὲν ὑστερεῖ τῶν ἄλλων χωρῶν.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1955-56 τὸ ὥρατον αὐτὸ ἔργον θὰ συνεχισθῇ μετὰ τὴν ἐκκλήσιν τῶν
ἀπευθύνοντων ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς φίλους Ἐκπαιδευτικοὺς καὶ Ἐρυθροσταυρίταις καὶ εὐχὰς ὅπως ὁ Θεὸς χαρίζῃ
εἰς ὅλους ὑγίαν καὶ τοὺς βοηθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐγγενούς ἀποστολῆς των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1/10/55.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μὲ ἰδιαίχουσας μεγαλοπρέπειαν ἐωρτάσθη εἰς Ἀ-
θήνας τὴν 8ην Μαΐου ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ
Ἑρρίκου Ντυνὰν εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Στρατιωτικῆς
Λέσχης.

Εἰς τὰ σχολεῖα ὁλοκλήρου τῆς χώρας ἐγένοντο
ἐπίσης σεμναὶ τελεταί, κατὰ τὰς ὁποίας Ἐκπαιδευ-
τικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρίται ὠμίλησαν διὰ τὴν προσω-
πικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἑρρίκου Ντυνὰν, καὶ
εὗρον τὴν εὐκαιρίαν ἀπαξ ἔτι νὰ διαδηλώσουν τὴν
ἀφασίωσιν των εἰς τὰς ὑψηλὰς ἀρχὰς τοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ.

Λυπούμεθα, διότι, ἀπὸ ἑλλειψιν χώρου, ἀδυνατοῦ-
μεν νὰ καταχωρήσωμεν περιγραφὰς τελετῶν, ποὺ μᾶς
ἀπεστάλησαν μετὰ πλήθος φωτογραφιῶν, τὰς ὁποίας
διεβιδάσαμεν εἰς τὴν ἐν Γενεύῃ Ἐνωσιν τῶν Ἐρυ-
θρῶν Σταυρῶν.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς 8ης Μαΐου, Διεθνούς ἡμέρας
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ.
Γεωργακόπουλος, συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Δ.
Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ., ἀπένειμε τὸ ἀργυρὸν μετάλλιον μετὰ
χρυσῶν ἀστέρων εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν., διὰ τὰς προσ-
φερθείσας ὑπὸ τῶν μελῶν του ὑπηρεσίας κατὰ τὴν
περίοδον 1946—1950.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Τὸν παρελθόντα Αὐγουστον ὁργανώθη εἰς τὸ Κίγκ-
στον τοῦ Καναδὰ ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ καὶ τοῦ Κα-
ναδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Διεθνὲς Συνέδριον Ἐρυθροσταυρίτων,
τὸ ὁποῖον ἡσχολήθη μετὰ θέματα σχετικὰ μετὰ τὴν ὁργά-
νωσιν καὶ δράσιν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

Εἰς τὸ ὡς ἄνω Συνέδριον ἔλαβον μέρος 100 νεαροὶ
Ἐρυθροσταυρίται, 10 Διευθυνταὶ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν
κρατῶν τῆς Ν. Ἀμερικῆς καὶ 3 ἀντιπρόσωποι τῆς
Ἑλλάδος, τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

Τὴν δαπάνην τοῦ ταξιδίου τῶν τριῶν ἀντιπροσώ-
πων ἀνέλαβε εὐγενῶς ἡ ἐν Γενεύῃ Ἐνωσις τῶν Ἐ-
ρυθρῶν Σταυρῶν, ἀπὸ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἔθεσε εἰς
τὴν διάθεσιν τῆς τῶν ταμείων ταξιδιῶν τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ.

Εἰς τὸ ἄνω Συνέδριον παρευρέθη καὶ ὁ Δ)ντὴς
τοῦ Γραφείου Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς ἐν Γενεύῃ Ἐνώσεως τῶν
Ἐρυθρῶν Σταυρῶν κ. Ch. A. Schussel.

Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἀπεστάλη ἡ κα-
θηγήτρια Δις Μαρία Ἀναγνωστοπούλου μέλος τοῦ Ε.
Σ.Ν. ἀπὸ τῆς ἀναδιοργανώσεώς του καὶ ὑπεύθυνος
τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς σχολεῖα εἰς ἃ ὑπῆρξε. Μετὰ τὸ
πέρασ τοῦ Συνεδρίου ἡ Δις Ἀναγνωστοπούλου θὰ
παραμείνῃ ἐπὶ δέμητον περίπτου εἰς τὰς Ἡνωμένας
Πολιτείας καὶ Καναδὰν ὡς φιλοξενουμένη τῶν Ε.Σ.Ν.
τῶν χωρῶν τούτων, διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν λειτουργίαν
τοῦ Ε.Σ.Ν. εἰς τὰς ἐν λόγω χώρας. Ἐν συνεχείᾳ θὰ
ἐπισκεφθῇ τὴν ἐν Γενεύῃ Ἐνωσιν τῶν Ἐρυθρῶν
Σταυρῶν.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπόκτησιν γνώ-
σεων Α' Βοηθειῶν ἐξέδωκε κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ
ἐγχειριδίου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ.Ν. κατόπιν ἀδείας
εὐγενῶς παραχωρηθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Πρακτικῶν
Ὁδηγῶν Α' Βοηθειῶν ἐπὶ χάρτου πολυτελείας.

Ἐκαστον ἀντίτυπον πανδύκετον τιμᾶται 7.50 δρχ.
Παρακαλοῦμεν δσοὺς ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὸ
πολύτιμον τοῦτο βοήθημα νὰ τὸ ζητήσουν ἀπὸ τὰ
Γραφεῖα μᾶς ἀποστέλλοντες τὸ ἀντίτιμον καὶ τὰ τα-
χυδρομικὰ δρχ. 2.50 ἥτοι σύνολον δρχ. 10.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Κατὰ τὸ λήξαν σχολ. ἔτος παρηκολούθησαν μαθη-
ματα Α' Βοηθειῶν καὶ ἡσκήθησαν εἰς τὴν παροχὴν
τούτων εἰς μὲν τὰς Ἀθήνας 128, εἰς δὲ τὴν Θεσσα-
λονίκην 287 ἐρυθροσταυρίται.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ἡ σημασία τῆς ἀπο-
κτήσεως τῶν πρακτικῶν αὐτῶν γνώσεων. Ἐλπίζομεν
ὅτι κατὰ τὸ τρέχον σχολ. ἔτος τὴν σειρὰν τῶν μαθη-
μάτων τῶν Α' Βοηθειῶν θὰ παρακολουθήσουν περισ-
σότεροι Ἐρυθροσταυρίται, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν εἰς τὴν
διάθεσιν των τὴν πολύτιμον βοήθειαν τοῦ πρακτικοῦ
ὁδηγοῦ Α' βοηθειῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΑΙ

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ Ἐρυθροσταυρίται μετὰ ζωηρὸν ἐν-
διαφέρον θὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἀποστολὴν δεμάτων
καὶ κατὰ τὸ τρέχον σχολ. ἔτος πρὸς τοὺς συναδέλ-
φους των τῶν περιοχῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐδοκιμάστη-
σαν ἀπὸ τὰς θεομηνίας, καθὼς καὶ ἄλλων περιοχῶν,
εἰς τὰς ὁποίας οἱ συνάδελφοί των ἔχουν νὰ ἀντιμετω-
πίσουν πολλὰς δυσκολίας καὶ ἐλλείψεις.

Δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν σχολείων, τὰ ὁποῖα

ἀπεστέιλαν μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1955 χρήσιμα εἶδη
εἰς τὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ὑποθέτησαν.

1) Ἡ Σχολὴ Εὐαγγελινίδου Ἀθηνῶν ἔστειλε διὰ τὸ
Δημ. Σχολ. Καλπακίου Ἰωαννίνων 1 σάκκον μετὰ διά-
φορα εἶδη.

2) Ἡ Σχολὴ Νικολοπούλου Ν. Κόσμου Ἀθηνῶν
ἔστειλε διὰ σεισμοπαθεῖς μαθητὰς Βόλου 1 κιβώτιον
μετὰ 46 δέματα βοθηθείας.

3) Τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας ἔστειλε διὰ
σεισμοπαθεῖς μαθητὰς Βόλου 16 σάκκους μετὰ διά-
φορα εἶδη.

4) Τὸ 1ον Πρότυπον Δημ. Σχολεῖον Παιδ. Ἀκα-
δημίας Τριπόλεως ἔστειλε διὰ σεισμοπαθεῖς μαθητὰς
Μαγνησίας 1 σάκκον μετὰ διάφορα εἶδη.

5) Ἡ σχολὴ Κωνσταντοπούλου — Κουρεμένη
Αμαρουσίου ἔστειλε διὰ τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Βόλου
2 σάκκους μετὰ 32 δέματα βοθηθείας.

6) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Λαχίου Βοιῶν ἔστειλε διὰ
τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Βόλου 1 δέμα μετὰ σχολ. εἶδη.

7) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Πλατρεϊθιάς Ἰθάκης ἔστειλε
διὰ τὸ 3ον Δημ. Σχολεῖον Βόλου 2 χαρτοκιβώτια
μετὰ γραφικὴν ὕλην καὶ ζαχαρωτά.

8) Τὸ Γ' Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν ἔστειλε διὰ
τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Βόλου 2 σάκκους μετὰ 29 δέματα.

9) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μεσαγροῦ Αἰγίνης ἔστειλε
διὰ τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Βόλου 1 δέμα μετὰ σχολικὰ
εἶδη.

10) Τὸ 10ον Δημ. Σχολεῖον Β' Περιφερείας Ἀθη-
νῶν ἔστειλε διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λιθοβουνίου Μεσο-
λογίου 1 δέμα μετὰ σχολικὸν ὕλικόν.

11) Τὸ 46ον Δημ. Σχολεῖον Β' Περιφερείας Ἀθη-
νῶν ἔστειλε διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Κονίτσης 1 δέμα
καὶ 1 χαρτοκιβώτιον μετὰ διάφορα εἶδη.

12) Τὰ 1ον καὶ 2ον Δημ. Σχολεῖον Ἀσπροπύργου
ἔστειλαν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λαγοπόδι Ζακύνθου
2 δέματα μετὰ διάφορα εἶδη.

13) Τὰ Πρότυπα Δημ. Σχολεῖα Παιδ. Ἀκαδημίας
Τριπόλεως ἔστειλαν διὰ σεισμοπαθεῖς μαθητὰς Μαγ-
νησίας 2 σάκκους μετὰ διάφορα εἶδη.

14) Τὸ 6ον Δημ. Σχολεῖον Σερρών ἔστειλε διὰ

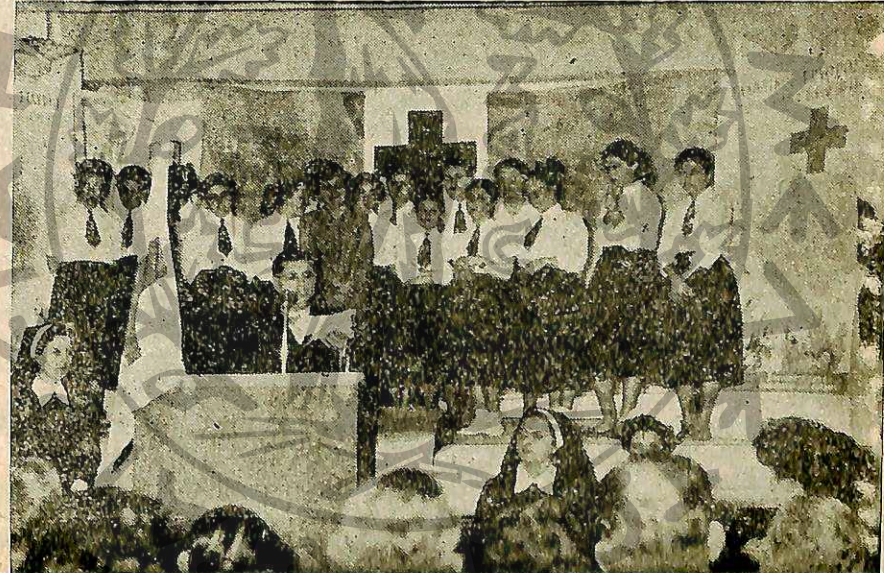
ΕΣΝ μαθητὰ τοῦ Γυμν. Ἱεραπέτρας βαπτί-
ζουν ἓνα πτωχὸ παιδάκι.

Juniors of high school Ierapetra, Crete, un-
dertook the expenses for the christening of a
poor child.

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 8ης Μαΐου εἰς Χαλκίδα. Εἰς τὴν φωτογραφίαν δ Δ)τὴς τοῦ Α'
Δημ. Σχ. Σύμβουλος τοπ. Ἐπιτροπῆς ΕΕΣΝ Χαλκίδος ὁμιλῶν.

From the celebration of May 8th in Chalkis. In the photo the advisor of the local GJRC
Committee speaking.

ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Στίχοι Λάκη Παπαδήμα,

Μουσική Άλ. Παναγιωτοπούλου.

Με ένδουσιασμό.

Πο. λε. μᾶ - τε γε. ρὰ παλ. λη. κὰ - ρια, πο. λε. μᾶ - τε γιὰ
τὴ λευ. τε. ριά, — νὰ τσα. κί. σου. με σὰν τὰ λιον. τὰ —
ρια τὰ δε. σμὰ τῆς σκλαβιάς τὰ βα. ρειὰ — Δέν. ται. ριά. ζει στοὺς
Ἑλ. λη. νες σκλᾶ. βοι γιὰ νὰ ζοῦν, δέν. ται. ριά. ζει, παι. διὰ, νὰι παι.
— διὰ στὴν καρ. διὰ μας ἡ φλό. γα ἄ. νὰ — δει γιὰ τὴ
νί. κη, γιὰ τὴ λευ. τε. ριά. Δέν. ται. ριά.

1η Στροφή

Πολεμάτε γερὰ παλληκάρια
πολεμάτε γιὰ τὴ λευτεριά
νὰ τσακίσουμε σὰν τὰ λιοντάρια
τὰ δεσμὰ τῆς σκλαβιάς τὰ βαρειά.

3η Στροφή

Τὸ πυρὸ μας τὸ αἷμα ἄς τρέξη
νὰ ποτίσῃ ἐτούτῃ τὴ γῇ
Λευτεριάς δέν θ' ἀργήσῃ νὰ τρέξη
στὴν Πατρίδα καινούργια αἰγὴ.

2α Στροφή

Δέν ταιριάζει στοὺς Ἕλληνες σκλάβοι
γιὰ νὰ ζοῦν δέν ταιριάζει παιδιὰ
στὴν καρδιά μας ἡ φλόγα ἀνάβει
γιὰ τὴ νίκη γιὰ τὴ λευτεριά.

4η Στροφή

Στὸν ἀγῶνα ἄς τρέξουμε ὅλοι
τῆς Πατρίδας μεγάλοι, μικροὶ
Προτιμώτερον εἶν' ἓνα ὅλοι
ἀπ' τὴ μαύρη σκλαβιά τὴν πικρή.